

Suvestinė redakcija nuo 2020-07-30 iki 2023-04-30

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2008, Nr. [47-1747](#), i. k. 1081010ISTA00X-1478

Nauja redakcija nuo 2016-01-18:

Nr. [XII-2233](#), 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-06, i. k. 2016-00361

LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMAS

2008 m. balandžio 3 d. Nr. X-1478
Vilnius

I DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato Europos Sąjungos valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės valstybių piliečių, Šveicarijos Konfederacijos piliečių (toliau – valstybių narių piliečiai), trečiųjų valstybių piliečių profesinės kvalifikacijos, įgytos Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse ir Šveicarijos Konfederacijoje bei trečiosiose valstybėse, ir trečiųjų valstybių piliečių, turinčių kitose valstybėse narėse išduotą leidimą, suteikiantį jo turėtojui teisę apsigyventi ir dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą valstybės narės teritorijoje, ir ketinančių dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pagal reglamentuojamą profesiją, profesinės kvalifikacijos pripažinimo principus ir procedūras, administracinį bendradarbiavimą, taisykles dėl teisės iš dalies užsiimti reglamentuojama profesija ir kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje atliktos profesinės praktikos pripažinimo, suteikia garantijas asmenims, įgijusiems profesinę kvalifikaciją kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, dirbti pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją arba verstis laisvąja profesija (toliau – dirbti pagal reglamentuojamą profesiją) Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

2. Šis įstatymas nustato pagrindinio rengimo medicinos gydytojų ir gydytojų specialistų (toliau – medicinos gydytojai), bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, vaistininų, akušerių ir architektų būtiniausius rengimo reikalavimus Lietuvos Respublikoje.

3. *Netenka galios 2020-05-01.*

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

4. Šio įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo 6 priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

2 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis įstatymas taikomas reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo teisiniams santykiams tiek, kiek jų nereglamentuoja specialieji Lietuvos Respublikos įstatymai, priimti įgyvendinant kitus, negu šio įstatymo 6 priede nurodytus, Europos Sąjungos teisės aktus, tiesiogiai susijusius su profesinių kvalifikacijų pripažinimu.

2. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

3. Šio įstatymo nuostatos dėl trečiųjų valstybių piliečių teisės dirbti Lietuvos Respublikoje ir dėl trečiųjų valstybių piliečių profesinės kvalifikacijos, įgytos Europos Sąjungos, Europos ekonominės erdvės valstybėse, Šveicarijos Konfederacijoje bei trečiosiose valstybėse, pripažinimo ir trečiųjų valstybių piliečių, turinčių kitose valstybėse narėse išduotą leidimą, suteikiantį jo turėtojui teisę apsigyventi ir dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą valstybės narės teritorijoje, ir ketinančių dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos darbą pagal reglamentuojamą profesiją, pripažinimo taikomos tiek, kiek jų nereguliuoja kiti Lietuvos Respublikos įstatymai.

4. Šio įstatymo nuostatos, išskyrus šio įstatymo 6¹ straipsnio nuostatas, taikomos trečiųjų valstybių piliečiams, turintiems kitose valstybėse narėse išduotą leidimą, suteikiantį jo turėtojui teisę apsigyventi ir dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą valstybės narės teritorijoje, ir ketinantiems dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pagal reglamentuojamą profesiją.

5. Šio įstatymo 6¹ straipsnio nuostatos taikomos valstybių narių piliečiams ir trečiųjų valstybių piliečiams, įgijusiems profesinę kvalifikaciją trečiosiose valstybėse ir siekiantiems dirbti Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją.

6. Šio įstatymo nuostatos, išskyrus šio įstatymo 6¹ straipsnio nuostatas, taikomos trečiųjų valstybių piliečiams, kurie yra valstybės narės piliečio šeimos nariai.

7. Šio įstatymo nuostatos, išskyrus šio įstatymo 6¹ straipsnio nuostatas, taikomos trečiųjų valstybių piliečiams, įgijusiems profesinę kvalifikaciją valstybėje narėje.

8. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, atlikusiems profesinę praktiką ne kilmės valstybėje narėje.

9. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems verstis laisvosiomis profesijomis.

10. Šio įstatymo nuostatos netaikomos, kai reglamentuojamos profesinės kvalifikacijos pripažinimą tiesiogiai reglamentuoja Europos Sąjungos teisės aktai.

11. Šis įstatymas nereglamentuoja sprendimų dėl kvalifikacijos pripažinimo kitose valstybėse narėse. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta valstybėje narėje, kurioje ją įgijo, arba valstybėje narėje, kurioje profesinė kvalifikacija jiems buvo pripažinta, negali tokio pripažinimo naudoti, siekdami įgyti savo valstybėje narėje teisių, kitokių negu tos, kurios pripažįstamos įgijus kvalifikaciją toje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai pateikiama įrodymų, kad kitoje valstybėje narėje įgyta papildoma profesinė kvalifikacija.

12. Šio įstatymo nuostatos netaikomos notarams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas** – principas, kai profesinė kvalifikacija automatiškai pripažįstama asmeniui, turinčiam nustatytus būtiniausias rengimo reikalavimus atitinkantį išsilavinimą, garantuojantį reikiamą kvalifikaciją.

2. **Bendrasis profesinio pasirengimo testas** (toliau – bendrasis pasirengimo testas) – tam tikrą profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims skirtas standartizuotas profesinio tinkamumo testas, naudojamas visose susitarusiose dėl tokio testo sudarymo valstybėse narėse.

3. **Bendrieji profesinio pasirengimo pagrindai** (toliau – bendrieji pasirengimo pagrindai) – visoms dėl profesinio pasirengimo pagrindų susitarusioms valstybėms narėms bendras būtiniausių žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinys, būtinas siekiant dirbti pagal tam tikrą profesiją.

4. **Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemos kreditas** (toliau – ECTS kreditas) – Europos aukštojo mokslo erdvėje naudojamas Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemos (ECTS) vienetas.

5. **Europos profesinė kortelė** – elektroninis dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad asmuo įvykdė visas sąlygas, būtinas norint laikinai ir kartais teikti paslaugas priimančiojoje valstybėje narėje, arba kad profesinė kvalifikacija būtų pripažinta siekiant įsisteigti priimančiojoje valstybėje narėje.

6. **Formalios kvalifikacijos įrodymas** – kompetentingos institucijos išduotas diplomas, pažymėjimas ar kitas dokumentas, kuriais patvirtinama, kad įgyta profesinė kvalifikacija ar paprastai valstybėse narėse sėkmingai baigtas profesinio rengimo kursas, arba trečiosios valstybės institucijos išduotas diplomas, pažymėjimas ar kitas dokumentas, pripažįstami

valstybės narės, jeigu jo turėtojas valstybėje narėje turi tam tikros profesijos trejų metų patirtį ir ta patirtis joje pripažįstama.

7. Juridinio asmens vadovas – asmuo, kuris yra:

- 1) juridinio asmens ar jo filialo vadovas arba
- 2) juridinio asmens savininką pavaduojantis asmuo, juridinio asmens ar jo filialo vadovo pavaduotojas, įgaliotas atlikti pavaduojamojo įmonės savininko ar vadovo funkcijas ir atsakingas už pavestų funkcijų vykdymą, arba
- 3) vadovas, kai jo pareigos yra komercinio ir (arba) techninio pobūdžio ir kai jis atsakingas už vieną ar daugiau juridinio asmens padalinių.

8. Kilmės valstybė narė – Lietuvos Respublika, kita valstybė narė, kuriose įgyta profesinė kvalifikacija arba kuriose leidžiama minėtos kvalifikacijos turėtojui dirbti pagal profesiją, arba kuriose jis yra teisėtai įsisteigęs ir kuriose gali būti išduodama Europos profesinė kortelė.

9. Kompetentinga institucija – Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės institucija ar įstaiga, teisės aktų nustatyta tvarka įgaliotos išduoti ar priimti formalios kvalifikacijos įrodymus ir kitus dokumentus arba informaciją, taip pat gauti šiame įstatyme nustatytus prašymus ir priimti sprendimus dėl šių prašymų arba jų kompetencijai priskirtais profesinių kvalifikacijų ar profesinės praktikos pripažinimo klausimais.

10. Laisvoji profesija – profesija, kuria reikiamą kvalifikaciją turintys asmenys verčiasi asmeniškai, atsakingai ir profesijos atžvilgiu nepriklausomai, teikdami intelektines paslaugas klientams ir visuomenei.

11. Mokymasis visą gyvenimą – bendrasis ugdymas, profesinis rengimas, visą gyvenimą trunkantis neformalusis švietimas ir savišvieta, kuriais tobulinamos žinios, įgūdžiai ir kompetencija, įskaitant ir profesinės etikos žinias.

12. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba – profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus patariamoji institucija, sprendžianti strateginius profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimus.

13. Priimančioji valstybė narė – Lietuvos Respublika ar kita valstybė narė, kurioje asmuo siekia įsisteigti arba laikinai ir kartais teikti paslaugas ir kurioje gali būti išduodama Europos profesinė kortelė.

14. Profesinė kvalifikacija – kvalifikacija, kurią patvirtina formalios kvalifikacijos įrodymas, šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytas kompetenciją patvirtinantis dokumentas ir (arba) profesinė patirtis.

15. Profesinė patirtis – asmens faktiškas ir teisėtas darbas pagal tam tikrą profesiją arba užsiėmimas profesine veikla visą darbo laiką arba jam prilygstantį ne visą darbo laiką valstybėje

narėje.

16. **Profesinė praktika** – siekiant įgyti teisę dirbti pagal tam tikrą profesiją būtina prižiūrima profesinė praktika, atliekama rengimo, kurį baigus išduodamas diplomas, metu arba po jo, įskaitant atvejus, nurodytus šio įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje.

17. **Profesinės adaptacijos laikotarpis** – praktikos laikotarpis, per kurį asmuo užsiima reglamentuojama profesine veikla Lietuvos Respublikoje ir yra prižiūrimas atsakomybę prisiėmusio kvalifikuoto tos profesijos atstovo. Profesinės adaptacijos laikotarpiu leidžiama papildomai mokytis.

18. **Profesinio tinkamumo testas** – Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų atliekamas asmens profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų patikrinimas siekiant įvertinti jo gebėjimą dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

19. **Profesinis vardas** – vardas, suteikiamas asmeniui, turinčiam tam tikrą kvalifikaciją, ir naudojamas profesinėje veikloje arba narystei profesinėje organizacijoje pažymėti. Kai kurių profesinių vardų įgijimas reglamentuojamas papildomai.

20. **Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas** – iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas, kuriam vadovauja Europos Komisijos atstovas ir kuris pateikia nuomonę Europos Komisijai strateginiais profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimais.

21. **Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos paskirtas valstybės tarnautojas, prižiūrintis, kad būtų tinkamai įgyvendinamos šio įstatymo nuostatos.

22. **Reglamentuojama profesija** – profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuriomis užsiimant (arba užsiimant vienu iš jos būdų) pagal teisės aktus tiesiogiai ar netiesiogiai reikalaujama turėti tam tikrą profesinę kvalifikaciją. Užsiėmimo būdu laikomas ir profesinio vardo, kurį naudoti pagal įstatymus ir kitus teisės aktus leidžiama tik turintiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas, taip pat buvimas šio įstatymo 1 priede išvardytų asociacijų arba organizacijų nariu.

23. **Reglamentuojamas profesinis rengimas** (toliau – reglamentuojamas rengimas) – specialus rengimas dirbti pagal tam tikrą profesiją, susidedantis iš kurso (kursų) ir prireikus papildomojo profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos. Papildomojo profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos struktūra ir lygis nustatomi atitinkamos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų arba kontroliuojami ar tvirtinami tuo tikslu paskirtos institucijos.

24. **Svarbios bendrojo intereso priežastys** – bendrojo intereso priežastys, kurias svarbiomis pripažįsta Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

25. **Trečiojoje valstybėje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas** – trečiosios valstybės kompetentingos institucijos išduotas diplomas, pažymėjimas ar kitas dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad įgyta profesinė kvalifikacija ar sėkmingai baigtas profesinio rengimo kursas.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

26. **Trečioji valstybė** – bet kuri valstybė, išskyrus Europos Sąjungos valstybes nares, Europos ekonominės erdvės valstybes (Islandijos Respubliką, Lichtenšteino Kunigaikštystę, Norvegijos Karalystę) arba Šveicarijos Konfederaciją.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

27. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė, Europos ekonominės erdvės valstybė (Islandijos Respublika, Lichtenšteino Kunigaikštystė, Norvegijos Karalystė) arba Šveicarijos Konfederacija.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

28. **Vidaus rinkos informacinė sistema** (toliau – IMI) – Europos Komisijos sukurta elektroninė priemonė, kurios paskirtis – sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio ir šių institucijų ir Europos Komisijos administraciniam bendradarbiavimui.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

3¹ straipsnis. Proporcingumo vertinimas

1. Teisės akto projekto rengėjas, prieš nustatydamas naują ar keisdamas esamą teisinį reguliavimą, kurio nuostatomis ribojama galimybė užsiimti reglamentuojama profesija ar ja verstis (toliau – nuostatos), privalo atlikti tų nuostatų proporcingumo vertinimą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

2. Atlikto proporcingumo vertinimo išvada pateikiama profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriui.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

4 straipsnis. Pripažinimo rezultatai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje.

2. Asmuo gali dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis

pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiai.

3. Reglamentuojama profesija, pagal kurią asmuo siekia dirbti Lietuvos Respublikoje, yra ta pati, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje, jeigu apimama veikla yra panaši.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, teisė iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje suteikiama laikantis šio įstatymo 6 straipsnyje nustatytų sąlygų.

5. Šio įstatymo 1 priede nurodytos asociacijos ir organizacijos suteikia savo nariams formalios kvalifikacijos įrodymus ir užtikrina, kad jų nariai laikytųsi jų nustatytų profesinės veiklos taisyklių, ir suteikia jiems teisę naudotis profesiniu vardu ar skiriamuoju pavardžiu arba naudotis tą formalią kvalifikaciją atitinkančiu statusu.

5 straipsnis. Europos profesinė kortelė

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį Lietuvos Respublikoje.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims (jų prašymu), siekiantiems laikinai ir kartais teikti paslaugas kitose valstybėse narėse, išskyrus šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį.

3. Kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti kitoje valstybėje narėje ar teikti paslaugas laikinai ir kartais pagal šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalį, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos atlieka visus parengiamuosius darbus, susijusius su IMI sukurta atskira pareiškėjo byla (IMI byla), kaip numatyta šio straipsnio 4 dalyje. Šiuo atveju Europos profesinę kortelę išduoda priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija.

4. Europos profesinės kortelės išdavimo ir IMI bylos sukūrimo tvarką ir sąlygas nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria kompetentingas institucijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti.

6. Asmuo, turintis atitinkamą profesinę kvalifikaciją ir siekiantis profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba laikinai ir kartais teikti paslaugas, gali pasirinkti – pateikti paraišką išduoti Europos profesinę kortelę ar pasinaudoti šio įstatymo II ir III dalyse numatytomis procedūromis.

7. Europos profesinė kortelė, kai asmuo siekia laikinai ir kartais teikti paslaugas, priylgsta šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytai deklaracijai.

8. Asmeniui, siekiančiam įsisteigti Lietuvos Respublikoje ir turinčiam Europos profesinę kortelę, savaime nėra suteikiama teisė užsiimti atitinkama reglamentuojama profesija, jeigu jai Lietuvos Respublikoje yra taikomi registracijos reikalavimai ar kitos kontrolės procedūros.

9. Tuo atveju, kai profesinę kvalifikaciją turintis asmuo ketina įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje ir kai minėta profesija Lietuvos Respublikoje nėra reglamentuojama, IMI būtų tvarko Lietuvos Respublikos pagalbos centras.

10. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda Europos profesinę kortelę profesinę kvalifikaciją turintiems asmenims, nurodytiems šio įstatymo 2 straipsnio 4, 6 ir 7 dalyse (jų prašymu).

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

6 straipsnis. Teisė iš dalies užsiimti profesine veikla

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos suteikia teisę iš dalies užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

1) specialistas yra kvalifikuotas ir atitinka kitus reikalavimus, kad galėtų kilmės valstybėje narėje užsiimti ta profesine veikla, kuria siekia iš dalies užsiimti Lietuvos Respublikoje;

2) esami skirtumai tarp teisėtai vykdomos profesinės veiklos kilmės valstybėje narėje ir Lietuvos Respublikoje reglamentuojamos profesijos yra tokie dideli, kad kompensacinių priemonių taikymas asmeniui reikštų reikalavimą pabaigti visą Lietuvos Respublikoje reikalaujamą mokymo ar studijų programą, siekiant užsiimti reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje be apribojimų;

3) profesinė veikla gali būti objektyviai atskirta nuo kitos veiklos, priskiriamos Lietuvos Respublikos reglamentuojamai profesijai.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šios straipsnio 1 dalies 3 punktą, atsižvelgia į tai, ar asmuo profesine veikla gali užsiimti autonomiškai kilmės valstybėje narėje.

3. Prašymas iš dalies užsiimti profesine veikla gali būti atmestas, jeigu tokį atmetimą pateisina svarbios bendrojo intereso priežastys, susijusios su visuomenės sveikata ar paslaugų gavėjų saugumu, ir tinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ir neviršijama tai, kas yra būtina tam tikslui įgyvendinti.

4. Paraiškos siekiant įsisteigti Lietuvos Respublikoje nagrinėjamos pagal šio įstatymo III dalies I ir V skyrių nuostatas.

5. Paraiškos siekiant laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, kai tokia profesinė veikla daro poveikį visuomenės sveikatai ar saugai, nagrinėjamos pagal šio įstatymo II dalies nuostatas.

6. Nukrypstant nuo šio įstatymo 9 straipsnio 15 dalies ir 52 straipsnio 1 dalies nuostatų, kai suteikiama teisė užsiimti profesine veikla iš dalies Lietuvos Respublikoje, ta veikla turi būti

vykdoma naudojant kilmės valstybėje narėje įgytą profesinį vardą.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytas profesinis vardas turi būti naudojamas kilmės valstybės narės kalba.

8. Asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija suteikė teisę užsiimti profesine veikla iš dalies, paslaugų gavėjams turi aiškiai nurodyti savo profesinės veiklos sritį.

9. Šis straipsnis netaikomas asmenims, kurių profesinė kvalifikacija pripažįstama vadovaujantis automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principu pagal šio įstatymo III dalies II, III ir IV skyrius.

6¹ straipsnis. Profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiosiose valstybėse, pripažinimas Lietuvos Respublikoje

1. Valstybių narių piliečių ir trečiųjų valstybių piliečių profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiosiose valstybėse, pripažinimo procedūras atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos nustato profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiosiose valstybėse, pripažinimo tvarką pagal jų kompetencijai teisės aktuose priskirtas reglamentuojamas profesijas vadovaudamosi šio straipsnio nuostatomis.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, išnagrinėjusios valstybės narės piliečio ar trečiosios valstybės piliečio prašymą pripažinti jo profesinę kvalifikaciją, įgytą trečiojoje valstybėje (toliau šiame straipsnyje – prašymas), ir kartu pateiktus reikalaujamus dokumentus, priima vieną iš šių sprendimų dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo:

- 1) sprendimą pripažinti profesinę kvalifikaciją;
- 2) sprendimą nepripažinti profesinės kvalifikacijos;
- 3) sprendimą skirti kompensacinę priemonę – profesinio tinkamumo testą ar profesinės adaptacijos laikotarpį;
- 4) sprendimą atmesti prašymą.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytas sprendimas priimamas, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

- 1) rengimo kurso, dėl kurio asmuo pateikia trečiojoje valstybėje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymą, trukmė ir rengimo dalykai bei atitinkamai kiekvieno dalyko mokymosi ar studijų kreditų (jeigu rengimą galima išreikšti mokymosi ar studijų kreditais) arba valandų (jeigu rengimą galima išreikšti valandomis) skaičius atitinka privalomus Lietuvos Respublikoje;

2) įgyta profesinė patirtis trečiojoje valstybėje, jeigu ji būtina atitinkamai profesinei kvalifikacijai Lietuvos Respublikoje įgyti.

TAR pastaba. 6¹ straipsnio 4 dalies 2 punkte, 5 dalies 3 punkte ir 12 dalies 3 punkte nustatytas reikalavimas turėti atitinkamą profesinę patirtį, jeigu ji būtina atitinkamai profesinei kvalifikacijai Lietuvos Respublikoje įgyti, netaikomas asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo yra pateikę prašymus dėl jų profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiojoje valstybėje, pripažinimo.

5. Šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytas sprendimas priimamas, jeigu yra tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) rengimo kurso, dėl kurio asmuo pateikia trečiojoje valstybėje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymą, trukmė daugiau kaip vienais metais trumpesnė už Lietuvos Respublikoje privalomą atitinkamo rengimo kurso trukmę;

2) baigtas rengimo kursas apima mažiau kaip 2/3 rengimo dalykų ir atitinkamai kiekvieno dalyko mokymosi ar studijų kreditų (jeigu rengimą galima išreikšti mokymosi ar studijų kreditais) skaičiaus arba valandų (jeigu rengimą galima išreikšti valandomis) skaičiaus negu tie, kurie būtini siekiant gauti formalios kvalifikacijos įrodymą, privalomą Lietuvos Respublikoje;

3) neįgyta profesinė patirtis trečiojoje valstybėje, jeigu ji būtina atitinkamai profesinei kvalifikacijai Lietuvos Respublikoje įgyti arba jos trukmė daugiau negu vienais metais trumpesnė už Lietuvos Respublikoje privalomą atitinkamą profesinę patirtį.

TAR pastaba. 6¹ straipsnio 4 dalies 2 punkte, 5 dalies 3 punkte ir 12 dalies 3 punkte nustatytas reikalavimas turėti atitinkamą profesinę patirtį, jeigu ji būtina atitinkamai profesinei kvalifikacijai Lietuvos Respublikoje įgyti, netaikomas asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo yra pateikę prašymus dėl jų profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiojoje valstybėje, pripažinimo.

6. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytas sprendimas priimamas, jeigu yra tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) per šio straipsnio 8 dalyje nurodytą terminą nėra pateikti trūkstanti ir (arba) papildomi dokumentai (įskaitant jų vertimus į lietuvių kalbą), būtini profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti;

2) negautas atsakymas į šio straipsnio 10 dalyje nurodytą pakartotinį prašymą pateikti informaciją arba gauta informacija yra nepakankama asmens profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti.

7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šio straipsnio 3 dalyje nurodytus tinkamai pagrįstus sprendimus priima ir apie tai raštu informuoja prašymą pateikusį asmenį ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo ir kartu pateiktų reikalaujamų dokumentų gavimo dienos.

8. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, įvertinusios, ar prašymas užpildytas tinkamai ir pateikti visi reikiami dokumentai, turi teisę reikalauti, kad prašymą pateikęs asmuo pateiktų trūkstamus ir (arba) papildomus dokumentus (įskaitant jų vertimus į lietuvių kalbą), būtinus šio asmens profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti, ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo pranešimo apie reikalavimą pateikti trūkstamus ir (arba) papildomus dokumentus išsiuntimo prašymą pateikusiam asmeniui dienos. Laikotarpis, per kurį asmuo teikia trūkstamus ir (arba) papildomus dokumentus, neįskaitomas į šio straipsnio 7 dalyje nurodytą sprendimo priėmimo terminą.

9. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi teisę kreiptis į kitas Lietuvos Respublikos institucijas, trečiųjų valstybių ar valstybių narių institucijas dėl informacijos, susijusios su asmens, siekiančio profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiosiose valstybėse, pripažinimo, kvalifikacijos pripažinimu Lietuvos Respublikoje, formalios kvalifikacijos, įgytos trečiojoje šalyje, įrodymais ar kitais dokumentais, būtinos asmens profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti. Šioje dalyje nurodytą informaciją Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos prašo pateikti ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo prašymo pateikti informaciją išsiuntimo dienos. Laikotarpis, per kurį Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, pateikusios prašymą, laukia informacijos, būtinos asmens profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti, neįskaitomas į šio straipsnio 7 dalyje nurodytą sprendimo priėmimo terminą.

10. Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per šio straipsnio 9 dalyje nurodytą terminą negauna iš Lietuvos Respublikos institucijų, trečiųjų valstybių ir valstybių narių institucijų atsakymo į prašymą pateikti informaciją arba gauna informaciją, nepakankamą asmens profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo atsakymo gavimo ar nuo termino atsakymui pateikti pabaigos ji pateikia pakartotinį prašymą pateikti informaciją ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio prašymo išsiuntimo dienos. Laikotarpis, per kurį Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, pateikusios pakartotinį prašymą šioms institucijoms, laukia informacijos, būtinos asmens profesinei kvalifikacijai vertinti ir pripažinti, neįskaitomas į šio straipsnio 7 dalyje nurodytą sprendimo priėmimo terminą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina jų gaunamos informacijos, susijusios su valstybių narių piliečių, trečiųjų valstybių piliečių profesinių kvalifikacijų, įgytų trečiosiose valstybėse, pripažinimu, konfidencialumą.

12. Šio straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytas sprendimas priimamas, jeigu tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

1) rengimo kurso, dėl kurio prašymą pateikęs asmuo pateikia trečiojoje valstybėje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymą, trukmė ne daugiau kaip vienais metais trumpesnė už Lietuvos Respublikoje privalomą atitinkamo rengimo kurso trukmę;

2) baigtas rengimo kursas neatitinka privalomų reikalavimų, taikomų Lietuvos Respublikoje, tačiau apima ne mažiau kaip 2/3 rengimo dalykų ir atitinkamai kiekvieno dalyko mokymosi ar studijų kreditų (jeigu rengimą galima išreikšti mokymosi ar studijų kreditais) skaičiaus arba valandų (jeigu rengimą galima išreikšti valandomis) skaičiaus negu tie, kurie būtini siekiant gauti Lietuvos Respublikoje privalomą formalios kvalifikacijos įrodymą;

3) profesinės patirties, įgytos trečiojoje valstybėje, trukmė ne daugiau kaip vienais metais trumpesnė už Lietuvos Respublikoje privalomą profesinės patirties trukmę.

TAR pastaba. 6^l straipsnio 4 dalies 2 punkte, 5 dalies 3 punkte ir 12 dalies 3 punkte nustatytas reikalavimas turėti atitinkamą profesinę patirtį, jeigu ji būtina atitinkamai profesinei kvalifikacijai Lietuvos Respublikoje įgyti, netaikomas asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo yra pateikę prašymus dėl jų profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiojoje valstybėje, pripažinimo.

13. Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priima šio straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytą sprendimą, šiame sprendime turi būti pateikiamas siūlymas prašymą pateikusiam asmeniui pasirinkti vieną iš šių kompensacinių priemonių:

- 1) profesinės adaptacijos laikotarpį, trunkantį iki trejų metų;
- 2) profesinio tinkamumo testą.

14. Jeigu dirbant pagal reglamentuojamą profesiją reikia gerai išmanyti Lietuvos Respublikos teisę, o konsultavimas ir (arba) pagalba Lietuvos Respublikos teisės klausimais yra esminis ir nekintantis tos profesinės veiklos ypatumas arba reglamentuojama profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nukrypdama nuo šio straipsnio 13 dalyje nustatytų reikalavimų, turi teisę, priimdama šio straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodytą sprendimą, nurodyti arba profesinės adaptacijos laikotarpio, arba profesinio tinkamumo testo taikymą.

15. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, organizuodamos kompensacinių priemonių vykdymą, privalo atsižvelgti į tai, kad valstybės narės pilietis, trečiosios valstybės pilietis, siekiantis profesinės kvalifikacijos, įgytos trečiojoje valstybėje, savo kilmės valstybėje narėje arba valstybėje, iš kurios jis yra atvykęs, yra kvalifikuotas specialistas.

16. Profesinio tinkamumo testo laikymo ir vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos. Profesinio tinkamumo testų laikymas turi būti organizuojamas ne rečiau kaip 2 kartus per vienus metus, jeigu yra bent vienas asmuo, dėl kurio yra priimtas sprendimas taikyti kompensacinę priemonę ir kuris pasirinko kompensacinę priemonę – profesinio tinkamumo testą šio straipsnio 13 dalyje nustatytu atveju ir pateikė

prašymą laikyti profesinio tinkamumo testą arba dėl kurio yra priimtas sprendimas taikyti kompensacinę priemonę – profesinio tinkamumo testą šio straipsnio 14 dalyje nustatytu atveju.

17. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sudaro profesinio tinkamumo testu tikrinamų dalykų sąrašą. Jis parengiamas palyginus atitinkamos Lietuvos Respublikoje tikrinamus rengimo programos dalykus su tais, kurie nurodyti prašymą pateikusio asmens formalios kvalifikacijos, įgytos trečiojoje šalyje, įrodyme ir (ar) jo priede kartu su pateiktais išklaustytų dalykų pavadinimais ir mokymosi ar studijų kreditų (jeigu rengimą galima išreikšti mokymosi ar studijų kreditais) skaičiumi.

18. Jeigu prašymą pateikęs asmuo pageidauja ar privalo laikyti profesinio tinkamumo testą, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos raštu jį informuoja ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki profesinio tinkamumo testo laikymo dienos ir nurodo:

- 1) profesinio tinkamumo testo laikymą organizuojančią instituciją ir jos adresą;
- 2) profesinio tinkamumo testo laikymo formą ir vertinimą;
- 3) profesinio tinkamumo testo organizavimo išlaidų padengimo tvarką;
- 4) profesinio tinkamumo testu tikrinamų dalykų sąrašą;
- 5) kitą su profesinio tinkamumo testo laikymu susijusią informaciją.

19. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo profesinio tinkamumo testo laikymo dienos apie profesinio tinkamumo testo įvertinimą raštu informuoti testą laikiusį asmenį.

20. Profesinio tinkamumo testo neišlaikęs asmuo gali laikyti šį testą pakartotinai.

21. Profesinės adaptacijos laikotarpio organizavimo, profesinės adaptacijos atlikimo ir profesinės adaptacijos laikotarpio rezultatų vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

22. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos privalo ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo profesinės adaptacijos laikotarpio pabaigos dienos apie profesinės adaptacijos laikotarpio rezultatų įvertinimą raštu informuoti profesinės adaptacijos laikotarpį baigusį asmenį.

23. Išlaikęs profesinio tinkamumo testą ar baigęs profesinės adaptacijos laikotarpį ir gavęs teigiamą rezultatų įvertinimą asmuo per vieną mėnesį nuo profesinio tinkamumo testo ar profesinės adaptacijos laikotarpio rezultatų įvertinimo išsiuntimo dienos pakartotinai pateikia Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai prašymą pripažinti profesinę kvalifikaciją.

24. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, įvertinusios pakartotinai pateiktą prašymą pripažinti profesinę kvalifikaciją, priima sprendimą pripažinti profesinę kvalifikaciją ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo šio prašymo pripažinti profesinę kvalifikaciją gavimo dienos.

25. Pripažįstant valstybių narių piliečių, trečiųjų valstybių piliečių profesinę kvalifikaciją, įgytą trečiojoje valstybėje, turi būti laikomasi būtiniausių atitinkamų profesijų rengimo reikalavimų, nustatytų šio įstatymo III dalies III skyriuje.

26. Valstybių narių piliečiai ir trečiųjų valstybių piliečiai, kurių profesinės kvalifikacijos yra įgytos trečiojoje valstybėje ir yra pripažintos, vadovaujantis šio įstatymo 54 straipsnyje nustatyta tvarka, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

27. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti sprendimai arba jų nepriėmimas gali būti skundžiami Reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo apeliacinei komisijai (toliau – Apeliacinė komisija) arba administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Papildyta straipsniu:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

II DALIS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA TEIKTI PASLAUGAS LAIKINAI IR KARTAIS

7 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo principas

1. Nepažeidžiant šio įstatymo 8 ir 9 straipsnių, paslaugos teikėjui neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje, jeigu paslaugos teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (toliau – įsisteigimo valstybė narė).

2. Šio įstatymo II dalies nuostatos taikomos tik tada, kai paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją laikinai ir kartais dirbti pagal tam tikrą profesiją.

3. Paslaugų teikimą laikinai ir kartais kiekvienu konkrečiu atveju kompetentingos institucijos įvertina pagal paslaugų teikimo trukmę, dažnumą, reguliarumą ir tęstinumą.

4. Jeigu paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją ir jis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jam neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją, pagal kurią jis dirbo valstybėje narėje ar keliose valstybėse narėse ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jeigu profesija įsisteigimo valstybėje narėje neregamentuojama. Dešimties metų terminas yra skaičiuojamas nuo šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos, kuri pateikiama kompetentingai institucijai, siekiant laikinai ir kartais teikti paslaugas, pateikimo dienos. Vienų metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, kai profesija arba jos rengimas reglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje.

5. Paslaugos teikėjams, atvykusiems į Lietuvos Respublikos teritoriją, taikomos profesinę kvalifikaciją reglamentuojančios profesinio, norminio ar administracinio pobūdžio taisyklės

(pavyzdžiui, dėl profesijos apibrėžties, profesinių vardų naudojimo, rimto profesinio aplaidumo, tiesiogiai ir konkrečiai susijusio su vartotojų teisių apsauga ir sauga, taip pat drausminės atsakomybės), tokios pačios kaip ir asmenims, nuolat dirbantiems pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje.

8 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo išimtys

Teisėtą įsisteigimą kitoje valstybėje narėje įrodęs paslaugos teikėjas atleidžiamas nuo:

1) narystės arba registracijos profesinėje organizacijoje ar institucijoje, jeigu tai privaloma asmenims, siekiantiems dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje. Kompetentinga institucija pagal šio įstatymo 7 straipsnio 5 dalį tam tikroms profesijoms ar jų grupėms gali nustatyti automatinės laikinosios registracijos arba asocijuotos (*pro forma*) narystės tokioje profesinėje organizacijoje ar institucijoje reikalavimus. Tokios registracijos ar narystės reikalavimas negali vilkinti ar kitaip apsunkinti paslaugų teikimo ir sudaryti jokių papildomų išlaidų paslaugos teikėjui. Kompetentinga institucija nusiunčia atitinkamai profesinei organizacijai šio įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos ir, kai taikytina, šio įstatymo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos atnaujintos deklaracijos kopiją, jeigu profesijos susijusios su visuomenės sveikata ir sauga, kaip nurodyta šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje, arba jų kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo III dalies III skyrių, šio įstatymo 9 straipsnio 4 dalyje nurodytų dokumentų kopijas, ir tai sudaro automatinę laikinąją registraciją ar asocijuotą (*pro forma*) narystę;

2) registracijos socialinio draudimo institucijoje atsiskaitymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai. Paslaugos teikėjas turi iš anksto arba, kai būtina, suteikęs paslaugas, nedelsdamas pranešti šiame punkte nurodytai institucijai apie paslaugas, kurias jis ketina suteikti ar suteikė.

9 straipsnis. Išankstinė deklaracija, jeigu paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą

1. Kai paslaugos teikėjas pirmą kartą iš valstybės narės persikelia į Lietuvos Respublikos teritoriją teikti paslaugų, jis iš anksto pateikia kompetentingai institucijai rašytinę deklaraciją, kurioje nurodomi duomenys apie bet koki draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

2. Paslaugos teikėjo deklaracija atnaujinama kartą per metus, jeigu paslaugos teikėjas per tuos metus ketina teikti paslaugas laikinai ir kartais.

3. Paslaugos teikėjas gali pateikti deklaraciją bet koku būdu. Deklaracijos formą tvirtina kompetentinga institucija, suderinusi su profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių paskyrusia institucija.

4. Pradedant teikti paslaugas arba jeigu iš esmės pasikeičia anksčiau dokumentais patvirtintos aplinkybės, kartu su deklaracija turi būti pateikti tokie dokumentai:

1) paslaugos teikėjo pilietybės įrodymas;

2) pažyma, patvirtinanti, kad jos turėtojas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje užsiimti atitinkama veikla ir jam net laikinai nėra uždrausta užsiimti savo veikla;

3) profesinės kvalifikacijos įrodymai;

4) bet kokie dokumentai, įrodantys, kad paslaugos teikėjas užsiėmė tam tikra veikla ne trumpiau kaip vienus metus per pastaruosius dešimt metų, jeigu profesija arba jos rengimas yra neregamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje. Dešimties metų terminas yra skaičiuojamas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos pateikimo kompetentingai institucijai dienos;

5) apsaugos srities, sveikatos sektoriaus profesijų ir profesijų, susijusių su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą, ikimokyklinio ir priešmokyklinio ugdymo sritį, atstovams – pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikį, nei ilgalaikį laikotarpį uždrausta dirbti pagal atitinkamą profesiją, ar kompetentingos institucijos ar įstaigos išduodama pažyma, patvirtinanti, kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką, kai tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams;

6) profesijų, galinčių daryti poveikį pacientų saugumui, atstovams – Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nustatytos formos deklaracija apie paslaugos teikėjo lietuvių kalbos, kurią reikia mokėti dirbant pagal atitinkamą profesiją Lietuvos Respublikoje, mokėjimą;

7) asmenims, užsiimantiems šio įstatymo 17 straipsnyje nurodyta veikla, jeigu ji reglamentuojama Lietuvos Respublikoje ir apie ją profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius informavo Europos Komisiją, paslaugų teikėjo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba kitos įstaigos išduota pažyma apie tos veiklos pobūdį ir trukmę.

5. Pagal šio straipsnio 1 dalį paslaugos teikėjo pateikta deklaracija suteikia jam teisę teikti paslaugas arba vykdyti atitinkamą veiklą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

6. Paslauga Lietuvos Respublikoje teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės profesinį vardą, jeigu toks profesinis vardas toje valstybėje narėje suteikiamas atitinkamai profesinei veiklai, taip, kad nebūtų painiojama su Lietuvos Respublikos suteiktu profesiniu vardu.

7. Profesinis vardas nurodomas įsisteigimo valstybės narės oficialia kalba arba viena iš jos oficialių kalbų. Jeigu įsisteigimo valstybėje narėje tokio profesinio vardo nėra, paslaugos teikėjas nurodo savo formalią kvalifikaciją įsisteigimo valstybės narės kalba. Taikant išimtį, šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytais atvejais paslauga gali būti teikiama naudojant Lietuvos Respublikos suteiktą profesinį vardą.

8. Jeigu paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai reglamentuojama profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga ir nėra automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies II, III, IV skyrius, kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją, iki jam pradeda teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas reikalingas tik tada, kai jo tikslas – išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo. Patikrinimo mastas negali būti didesnis, negu būtina šioje dalyje nurodytam tikslui pasiekti.

9. Ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos, kai yra šio straipsnio 8 dalyje numatytos sąlygos, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija praneša paslaugos teikėjui apie priimtą sprendimą:

- 1) netikrinti profesinės kvalifikacijos;
- 2) tikrinti profesinę kvalifikaciją:
 - a) patikrinus reikalauti, kad asmuo atliktų profesinio tinkamumo testą, arba
 - b) leisti teikti paslaugas.

10. Kai yra kliūčių, dėl kurių gali būti vėluojama priimti vieną iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos apie vėlavimo priežastį praneša paslaugos teikėjui. Kliūtys turi būti pašalintos per vieną mėnesį nuo šioje dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos, o sprendimas priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius po to, kai yra pašalintos kliūtys.

11. Paslaugą galima pradėti teikti nuo šio straipsnio 9 dalies 1 punkte ir 2 punkto b papunktyje nurodytų sprendimų priėmimo dienos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

12. Jeigu kompetentinga institucija nustato esminį skirtumą tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje nustatytų rengimo reikalavimų ir to skirtumo negali kompensuoti kompetentingos institucijos tuo tikslu oficialiai patvirtinta paslaugos teikėjo profesinė patirtis arba visą gyvenimą trunkančio mokymosi metu įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos, o dėl šio skirtumo gali būti padaryta žalos visuomenės sveikatai ar saugai, paslaugos teikėjui suteikiama galimybė įrodyti profesinio tinkamumo testu, kaip nurodyta šio straipsnio 9 dalies 2 punkto a papunktyje, kad jis įgijo trūkstamų žinių, įgūdžių ar kompetencijų. Paslaugos teikėjui profesinio tinkamumo testo laikymas ir perlaikymas turi būti surengti taip, kad jis turėtų galimybę teikti paslaugas kuo anksčiau, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 9 dalies 2 punkto a papunktyje nurodyto sprendimo priėmimo dienos. Tuo remdamasi Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima sprendimą leisti arba neleisti teikti

paslaugas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2240](#), 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10363

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

13. Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepriima sprendimo arba nepraneša apie kliūtis, dėl kurių šio sprendimo priėmimas atidedamas šio straipsnio 9 ir 10 dalyse nustatytais terminais, paslaugą galima pradėti teikti.

14. Šio straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodyti sprendimai gali būti skundžiami Apeliacinei komisijai arba administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

15. Kai kvalifikacija patikrinama pagal šio straipsnio 8–11 dalių nuostatas, paslauga teikiama naudojant Lietuvos Respublikos suteiktą profesinį vardą.

10 straipsnis. Administracinis bendradarbiavimas

1. Kai yra pagrįstų abejonių, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją apie paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumą ir veiklos tinkamumą, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nusprendusi patikrinti paslaugų teikėjo profesinę kvalifikaciją, gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti informaciją apie paslaugos teikėjo baigtus rengimo kursus tiek, kiek tai reikalinga siekiant įvertinti esminius skirtumus, galinčius padaryti žalos visuomenės sveikatai ar saugai.

3. Valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją teikia pagal šio įstatymo 58 straipsnio nuostatas.

4. Tuo atveju, kai profesija nėra reglamentuojama Lietuvos Respublikoje, informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, teikia šio įstatymo 62 straipsnyje nurodytas Lietuvos Respublikos pagalbos centras.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms būtų pateikta visa informacija, būtina paslaugos gavėjo skundams apie paslaugos teikėją tinkamai išnagrinėti. Paslaugos gavėjams turi būti pranešama apie skundo nagrinėjimo baigtį.

11 straipsnis. Paslaugos gavėjams suteiktina informacija

Tais atvejais, kai paslauga teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės suteiktą

profesinį vardą arba naudojantis paslaugos teikėjo kvalifikacija, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad paslaugos teikėjas suteiktų paslaugos gavėjui tokią informaciją:

- 1) registro, kuriame jis įregistruotas, pavadinimą, jo registracijos numerį arba lygiavertę tame registre nurodytas tapatumo nustatymo priemones, jeigu paslaugos teikėjas yra įregistruotas komerciniame registre ar panašiam viešajame registre;
- 2) institucijos, įgalios teisės aktų nustatyta tvarka išduoti tokį leidimą, pavadinimą ir adresą, jeigu veiklai vykdyti įsisteigimo valstybėje narėje būtinas leidimas;
- 3) profesinę asociaciją ar panašią instituciją, kurioje įregistruotas paslaugos teikėjas;
- 4) profesinį vardą arba, jeigu tokio neturi, paslaugos teikėjo formalią kvalifikaciją ir valstybę narę, kurioje ji buvo suteikta;
- 5) pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėtojo kodą, jeigu paslaugos teikėjas užsiima veikla, kuri apmokestinama PVM;
- 6) duomenis apie bet koki profesinį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

III DALIS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA ĮSISTEIGTI

I SKYRIUS

BENDROJI FORMALIOS KVALIFIKACIJOS ĮRODYMŲ PRIPAŽINIMO SISTEMA

12 straipsnis. Bendrosios formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo sistemos taikymo sritis

Šio skyriaus nuostatos taikomos visoms reglamentuojamoms profesijoms, išskyrus nurodytas šio įstatymo III dalies II ir III skyriuose, kai asmuo dėl specifinių ir išskirtinių priežasčių neatitinka šiuose skyriuose nustatytų reikalavimų:

- 1) šio įstatymo 2 priede nurodytai veiklai, kai atvykęs asmuo neatitinka šio įstatymo 17 straipsnyje nustatytų reikalavimų;
- 2) kai atvykę pagrindinį rengimą baigę medicinos gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai neatitinka šio įstatymo 21, 25, 31, 35, 37, 41 ir 47 straipsniuose nurodytos faktiškos ir teisėtos profesinės praktikos reikalavimų;
- 3) kai atvykę architektai turi formalios kvalifikacijos įrodymą, nenurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.7 papunktyje;
- 4) nepažeidžiant šio įstatymo 18 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 21 ir 25 straipsnių, kai atvykę

medicinos gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai, turintys formalios kvalifikacijos įrodymą, turi būti baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.2.2, 3.3.2, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose nurodytą profesinį vardą, ir tik atitinkamai profesinei kvalifikacijai pripažinti;

5) kai atvykę bendrosios praktikos slaugytojai ir slaugytojai specialistai, kurie turi specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą ir yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą profesinį vardą, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo;

6) kai atvykę slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti bendrosios praktikos slaugytojai, slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo arba turintys slaugytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie yra baigę rengimą, leidžiantį įgyti šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą profesinį vardą;

7) kai atvykę asmenys turi trečiosios valstybės institucijos išduotą diplomą, pažymėjimą ar kitą dokumentą, pripažintus valstybės narės, ir jeigu jo turėtojas valstybėje narėje turi tam tikros profesijos trejų metų patirtį ir ta patirtis joje pripažinta;

8) kai atvykę trečiųjų valstybių piliečiai turi kitose valstybėse narėse išduotą leidimą, suteikiantį jo turėtojui teisę apsigyventi ir dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą valstybės narės teritorijoje, ir ketina dirbti Lietuvos Respublikoje aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pagal reglamentuojamą profesiją.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

13 straipsnis. Kvalifikacijos lygiai

1. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją pagal šio įstatymo 15 straipsnio ir šio įstatymo 16 straipsnio 16 dalies nuostatas, skiriami penki kvalifikacijos lygiai.

2. Pirmojo lygio kvalifikaciją įrodo kompetenciją patvirtinantis dokumentas, išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos vadovaujantis tos valstybės narės teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:

1) į rengimo kursą, kuris nėra pažymėjimui ar diplomui, nurodytiems šio straipsnio 3, 4, 5, 6 dalyse, gauti reikalingos programos dalis, į specialų egzaminą be išankstinio pasirengimo arba darbą pagal atitinkamą profesiją valstybėje narėje trejus metus iš eilės visą darbo laiką ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką per pastaruosius dešimt metų, arba

2) į pradinį, pagrindinį arba vidurinį išsilavinimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas įgijo bendrųjų žinių.

3. Antrojo lygio kvalifikaciją įrodo pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas toks vidurinio ugdymo kursas:

1) bendrojo pobūdžio, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, išskyrus nurodytus šio straipsnio 4 dalyje, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika arba

2) techninio ar profesinio pobūdžio, jeigu reikia, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, nurodytu šios dalies 1 punkte, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika.

4. Trečiojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas:

1) kursas (išskyrus nurodytą šio straipsnio 5 ir 6 dalyse), kuris trunka ne trumpiau kaip vienus metus arba yra lygiavertės trukmės ne nuolatinės studijų formos ir kuriam paprastai numatyti stojimo reikalavimai, sėkmingai baigtas vidurinio ugdymo kursas, būtinas stojant į universitetą ar aukštojo mokslo instituciją, arba baigtas lygiavertis antrosios pakopos vidurinis mokslas, taip pat profesinio rengimo kursas, kuris gali būti privalomas papildomai, arba

2) reglamentuojamas rengimas arba reglamentuojamų profesijų atveju – specialios struktūros rengimas, kai įgyjama aukštesnio lygio, negu šio straipsnio 3 dalyje nurodyta, kvalifikacija, prilygstanti pagal šio straipsnio 4 dalies 1 punktą užbaigtam rengimo lygiui, jeigu toks rengimas suteikia panašų profesinį lygį ir įgūdžius palyginamo lygio pareigoms ir funkcijoms, su sąlyga, kad su diplomu pateikiamas kilmės valstybės narės išduotas sertifikatas.

5. Ketvirtojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent trejų metų ir ne ilgesnės kaip ketverių metų arba, jeigu studijos ištęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje, ir prireikus įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.

6. Penktojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad įgijus vidurinį išsilavinimą sėkmingai baigtos bent ketverių metų arba, jeigu studijos ištęstinės, lygiavertės trukmės, kuri papildomai gali būti išreikšta atitinkamu ECTS kreditų skaičiumi, studijos universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, arba kitoje lygiavertėje įstaigoje, ir prireikus įrodantis, kad asmuo sėkmingai užbaigė profesinį rengimą, kurio papildomai reikalaujama kartu su kursu po vidurinio išsilavinimo.

14 straipsnis. Vienodas kvalifikacijų traktavimas

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantis, kad valstybėje narėje sėkmingai studijuojant nuolatine ar išstėtine forma pagal formaliojo švietimo ar kitokias programas baigtas rengimas, kurį ta valstybė narė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojiui tas pačias teises pradėti dirbti, dirbti arba rengtis dirbti pagal profesiją, yra laikomas formalios kvalifikacijos, kurios kvalifikacijos lygį reglamentuoja šio įstatymo 13 straipsnis, įrodymu. Lietuvos Respublikoje atitinkamas kvalifikacijos lygis turi būti suprantamas taip pat kaip ir kitose valstybėse narėse.

2. Profesinė kvalifikacija, nors ir neatitinkanti kilmės valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų dėl darbo pagal profesiją, tačiau suteikianti turėtojiui įgytas teises pagal šio straipsnio nuostatas, turi būti vienodai traktuojama ir Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip išdėstyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Lietuvos Respublika, vadovaudamasi šio įstatymo 15 straipsnio nuostatomis, turi įskaityti ankstesnį formalųjį išsilavinimą kaip atitinkantį naująjį išsilavinimo lygį, jeigu kilmės valstybė narė padidina išsilavinimo, kuris būtinas siekiant pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, lygį ir jeigu asmuo, įgijęs išsilavinimą, kuris neatitinka naujų kvalifikacijos reikalavimų, naudojami įgytomis teisėmis.

15 straipsnis. Pripažinimo reikalavimai

1. Jeigu įgyti reglamentuojamą profesiją ar dirbti pagal ją Lietuvos Respublikoje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija jų nustatyta tvarka tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Lietuvos Respublikos piliečiams, leidžia dirbti pagal tą profesiją asmenims, turintiems kompetenciją patvirtinančius dokumentus ar šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus, kurių kita valstybė narė reikalauja siekiant įgyti teisę dirbti pagal tą profesiją ar dirbti pagal ją.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

1) turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos valstybės narės teisės aktų nuostatas;

2) jais turi būti patvirtinama, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatyta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ir leidimas vykdyti profesinę veiklą taip pat suteikiami asmenims, kurie per pastaruosius dešimt

metų vienus metus ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką dirbo pagal tą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, kai asmuo turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų. Dešimties metų terminas yra skaičiuojamas nuo prašymo pripažinti profesinę kvalifikaciją pateikimo kompetentingai institucijai dienos.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas vienų metų profesinės patirties reikalavimas netaikomas, jeigu asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas reglamentuojamas rengimas.

6. Asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, kuri Lietuvos Respublikoje nėra reglamentuojama, dokumentus apie vienų metų (ar jam prilygstantį ne visą darbo laiką) profesinę patirtį Lietuvos Respublikoje per pastaruosius dešimt metų ar dėl asmens baigto reglamentuojamo rengimo, kurį pagrindžia turimas formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinimo išduoda Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija. Dešimties metų laikotarpis yra skaičiuojamas nuo prašymo išduoti šį dokumentą pateikimo šiai institucijai dienos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

7. Lietuvos Respublika pripažįsta kilmės valstybės narės pagal šio įstatymo 13 straipsnį patvirtintą lygį, taip pat pažymėjimą, kuriuo kilmės valstybė narė patvirtina, kad reglamentuojamas rengimas arba šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytas specialios struktūros rengimas atitinka šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 1 punkte numatytą lygį.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

8. Nukrypdama nuo šio straipsnio 1–5 dalių ir šio įstatymo 16 straipsnio, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali nesuteikti teisės dirbti pagal konkrečią profesiją ar neleisti vykdyti profesinės veiklos asmenims, turintiems kompetencijos pažymėjimą, priskirtą šio įstatymo 13 straipsnio 2 daliai, kai profesinė kvalifikacija, reikalaujama siekiant dirbti pagal tą profesiją Lietuvos Respublikoje, yra nurodyta šio įstatymo 13 straipsnio 6 dalyje.

Straipsnio dalies numeracijos pakeitimas:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

16 straipsnis. Kompensacinės priemonės

1. Kompetentinga institucija, kiekvienu konkrečiu atveju įvertinusi aplinkybes, gali reikalauti, kad asmuo baigtų ne ilgesnį kaip trejų metų profesinės adaptacijos laikotarpį arba

atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:

1) jo baigtas rengimas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti formalios kvalifikacijos įrodyme, kurio reikalauja Lietuvos Respublika;

2) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija asmens kilmės valstybėje narėje, ir dėl to reikalaujama baigti rengimą, kuris apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie nurodyti asmens kompetenciją patvirtinančiame dokumente ar formalios kvalifikacijos įrodyme.

2. Taikant šio straipsnio 1 ir 11 dalis, iš esmės kitokie skirtingi dalykai – tai dalykai, kurių įgytos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos yra būtini siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje ir kuriais atvykusio asmens rengimas iš esmės skiriasi savo turiniu nuo reikalaujamo rengimo Lietuvos Respublikoje.

3. Jeigu kompetentinga institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji turi pasiūlyti asmeniui pasirinkti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustačiusi, kad atitinkamai profesijai negali būti taikoma šio straipsnio 3 dalyje nurodyta galimybė asmeniui pasirinkti profesinės adaptacijos laikotarpį ar profesinio tinkamumo testą, informuoja profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių, kuris, gavęs tokią informaciją iš kompetentingos institucijos, informuoja kitas valstybes nares ir Europos Komisiją ir pateikia leidžiančios nukrypti nuostatos pagrindimą.

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos negali taikyti numatytos kompensacinės priemonės, jeigu Europos Komisija įgyvendinimo akte nustato, kad šio straipsnio 4 dalyje nurodyta nukrypti leidžianti nuostata yra netinkama arba ji neatitinka Europos Sąjungos teisės. Jei Europos Komisija nepateikia atsakymo per tris mėnesius nuo visos būtinos informacijos gavimo dienos, gali būti taikoma nukrypti leidžianti nuostata.

6. Jeigu dirbant pagal reglamentuojamą profesiją reikia gerai išmanyti Lietuvos Respublikos teisę, o konsultavimas ir (arba) pagalba Lietuvos Respublikos teisės klausimais yra esminis ir pastovus tos profesinės veiklos ypatumas, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nukrypdamą nuo šio straipsnio 3 dalyje numatyto principo, gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą šio įstatymo 12 straipsnio 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais, 12 straipsnio 4 punkte nurodytu atveju – medicinos gydytojams ir gydytojams odontologams, 12 straipsnio 6 punkte nurodytu atveju – kai atvykęs asmuo siekia

pripažinimo Lietuvos Respublikoje, kurioje atitinkama profesinė veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai arba slaugytojai specialistai, turintys specialisto, baigusio rengimą, po kurio suteikiami šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje išvardyti profesiniai vardai, formalios kvalifikacijos įrodymą. Šios dalies nuostatos taikomos ir šio įstatymo 12 straipsnio 7 punkte nurodytiems asmenims.

8. Šio įstatymo 12 straipsnio 1 punkte nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali reikalauti arba profesinės adaptacijos laikotarpio, arba atlikti profesinio tinkamumo testą, jeigu atvykęs asmuo užsiima profesine veikla savarankiškai arba kaip juridinio asmens vadovas ir todėl reikia išmanyti ir taikyti atitinkamos srities nacionalinės teisės aktus, jeigu tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams, siekiantiems užsiimti tokia veikla.

9. Nukrypdamą nuo šio straipsnio 3 dalyje įtvirtintos asmens teisės pasirinkti kompensacinę priemonę, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali reikalauti užbaigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą šiais atvejais:

1) šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje nurodytam lygiui, arba

2) šio įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 arba 6 dalyje nurodytiems lygiams.

10. Jeigu šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą profesinę kvalifikaciją turintis asmuo teikia paraišką dėl jo profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai reikalaujama profesinė kvalifikacija Lietuvos Respublikoje priskiriama šio įstatymo 13 straipsnio 5 dalyje nurodytam lygiui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali taikyti abi kompensacines priemones, nurodytas šio straipsnio 1 dalyje.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, prieš pareikalaudama iš asmens baigti profesinės adaptacijos laikotarpį arba atlikti profesinio tinkamumo testą, turi teisės aktų nustatyta tvarka patikrinti, ar bet kurioje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje per profesinę patirtį arba visą gyvenimą trunkantį mokymąsi įgytos ir tuo tikslu oficialiai atitinkamos įstaigos patvirtintos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos gali visiškai arba iš dalies kompensuoti šio straipsnio 2 dalyje apibrėžtus iš esmės skirtingus dalykus.

12. Kompetentingos institucijos profesinio tinkamumo testui atlikti parengia dalykų, kurių trūksta, sąrašą, kuris sudaromas lyginant Lietuvos Respublikoje reikalaujamą ir asmens

įgytą rengimą, patvirtintą asmens turimu diplomu ar kitu formalios kvalifikacijos įrodymu.

13. Profesinio tinkamumo testas turi būti rengiamas atsižvelgiant į tai, kad asmuo yra kvalifikuotas specialistas kilmės valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje, iš kurios jis yra atvykęs.

14. Profesinio tinkamumo testas turi apimti dalykus, kurie pasirenkami iš šio straipsnio 12 dalyje nurodyto sąrašo ir kuriuos būtina išmanyti siekiant dirbti pagal atitinkamą reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

15. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, naudodama profesinio tinkamumo testą, gali tikrinti Lietuvos Respublikoje atitinkamoms veiklos rūšims taikomų profesinių taisyklių išmanymą.

16. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtas sprendimas dėl šio straipsnio 1 dalyje numatytų kompensacinių priemonių taikymo turi būti tinkamai pagrįstas, pateikiant asmeniui šią informaciją:

1) Lietuvos Respublikoje reikalaujamą profesinės kvalifikacijos lygį ir asmens turimą profesinės kvalifikacijos lygį pagal šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus lygius;

2) apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus esminius skirtumus, taip pat priežastis, kodėl tų skirtumų negalima kompensuoti žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais per profesinę patirtį arba mokymąsi visą gyvenimą, kuriuos oficialiai tuo tikslu patvirtina atitinkama įstaiga.

17. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytą profesinio tinkamumo testą asmuo galėtų laikyti ne vėliau kaip per šešis mėnesius po pirminio sprendimo taikyti jam šią kompensacinę priemonę.

18. Profesinio tinkamumo testo taikymo, laikymo ir vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

19. Profesinės adaptacijos laikotarpio ir jo vertinimo taisyklės nustato Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

20. Prižiūrimą praktiką atliekančio ir profesinio tinkamumo testui pasirengti pageidaujančio asmens teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, socialines garantijas ir lengvatas reglamentuoja kiti Lietuvos Respublikos įstatymai ir teisės aktai.

II SKYRIUS

PROFESINĖS PATIRTIES PRIPAŽINIMAS

17 straipsnis. Profesinės patirties reikalavimai

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš šio įstatymo 2 priede išvardytų veiklos rūšių turint bendrųjų, komercinių ar profesinių žinių ir gebėjimų, tai Lietuvos

Respublikoje pripažįstamas ankstesnis užsiėmimas ta veikla kitoje valstybėje narėje kaip pakankamas tokių žinių ir gebėjimų įrodymas. Veikla turėjo būti užsiimama pagal šio straipsnio reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija išduoda reikiamus dokumentus apie profesinę patirtį ir jos trukmę asmenims, išvykstantiems užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nustatyta šio straipsnio 3, 6 ir 8 dalyse, valstybėse narėse.

3. Šio įstatymo 2 priedo I sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) šešerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip dvejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) vadovaujančias pareigas einant penkerius metus iš eilės, iš kurių bent trejus metus asmuo vykdė technines užduotis ir buvo atsakingas už bent vieną juridinio asmens padalinį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmens pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

5. Šio straipsnio 3 dalies 5 punktas netaikomas ISIC (Tarptautinis standartinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius) nomenklatūros Ex 855 grupės veiklos rūšiai – kirpykloms.

6. Šio įstatymo 2 priedo II sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) penkerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) penkerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

6) šešerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmens pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

8. Šio įstatymo 2 priedo III sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

3) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį bent trejus metus, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

9. Šio straipsnio 8 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio įstatymo 58 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

III SKYRIUS

KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

PIRMASIS SKIRSNIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis. Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas

1. Kompetentingos institucijos (jų nustatyta tvarka) pripažįsta tokius formalios kvalifikacijos įrodymus, išvardytus atitinkamai šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose ir suteikiančius galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, vaistininko ir architekto profesine veikla. Formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti būtiniausius rengimo reikalavimus, nurodytus atitinkamai šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 42 ir 44 straipsniuose. Toks įrodymas Lietuvos Respublikoje laikomas tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus išduoda valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu išduodami ir atitinkami šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.6.2 ir 3.7.1 papunkčiuose išvardyti pažymėjimai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 21, 25, 31, 35, 37 ir 47 straipsniuose.

4. Kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje, reikalingą siekiant užsiimti šeimos medicinos praktika, valstybių narių piliečiams išduotą kitos valstybės narės, taikydama šio įstatymo 26 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus. Šios dalies nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 28 straipsnyje.

5. Kompetentinga institucija pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės, išvardytos šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, ir kuris atitinka šio įstatymo 38 straipsnyje nurodytus būtiniausius rengimo reikalavimus ir šio įstatymo 39 straipsnyje nustatytus kriterijus, ir, vertindama galimybę užsiimti

profesine veikla, tokį įrodymą Lietuvos Respublikos teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas. Šios dalies nuostata neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 21 ir 41 straipsniuose.

6. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje, automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, įrodo, kad baigtas rengimas, kuris prasidėjo ne anksčiau kaip šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytais atskaitos akademisiais metais.

7. Kompetentingos institucijos leidžia užsiimti medicinos gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistinininkų profesine veikla ir ją vykdyti su sąlyga, jeigu asmuo turi šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo rengimo metu įgijo žinių, įgūdžių ir kompetencijų, nurodytų šio įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje, 29 straipsnio 6 ir 7 dalyse, 32 straipsnio 3 dalyje, 36 straipsnio 3 dalyje, 38 straipsnio 4 dalyje, 42 straipsnio 4 dalyje, kuriose reglamentuojamas šių specialistų rengimas.

8. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos savo nustatyta tvarka, vadovaudamosi šio straipsnio 1–7 dalyse nustatytais reikalavimais, pripažįsta šio straipsnio 1 dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus, kurie valstybių narių, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės (toliau – Jungtinė Karalystė) piliečiams Jungtinėje Karalystėje išduoti ne vėliau kaip per vienus metus nuo Jungtinės Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos dienos.

TAR pastaba. Papildymas 8 dalimi įsigalioja Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos dieną.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2049](#), 2019-04-11, paskelbta TAR 2019-04-24, i. k. 2019-06685

19 straipsnis. Pranešimo (notifikavimo) procedūra

1. Lietuvos Respublika praneša (notifikuoja) Europos Komisijai apie savo priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus dėl formalios kvalifikacijos įrodymų išdavimo šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytoms profesijoms.

2. Lietuvos Respublika taip pat praneša (notifikuoja) kitoms valstybėms narėms dėl šio skyriaus 8 skirsnyje nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria institucijas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytoms funkcijoms atlikti.

4. Į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą įtraukiama informacija apie studijų programų trukmę ir turinį.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas perduodamas per IMI.

20 straipsnis. Bendrosios rengimo nuostatos

1. Atsižvelgdama į šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38, 42 ir 44 straipsniuose nurodytą rengimą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali teisės aktuose numatyti nenuoseklųjį rengimą pagal nustatytus reikalavimus. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina, kad bendra tokio rengimo trukmė, lygis ir kokybė būtų ne prastesni už rengimo pagal nuolatinę studijų formą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, skatindamos tęstinį profesinį tobulinimąsi ir vadovaudamosi Lietuvos Respublikos teisės aktais, užtikrina, kad asmenys, kurių profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius, galėtų atnaujinti savo žinias, įgūdžius ir kompetencijas, siekdami užsitikrinti savo praktikos saugumą ir efektyvumą ir neatsilikti nuo profesijos raidos.

21 straipsnis. Įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, nepažeisdamos specifinių atitinkamų profesijų įgytų teisių, kai valstybių narių formalios kvalifikacijos įrodymai, suteikiantys galimybę užsiimti profesine veikla, neatitinka visų šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, pripažįsta kaip pakankamą formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu jis patvirtina, kad sėkmingai baigtas rengimas, prasidėjęs iki šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų atskaitos datų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais privaloma kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu pateikti pažymėjimą apie profesinę patirtį, patvirtinantį, kad jo turėtojas faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos formalios kvalifikacijos įrodymui, suteikiančiam galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, gautam buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, neatitinkančiam visų būtiniausių šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, jeigu toks įrodymas patvirtina, kad sėkmingai baigtas:

1) pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, pagrindinio rengimo gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko rengimas, prasidėjęs iki 1990 m. spalio 3 d.;

2) gydytojo specialisto rengimas, prasidėjęs iki 1992 m. balandžio 3 d.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia jo turėtojui teisę užsiimti profesine veikla visoje Vokietijos teritorijoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas.

5. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 35 straipsnio 1 dalies nuostatų, pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Čekoslovakijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti iki 1993 m. sausio 1 d. Čekijoje ir Slovakijoje, kai jų kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 4 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos buvusioje Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjungoje išduotą įrodymą, kuris suteikia galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti:

- 1) Estijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 20 d.;
- 2) Latvijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 21 d.;
- 3) Lietuvoje – iki 1990 m. kovo 11 d.

7. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu šio straipsnio 6 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytų valstybių narių kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks įrodymas turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl

architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 4 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

8. Buvusios Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjungos išduotų veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų atveju arba kai šie specialistai Estijoje pradėti rengti iki 1991 m. rugpjūčio 20 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti pateikiamas Estijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas apie profesinę patirtį, nurodantis, kad tokie asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jos teritorijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

9. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 43 straipsnio 2 dalyje, ir architekto profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 46 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Jugoslavijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti Slovėnijoje iki 1991 m. birželio 25 d. ar Kroatijoje iki 1991 m. spalio 8 d., kai šių valstybių narių kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 4 priedo 4 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2240](#), 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10363

10. Šio straipsnio 5, 7, 9 dalyse nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas turi būti pateikiamas kartu su tų pačių kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, nurodančiu, kad tokie asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija valstybės narės piliečiams, kurių medicinos gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas neatitinka tai valstybei narei šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose nurodytų pavadinimų, kaip pakankamą pripažįsta tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, su kuriuo pateikiamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

12. Šio straipsnio 11 dalyje minimas pažymėjimas turi nurodyti, kad formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina sėkmingai baigtą rengimą, atitinkamai pagal šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38 ir 42 straipsniuose nustatytus reikalavimus, ir jį išdavusi valstybė narė traktuoja jį taip pat kaip kvalifikaciją, kurios pavadinimai nurodyti šio įstatymo 3 priedo 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2 ir 3.6.2 papunkčiuose.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepripažįsta Bulgarijos felčerių (*фелдшер*) profesinės kvalifikacijos, įgytos iki 1999 m. gruodžio 31 d. Bulgarijoje, ir dirbusiųjų 2000 m. sausio 1 d. pagal šią profesiją pagal Bulgarijos socialinės apsaugos sistemą kaip medicinos gydytojų ar bendrosios praktikos slaugytojų profesinės kvalifikacijos pagal šio įstatymo nuostatas.

14. Asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįstamą remiantis būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos išduoda pažymėjimą ar patvirtinimą, nurodytus šio straipsnio 2, 7 ar 11 dalyse.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

ANTRASIS SKIRSNIS MEDICINOS GYDYTOJAI

22 straipsnis. Pagrindinis medicinos gydytojų rengimas

1. Į pagrindines medicinos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiančius galimybę studijuoti universitete.

2. Pagrindinį medicinos gydytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais, ir šį rengimą turi sudaryti ne mažiau kaip 5 500 valandų teorinio ir praktinio medicinos gydytojų rengimo, kurį vykdo arba prižiūri universitetas. Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., šioje dalyje nurodytą rengimą gali sudaryti šešių mėnesių praktinis rengimas pagal nuolatinę studijų formą universitete, prižiūrint kompetentingai institucijai.

3. Asmuo, baigęs pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama medicina, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo principus, mokslškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai išmanyti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip

pat ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;

3) pakankamai žinių apie klinikinės medicinos disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būti visapusiškai susipažinęs su psichikos ir somatinio pobūdžio ligomis, profilaktika, diagnostika bei gydymu ir žmonių reprodukcija;

4) atitinkamą klinikinę patirtį ligoninėse, esant tinkamai priežiūrai.

23 straipsnis. Gydytojų specialistų rengimas

1. Į gydytojų specialistų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir turinčius dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.

2. Gydytojų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universitete arba medicinos mokomojoje ligoninėje, arba sveikatos priežiūros įstaigoje, kurią tokiam rengimui patvirtina kompetentinga institucija.

3. Gydytojų specialistų studijų programų trukmė turi būti ne trumpesnė, negu nurodyta šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

4. Gydytojų specialistų rengimą turi prižiūrėti kompetentingos institucijos. Į gydytojų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo specialisto asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

5. Gydytojai specialistai turi būti rengiami pagal nuolatinę studijų formą specializuotose įstaigose, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos įstaigos padalinys, kuriame rengiami gydytojai specialistai, turi dalyvauti visų rūšių medicinos veikloje, įskaitant darbą pagal iškvietimą (budėjimą), o visa rengiamo specialisto profesinė veikla nustatyta tvarka turi būti skirta mokytis praktiškai ir teoriškai visą darbo savaitę ir visus metus. Už tokį darbą turi būti tinkamai atlyginama.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali leisti iš dalies netaikyti reikalavimo baigti tam tikras gydytojų specialistų studijų programas, nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kiekvieną atvejį įvertinusi atskirai, su sąlyga, kad ta studijų programos dalis buvo užbaigta pagal kitą gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje, kurią užbaigęs tas asmuo jau įgijo profesinę kvalifikaciją toje valstybėje narėje. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, priimdama atitinkamus teisės aktus, užtikrina, kad taikoma išimtis sudarytų ne daugiau kaip pusę gydytojų specialistų studijų programos būtiniausios trukmės.

7. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, taikydama šio straipsnio 6 dalį, turi pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie atitinkamus šio straipsnio 6 dalyje

nurodytus teisės aktus ir tokios dalinės išimties taikymo priežastis.

8. Gydytojus specialistus rengiančios institucijos išduoda gydytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 papunktyje nurodytas pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymas.

24 straipsnis. Gydytojų specialistų studijų programų pavadinimai

Šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytas gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymas – tai toks įrodymas, kurį suteikia šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 papunktyje nurodytos kompetentingos institucijos baigus atitinkamo pavadinimo gydytojų specialistų studijų programą, nurodytą šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

25 straipsnis. Gydytojų specialistų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja, kad atvykstantys kitų valstybių narių gydytojai specialistai, kurių nenuoseklias studijas reglamentavo nuo 1975 m. birželio 20 d. galiojusios įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos ir kurie jas pradėjo ne vėliau kaip 1983 m. gruodžio 31 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turėtų pažymėjimą, patvirtinantį, kad veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki to pažymėjimo išdavimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikaciją, suteiktą Ispanijoje gydytojams, baigusiems gydytojų specialistų rengimą iki 1995 m. sausio 1 d., net jeigu tas rengimas neatitinka šio įstatymo 23 straipsnyje numatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jeigu kvalifikacija patvirtinama Ispanijos kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, įrodančiu, kad atitinkamas asmuo išlaikė specialios profesinės kompetencijos egzaminą, surengtą pagal išskirtines priemones dėl pripažinimo, numatytas Karališkuoju dekretu 1497/99, siekiant nustatyti, ar atitinkamas asmuo turi žinių ir įgūdžių, palyginamų su gydytojų, turinčių gydytojo specialisto kvalifikaciją, apibrėžtą Ispanijai šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, žiniomis ir įgūdžiais.

3. Jeigu Lietuvos Respublika pripažįsta netekusiomis galios savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl gydytojo specialisto, nurodyto šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, formalios kvalifikacijos įrodymo išdavimo ir patvirtina priemones, susijusias su Lietuvos Respublikos piliečių įgytomis teisėmis, ji turi suteikti kitų valstybių narių piliečiams teisę pasinaudoti tomis priemonėmis, jeigu toks formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas iki datos, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nutraukė tokių atitinkamos kvalifikacijos įrodymų išdavimą. Šioje dalyje minimų nuostatų pripažinimo netekusiomis galios datos turi būti nurodytos šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikacijas, suteiktas Italijoje ir nurodytas šio įstatymo 3 priedo 3.1.2 ir 3.1.3 papunkčiuose, gydytojams, kurie specialistų rengimą pradėjo po 1983 m. gruodžio 31 d. ir iki 1991 m. sausio 1 d., nepaisant to, kad atitinkamas rengimas neatitinka visų šio įstatymo 23 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jeigu kartu su kvalifikacija pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, kuriame nurodyta, kad atitinkamas gydytojas bent septynerius metus iš eilės per dešimt metų iki pažymėjo išdavimo dienos Italijoje faktiškai ir teisėtai vykdė atitinkamos tos pačios srities medicinos specialisto profesinę veiklą.

26 straipsnis. Šeimos gydytojų rengimas

1. Į šeimos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius šio įstatymo 22 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį medicinos gydytojų rengimą, kurio metu rengiamas asmuo įgijo atitinkamų pagrindinių medicinos žinių, ir gavus dokumentą, patvirtinantį jo baigimą.

2. Šeimos gydytojų studijos, kurias baigus suteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, išduotas iki 2006 m. sausio 1 d., turi trukti ne trumpiau kaip dvejus metus pagal nuolatinę studijų formą. Jeigu formalios kvalifikacijos įrodymas išduotas po šioje dalyje nurodytos datos, šeimos gydytojų studijos turi trukti ne trumpiau kaip trejus metus pagal nuolatinę studijų formą.

3. Kai į šio įstatymo 22 straipsnyje nurodytą rengimą įeina praktinis rengimas, kuris vykdomas kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje šeimos medicinos paslaugas arba kurioje vykdoma nustatyta šeimos medicinos praktikos dalis, arba centre, kuriame medicinos gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas, tokio praktinio rengimo trukmė, ne ilgesnė kaip vieni metai, gali būti įtraukta į šio straipsnio 2 dalyje nurodytą studijų trukmę, kai to rengimo pažymėjimai išduodami ne anksčiau kaip nuo 2006 m. sausio 1 d.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta galimybė turi būti suteikiama tik valstybių narių, kuriose šeimos gydytojų rengimas truko dvejus metus nuo 2001 m. sausio 1 d., piliečiams.

5. Šeimos gydytojai rengiami pagal nuolatinę studijų formą, prižiūrint kompetentingoms institucijoms. Daugiau rengimo laiko turi būti skiriama praktikai, o mažiau – teorijai.

6. Šeimos gydytojų praktinis rengimas turi trukti ne trumpiau negu šešis mėnesius kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje atitinkamas paslaugas, arba ne trumpiau negu šešis mėnesius kaip patvirtintos šeimos medicinos praktikos dalis įstaigoje, kurioje medicinos gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas. Prie praktinio rengimo turi prisidėti kitos sveikatos priežiūros institucijos ar struktūros, susijusios su šeimos medicina.

7. Nepažeidžiant minimalios praktinio rengimo trukmės, nustatytos šio straipsnio 6 dalyje, reikalavimo, ne ilgiau kaip šešis mėnesius praktinis rengimas gali vykti ir kitose patvirtintose institucijose ar sveikatos priežiūros struktūrose, susijusiose su šeimos medicina. Būtina, kad tokio rengimo metu rengiamasis dalyvautų medicinos gydytojų, su kuriais jis dirba, profesinėje veikloje ir dalytųsi su ja susijusią atsakomybę.

8. Kompetentinga institucija išduoda šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 papunktyje nurodytas pagrindinio medicinos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

9. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą medicinos gydytojui, kuris nebaigė šiame straipsnyje numatyto rengimo, tačiau pabaigė kitokį papildomą rengimą, kurį patvirtina kompetentingos institucijos išduotas šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Kompetentinga institucija negali išduoti šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo, jeigu asmuo neturi žinių, kurių privaloma įgyti per šiame straipsnyje numatytą rengimą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustato, ar asmens papildomas rengimas ir jau įgyta profesinė patirtis gali pakeisti šiame straipsnyje numatytą šeimos gydytojų rengimą.

12. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuo atveju, jeigu asmuo turi bent šešių mėnesių šeimos medicinos praktikos arba patirties įstaigoje, kurioje medicinos gydytojai teikia šio straipsnio 5–7 dalyse nurodytas pirminės sveikatos priežiūros paslaugas.

27 straipsnis. Šeimos gydytojų profesinė veikla

1. Lietuvos Respublikoje remiantis nuostatomis dėl įgytų teisių asmenims leidžiama užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą tik tuo atveju, jeigu turimas šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija netaiko šio straipsnio 1 dalies nuostatų asmenims, kurie iki 2008 m. balandžio 24 d. pradėjo mokytis pagal specialią šeimos medicinos studijų programą.

28 straipsnis. Šeimos gydytojų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikoje suteikiama teisė užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje

nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo visiems medicinos gydytojams, kurie turi šią teisę nuo šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodytos atskaitos datos pagal nuostatas, taikomas gydytojo profesijai, leidžiančias užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo profesine veikla asmenims, kurie tuo metu buvo įsisteigę Lietuvos Respublikos teritorijoje, vadovaudamiesi šio įstatymo 18 arba 21 straipsnio nuostatomis.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, gavusi prašymą, išduoda pažymėjimą, patvirtinantį turėtojo, kuris naudojasi įgytomis teisėmis, nustatytomis šio straipsnio 1 dalyje, teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 3 priedo 3.1.4 papunktyje nurodyto šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio straipsnio 2 dalyje nurodytus pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams kitų valstybių narių. Minėti pažymėjimai laikomi tokiais pačiais kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodami formalios kvalifikacijos įrodymai, kurie leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą.

TREČIASIS SKIRSNIS

BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAI

29 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas

1. Į bendrosios praktikos slaugytojų studijas leidžiama priimti:

1) asmenis, turinčius bendrąjį dvylikos metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės kompetentingų institucijų ar įstaigų įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti studijas universitete ar jam lygiaverte pripažintoje aukštojo mokslo institucijoje, arba

2) asmenis, turinčius bendrąjį, ne trumpesnę kaip dešimties metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės narės kompetentingų institucijų ar įstaigų išduotu įrodymu arba pažymėjimu, patvirtinančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai egzaminai, suteikiantys galimybę pradėti mokytis profesinėje mokykloje, rengiančioje slaugytojus, arba pradėti mokytis pagal slaugos profesinio rengimo programą.

2. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas vykdomas pagal nuolatinę studijų formą ir pagal šio įstatymo 3 priedo 3.2.1 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų studijų ar mokymo programą.

3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias

sudaro ne mažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo. Teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip vieną trečdalį, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę šioje dalyje numatytos minimalios rengimo trukmės. Kompetentinga institucija gali taikyti dalines išimtis asmenims, įgijusiems dalį rengimo lygiaverčiuose kursuose. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija užtikrina, kad slaugytojus rengiančios mokymo įstaigos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.

4. Teorinio rengimo metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikalaujama pagal šio straipsnio 6 ir 7 dalis. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi asmenys universitetuose, aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiavertėmis universitetams, arba profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, ar pagal slaugos profesinio rengimo programas.

5. Klinikinio rengimo metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai, turintys tiesioginių kontaktų su sveikais arba sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, kurie, remdamiesi įgytomis žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertį slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai, organizuoti visą slaugos procesą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje. Šis rengimas vyksta ligoninėse ir kitose sveikatos priežiūros institucijose bei bendruomenėje, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant, o atsakingi už jį yra slaugos dėstytojai. Prie rengimo gali prisidėti ir kitas kvalifikuotas personalas. Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio jų rengimo kryptį atitinkančioje veikloje ir taip išmoksta prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

6. Asmuo, baigęs bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;

2) žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;

3) pakankamą klinikinę patirtį (parenkamą pagal jos mokomąją vertę ir įgyjamą prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui tose mokymo bazėse, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugymo reikalavimus);

4) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;

5) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.

7. Pateikiamas bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad specialistas, nesvarbu, ar jo rengimas vyko universitetuose, ar aukštojo mokslo institucijose, pripažintose lygiavertėse universitetams, ar profesinėse mokyklose, rengiančiose slaugytojus, arba pagal slaugos profesinio rengimo programas, turi turėti bent šias kompetencijas:

1) naudodamasis turimomis teorinėmis ir klinikinėmis žiniomis, savarankiškai nustatyti reikiamą slaugą ir planuoti, organizuoti ir vykdyti pacientų slaugą bei, remdamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 1, 2 ir 3 punktus, gerinti savo profesinę praktiką;

2) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 4 ir 5 punktus, efektyviai dirbti kartu su sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, įskaitant dalyvavimą praktiniame sveikatos priežiūros specialistų rengime;

3) naudodamasis žiniomis ir įgūdžiais, įgytais pagal šio straipsnio 6 dalies 1 ir 2 punktus, skatinti asmenų, šeimų ir asmenų grupių sveiką gyvenseną ir rūpinimąsi savo sveikata;

4) mokėti savarankiškai gaivinti žmogų ir teikti pirmąją medicinos pagalbą gyvybei pavojingų būklių atvejais;

5) savarankiškai pagal kompetenciją teikti patarimus, nurodymus ir pagalbą asmenims, kuriems reikalingas slaugymas, ir mokyti juos prižiūrinčius asmenis;

6) savarankiškai užtikrinti slaugos kokybę ir gebėti ją įvertinti;

7) visapusiškai bendrauti profesiniais klausimais ir bendradarbiauti su sveikatos priežiūros specialistais;

8) gebėti analizuoti teikiamo slaugymo kokybę, siekdamas gerinti savo kaip bendrosios praktikos slaugytojo profesinę praktiką.

30 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla

Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla gali užsiimti asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą.

31 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų įgytos teisės

1. Taikant bendrąsias įgytų teisių taisykles bendrosios praktikos slaugytojams, šio įstatymo 21 straipsnyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, kuris:

1) buvo išduotas Lenkijoje slaugytojams, kurie anksčiau nei 2004 m. gegužės 1 d. baigė

rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir

2) yra patvirtintas bakalauro diplomu, kuris buvo gautas pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:

a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija) arba

b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 52 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinius arba aukštesniuosius mokymus, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokymo kursų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo slaugytojo žinios ir kompetencijos prilygsta slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.

3. Rumunijos bendrosios praktikos slaugytojų kvalifikacijai taikomos tik šio straipsnio 4 dalies nuostatos dėl įgytų teisių.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą pripažįsta valstybių narių piliečių, kurie dalyvavo bendrosios praktikos slaugytojų rengimuose Rumunijoje ir kurių rengimas neatitinka šio įstatymo 29 straipsnio 3 dalyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, toliau nurodytus bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, su sąlyga, kad kartu su tuo įrodymu pateikiamas pažymėjimas, kuriame nurodyta, jog tos valstybės narės piliečiai bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki tokio pažymėjimo išdavimo dienos faktiškai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Rumunijoje, įskaitant visišką atsakomybę už pacientų slaugymo veiklos planavimą, organizavimą ir vykdymą prisiėmimą:

1) „Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist“ su lavinimo po vidurinės mokyklos, kuris įgytas *școală postliceală*, pažymėjimu, patvirtinant, kad rengimas

prasidėjo iki 2007 m. sausio 1 d.;

2) „Diplomă de absolvire de asistent medical generalist“ su trumpalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.;

3) „Diplomă de licență de asistent medical generalist“ su ilgalaikėmis aukštojo mokslo studijomis, patvirtinant, kad rengimas prasidėjo iki 2003 m. spalio 1 d.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

GYDYTOJAI ODONTOLOGAI

32 straipsnis. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas

1. Į pagrindines gydytojų odontologų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Pagrindinį gydytojų odontologų rengimą sudaro ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės nuolatinės formos studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurias sudaro ne mažiau kaip 5 000 valandų teorinio ir praktinio rengimo, apimančio bent šio įstatymo 3 priedo 3.3.1 papunktyje nurodytą studijų programą, universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, vykdančioje lygiavertes studijas arba prižiūrimoje universiteto.

3. Asmuo, baigęs pagrindinį gydytojų odontologų rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama odontologija, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo, mokslškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai suprasti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologiją ir elgseną, taip pat fizinės ir socialinės aplinkos įtaką asmens sveikatos būklei tiek, kiek šie veiksniai veikia odontologiją;

3) pakankamai žinių apie dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių, tiek sveikų, tiek nesveikų, sandarą bei funkcijas ir jų ryšį su bendra paciento sveikatos būkle ir fizine bei socialine gerove;

4) pakankamai klinikinių disciplinų ir metodikos žinių, leidžiančių gydytojui odontologui visapusiškai susipažinti su dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių anomalijomis, pakitimais ir ligomis, su profilaktine, diagnostine ir terapine odontologija;

5) atitinkamą klinikinę patirtį esant tinkamai priežiūrai.

4. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas turi suteikti jiems įgūdžių, būtinų visiems veiksmams atlikti, įskaitant dantų, burnos, žandikaulių ir kitų audinių anomalijų ir ligų

profilaktiką, diagnostiką ir gydymą.

33 straipsnis. Gydytojų odontologų specialistų rengimas

1. Į gydytojų odontologų specialistų studijas priimami asmenys, baigę šio įstatymo 32 straipsnio 2 dalyje nurodytą pagrindinį gydytojų odontologų rengimą arba turintys šio įstatymo 21 ir 35 straipsniuose nurodytus dokumentus.

2. Gydytojų odontologų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universiteto centre, gydymo mokymo ir tyrimų centre arba kompetentingos institucijos patvirtintoje sveikatos priežiūros įstaigoje.

3. Gydytojų odontologų specialistų rengimo pagal nuolatinę studijų formą trukmė turi būti ne trumpesnė kaip treji metai ir jas turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Į gydytojų odontologų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo odontologo asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija išduoda gydytojo odontologo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą asmenims, turintiems šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą pagrindinio gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

34 straipsnis. Gydytojų odontologų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti gydytojų odontologų profesine veikla, apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje.

2. Gydytojo odontologo profesija turi būti grindžiama šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytu gydytojų odontologų rengimu ir tai yra savita profesija, kuri skiriasi nuo kitų bendrojo pobūdžio ar specializuotų medicinos profesijų. Siekiant užsiimti gydytojo odontologo profesine veikla, būtina turėti šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą. Tokio formalios kvalifikacijos įrodymo turėtojai prilyginami tiems, kuriems taikomas šio įstatymo 21 ar 35 straipsnis.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į normines profesinės etikos nuostatas ir taisykles, šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytas atskaitos datas, užtikrina, kad gydytojai odontologai paprastai galėtų užsiimti dantų, burnos, žandikaulių ir gretimų audinių anomalijų ir ligų profilaktika, diagnozavimu ir gydymu.

35 straipsnis. Gydytojų odontologų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, siedama su gydytojų odontologų profesine veikla pagal šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą kvalifikaciją, pripažįsta

gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Austrijoje, Čekijoje, Ispanijoje, Italijoje, Rumunijoje ir Slovakijoje asmenims, kurie pradėjo medicininį rengimą ne vėliau kaip minėtame priede atitinkamai valstybei narei nurodytą atskaitos datą, jeigu turimas tos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė toje valstybėje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

2) tiems asmenims leista užsiimti minėta veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje tai valstybei narei išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

3. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, sėkmingai baigusių bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

4. Buvusioje Čekoslovakijoje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas pripažįstamas taip pat kaip ir Čekijos ir Slovakijos formalios kvalifikacijos įrodymas ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje asmenims, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas po 1980 m. sausio 28 d. ir ne vėliau kaip 1984 m. gruodžio 31 d., jeigu kartu pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys išlaikė profesinio tinkamumo testą, organizuotą Italijos kompetentingų institucijų, siekiant nustatyti, ar tų asmenų žinių ir įgūdžių lygis toks pat kaip asmenų, turinčių šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Italijai nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Italijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) atitinkamiems asmenims leista užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jeigu veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Italijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojais.

7. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 5 dalyje, sėkmingai baigusių bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

8. Asmenys, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas po 1984 m. gruodžio 31 d., traktuojami taip pat kaip šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodyti asmenys, jeigu šio straipsnio 7 dalyje minimos trejų metų studijos prasidėjo iki 1994 m. gruodžio 31 d.

9. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymus pagal šio įstatymo 18 straipsnį, jeigu asmuo studijas pradėjo iki 2016 m. sausio 18 d.

10. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Ispanijoje specialistams, kurie pradėjo universitetines medicinos studijas nuo 1986 m. sausio 1 d. iki 1997 m. gruodžio 31 d., jeigu kartu pateikiamas Ispanijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

11. Šio straipsnio 10 dalyje nurodytas pažymėjimas patvirtina, kad įvykdytos šios sąlygos:

1) asmuo sėkmingai užbaigė ne trumpesnes kaip trejų metų studijas ir Ispanijos kompetentingos institucijos išduotu pažymėjimu pripažino, kad jos lygiavertės šio įstatymo 32 straipsnyje nurodytam rengimui;

2) asmuo veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Ispanijoje šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) asmuo gali užsiimti šio įstatymo 34 straipsnyje nurodyta veikla arba jis veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiima ja tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje Ispanijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojais.

PENKTASIS SKIRSNIS

VETERINARIJOS GYDYTOJAI

36 straipsnis. Veterinarijos gydytojų rengimas

1. Veterinarijos gydytojų rengimą sudaro nuolatinės studijų formos ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, kurios papildomai gali būti išreikštos lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurios apima bent šio įstatymo 3 priedo 3.4.1 papunktyje nurodytą programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomos lygiavertės studijos arba kurią prižiūri universitetas.

2. Į veterinarijos gydytojų studijas leidžiama priimti asmenis, turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertę studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

3. Veterinarijos gydytojų rengimas turi užtikrinti, kad asmuo įgijo:

1) pakankamai mokslo, kuriuo grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių ir žinių apie su ta veikla susijusią Europos Sąjungos teisę;

2) pakankamai žinių apie gyvūnų sandarą, funkcijas, elgseną ir fiziologinius poreikius, gyvulininkystę, įskaitant bendrus įgūdžius ir kompetencijas, kurie reikalingi gyvūnų šėrimui, gerovei, reprodukcijai ir higienai užtikrinti;

3) klinikinių, epidemiologinių ir analitinių įgūdžių ir kompetencijų, kurių reikia gyvūnų (pavienių arba grupių) ligų prevencijai, diagnostikai ir gydymui, įskaitant anesteziją, aseptinę chirurgiją ir nugaišinimą, taip pat specialių žinių apie zoonozes;

4) pakankamai profilaktinės medicinos žinių, su tuo susijusių įgūdžių ir kompetencijų, įskaitant kompetencijas, susijusias su tyrimais ir atestavimu;

5) pakankamai žinių apie pašarų ir gyvūninių maisto produktų gamybos ir pateikimo rinkai higieną ir technologiją, šios srities gerąją praktiką ir gali ją paaiškinti;

6) žinių, įgūdžių ir kompetencijų, reikalingų veterinariniams vaistiniams preparatams atsakingai ir pagrįstai naudoti, siekiant gydyti gyvūnus ir užtikrinti maisto grandinės saugumą ir aplinkos apsaugą.

37 straipsnis. Veterinarijos gydytojų įgytos teisės

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 21 straipsnio 6, 7 ir 8 dalių, vertindama valstybių narių piliečius, kurių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba kurių rengimas prasidėjo Estijoje iki 2004 m. gegužės 1 d., pripažįsta tokį veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla Estijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS AKUŠERIAI

38 straipsnis. Akušerių rengimas

1. Akušerių rengimui taikomi šie minimalūs reikalavimai:

1) specialų akušerių rengimą turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės teorinės ir praktinės studijos pagal nuolatinę studijų formą (I būdas), kurios turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.5.1 papunktyje nurodytą studijų ar mokymo programą, arba

2) aštuoniolikos mėnesių trukmės specialus akušerių rengimas pagal nuolatinę studijų formą (II būdas) turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.5.1 papunktyje nurodytą mokymo programą ir kuris neatitinka bendrosios praktikos slaugytojų rengimo, nurodyto šio įstatymo 29 straipsnyje.

2. Akušerius rengiančios institucijos yra atsakingos už teorinio ir praktinio rengimo koordinavimą visą akušerių rengimo programos laiką.

3. Į akušerių studijas leidžiama priimti asmenis, įvykdžiusius vieną iš šių sąlygų:

1) įgytas ne mažiau kaip dvylikos metų bendrasis ugdymas arba turimas pažymėjimas, kuriuo patvirtinamas sėkmingas lygiaverčio lygio egzaminų išlaikymas siekiant įstoti į akušerių mokyklą pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą I būdą;

2) turimas 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodyto bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą II būdą.

4. Asmuo, baigęs akušerių rengimą, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) išsamių mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;

2) pakankamai profesinės etikos ir su atitinkamos profesijos vykdymu susijusių žinių, numatytų teisės aktuose;

3) pakankamai bendrųjų medicinos žinių (apie biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją) ir farmakologijos žinių akušerijos ir naujagimių srityje, taip pat žinių apie ryšį tarp sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės žmogaus aplinkos ir jo elgsenos;

4) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą kompetentingos institucijos patvirtintose institucijose, kuri leistų akušeriui nepriklausomai ir prisiimant visą atsakomybę, kiek tai yra būtina, išskyrus patologines padėtis, teikti priežiūrą iki gimdymo, priimti gimdymą ir teikti priežiūrą po jo patvirtintose įstaigose, taip pat stebėti gimdymą ir gimimą, teikti priežiūrą po gimdymo, atlikti naujagimių gaivinimą, kol laukiama medicinos gydytojo;

5) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.

39 straipsnis. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo tvarka

1. Šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodyti akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo 18 straipsnį.

2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas, jeigu asmuo atitinka tokius kriterijus:

1) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip trejų metų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais ir kurį sudaro ne mažiau kaip 4 600 valandų teorinio ir praktinio rengimo, kuriame tiesioginė klinikinė praktika sudaro bent trečdalį;

2) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymą;

3) baigė nuolatinės studijų formos ne trumpesnę kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerių rengimą, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, ir jį leidžiama pradėti turint šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą ir vienu metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis šio straipsnio 3 dalies nuostatomis.

3. Šio straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą pažymėjimą išduoda kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos. Pažymėjimas patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs formalią akušerio kvalifikaciją, atitinkamą laikotarpį tinkamai užsiėmė akušerio veikla kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje arba sveikatos priežiūros įstaigoje.

40 straipsnis. Akušerių profesinė veikla

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos akušerių veiklai, nustatytai Lietuvos Respublikos slaugos ir akušerijos įstatyme, nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies ir vykdomai pagal šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytus profesinius vardus.

2. Lietuvos Respublikoje akušeriai gali užsiimti bent šia veikla:

1) teikti patikimą informaciją ir patarimus dėl šeimos planavimo;
2) nustatyti nėštumą ir stebėti normalaus nėštumo eigą, atlikdami būtinus tokios būklės tyrimus;

3) paskirti tyrimus, būtinus siekiant kuo anksčiau diagnozuoti rizikingą nėštumą, ir patarti šiuo klausimu;

4) teikti patarimus dėl pasirengimo motinystei ir tėvystei programų ir visapusiškai padėti gimdyti, įskaitant patarimus dėl higienos ir mitybos;

5) rūpintis gimdyve, jai padėti ir stebėti vaisiaus būklę gimdoje reikiamomis klinikinėmis ir techninėmis priemonėmis;

6) priimti savaiminį gimdymą, įskaitant reikiamą epiziotomiją, o skubiais atvejais – gimdymą sėdmenine pirmeiga;

7) atpažinti motinos ar kūdikio sveikatai grėsmingus požymius, dėl kurių būtina kreiptis į medicinos gydytoją, ir prireikus jam padėti; imtis reikiamų skubių priemonių nesant medicinos gydytojo, visų pirma ranka pašalinti placentą ir ranka patikrinti gimdą;

8) ištirti ir prižiūrėti naujagimį; iškilus poreikiui, imantis visos būtinos iniciatyvos, o prireikus – nedelsdami gaivinti;

9) rūpintis motina ir ją stebėti laikotarpiu po gimdymo, patarti visais būtiniais klausimais dėl kūdikio priežiūros, kad būtų galima sudaryti geriausias sąlygas naujagimiui vystytis;

10) atlikti medicinos gydytojų paskirtą gydymą;

11) rengti būtiną rašytinę ataskaitą.

41 straipsnis. Akušerių įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą valstybės narės piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, tos valstybės narės išduotą iki šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytos atskaitos datos, pateikiamą kartu su pažymėjimu, patvirtinančiu, kad šie piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo, tuo atveju, jeigu akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka visus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, tačiau pagal šio įstatymo 39 straipsnį nepripažįstamas, jeigu kartu nepateikiamas šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija automatiškai pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu jį turintis asmuo pradėjo rengimą iki 2016 m. sausio 18 d. ir priėmimo sąlyga į jį pagal akušerių rengimo I būdą taip, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 1 punkte, buvo dešimt metų bendrasis išsilavinimas ar jam lygiavertis, arba užbaigtas bendrosios praktikos slaugytojo rengimas, kuris patvirtintas formalios kvalifikacijos įrodymu, kaip nurodyta 3 priedo 3.2.2 papunktyje, prieš pradedant akušerių rengimą pagal II būdą, kaip nurodyta šio įstatymo 38 straipsnio 1 dalies 2 punkte.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi valstybių narių piliečiams, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtas rengimas buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, atitinkantis visus šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, jeigu pagal šio įstatymo 39 straipsnį formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad rengimas buvo pradėtas iki 1990 m. spalio 3 d.,

nepripažįstamas, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas šio įstatymo 39 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta akušerių formalios kvalifikacijos įrodymus, kurie:

1) išduoti Lenkijoje akušeriams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimą, neatitinkantį šio įstatymo 38 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir

2) patvirtinti „bakalauro“ diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą:

a) 2004 m. balandžio 20 d. Akto, kuriuo iš dalies keičiamas „Aktas „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“, 11 straipsnyje (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija, ir 2007 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 176, 1237 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų“ (2004 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija, ir 2010 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 65, 420 pozicija), arba

b) 2011 m. liepos 15 d. Įstatymo „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų“ 53 straipsnio 3 dalyje (2011 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 174, 1039 pozicija) ir 2012 m. birželio 14 d. Sveikatos apsaugos ministro reglamente „Dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – matura) ir baigusių medicinos vidurinę mokyklą arba aukštesniąją mokyklą, kurioje mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių aukštojo mokslo studijų reikalavimų“ (2012 m. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys, 770 pozicija), siekiant patikrinti, ar atitinkamo akušerio žinios ir kompetencijos prilygsta akušerių, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai išvardyta šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje, žinioms ir kompetencijoms.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta Rumunijos akušerių profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus, kurie neatitinka šio įstatymo 38 straipsnyje numatytų akušerių būtiniausių rengimo reikalavimų, kaip tinkamą įrodymą užsiimti akušerių veikla, jeigu prie jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybių narių piliečiai iš tiesų ir teisėtai vertėsi šia veikla Rumunijoje bent penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo. Formalią akušerijos-ginekologijos slaugytojų (*asistent medical obstetrică-ginecologie*) kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai turi būti išduoti Rumunijoje iki 2007 m. sausio 1 d. Rumunijos akušerių profesinėms kvalifikacijoms taikomos tik šioje dalyje numatytos nuostatos dėl įgytų teisių.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

VAISTININKAI

42 straipsnis. Vaistininkų rengimas

1. Į vaistininkų studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtas bent penkerių metų trukmės vaistininkų rengimas, kuris papildomai gali būti išreikštas lygiaverčiais ECTS kreditais, apimantis šiuos minimalius reikalavimus:

1) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą pagal nuolatinę studijų formą universitete ar lygiavertėje aukštojo mokslo institucijoje arba prižiūrint universitetui;

2) po teorinio ir praktinio rengimo ar jo metu atliktą šešių mėnesių profesinę praktiką visuomenės vaistinėje arba ligoninės vaistinėje, prižiūrint farmacinės veiklos vadovui.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas rengimas turi apimti bent šio įstatymo 3 priedo 3.6.1 papunktyje nurodytą studijų programą.

4. Asmuo, baigęs vaistininkų rengimą, privalo turėti pakankamai žinių ir įgūdžių apie:

1) vaistinius preparatus ir jiems gaminti naudojamus medžiagas;

2) vaistinių preparatų gamybos technologiją ir fizinius, cheminius, biologinius ir mikrobiologinius vaistinių preparatų tyrimus;

3) metabolizmą, vaistinių preparatų ir toksinių medžiagų poveikį organizmui ir vaistinių preparatų vartojimą;

4) mokslinius duomenis apie vaistinius preparatus, kurie leidžia suteikti teisingą informaciją apie vaistinius preparatus;

5) teisinius ir kitus reikalavimus, kuriuos reikia išmanyti siekiant užsiimti farmacine veikla.

43 straipsnis. Vaistininkų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti vaistininko profesine veikla bet kurioje valstybėje narėje.

2. Lietuvos Respublikoje asmenys, turintys universiteto ar pripažintos lygiavertės aukštosios mokyklos vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį šio įstatymo 42 straipsnio nuostatas, gali užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:

1) vaistinių preparatų farmacinės formos gamyba;

- 2) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;
- 3) vaistinių preparatų tyrimais jų tyrimo laboratorijoje;
- 4) vaistinių preparatų laikymu, saugojimu ir tiekimu vykdant didmeninį platinimą;
- 5) reikalingos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų įsigijimu, gamyba, tyrimais, laikymu, pardavimu (išdavimu) visuomenės vaistinėse;
- 6) reikiamos kokybės saugių ir veiksmingų vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, laikymu ir išdavimu ligoninės vaistinėse;
- 7) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimu, įskaitant informaciją apie tinkamą jų naudojimą;
- 8) pranešimų apie nepageidaujamas reakcijas į farmacijos produktus teikimu kompetentingoms institucijoms;
- 9) individualia pagalba pacientams, kuriems paskirtas gydymas vaistiniais preparatais;
- 10) pagalba rengiant vietines ir nacionalines visuomenės sveikatos kampanijas.

3. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš vaistinininko veiklos rūšių tik kartu su šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytu formalios kvalifikacijos įrodymu turint atitinkamą papildomą profesinę patirtį, tai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo užsiėmė šia veikla kilmės valstybėje narėje tokį laikotarpį, kurio reikalauja Lietuvos Respublikos teisės aktai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas pripažinimas netaikomas dvejų metų profesinės patirties laikotarpiui, kurio Liuksemburgo Didžioji Hercogystė reikalauja suteikiant valstybinę visuomenės vaistinės koncesiją.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

ARCHITEKTAI

44 straipsnis. Architektų rengimas

1. Architektų rengimą turi sudaryti:

1) ne trumpesnės kaip penkerių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus; arba

2) ne trumpesnės kaip ketverių metų studijos pagal nuolatinę studijų formą universitete arba lygiavertėje mokymo institucijoje, kurios užbaigiamos sėkmingai išlaikius universitetinio lygio egzaminus ir pateikus pažymėjimą, patvirtinantį, kad atlikta dvejų metų profesinė praktika pagal šio straipsnio 4 dalį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų studijų programos pagrindinė dalis turi būti architektūra. Studijose turi būti išlaikyta pusiausvyra tarp teorinių ir praktinių architektūrinio rengimo aspektų ir užtikrinta, kad asmuo įgytų tokių žinių, įgūdžių ir kompetencijų:

1) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų ir estetinius, ir techninius reikalavimus;

2) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teoriją, artimas meno šakas, technologijas ir humanitarinius mokslus;

3) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;

4) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;

5) supratimą apie santykį tarp žmonių ir pastatų, tarp pastatų ir jų aplinkos, apie poreikį suderinti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;

6) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kuriuose atsižvelgiama į socialinius veiksniai;

7) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;

8) supratimą apie konstrukcijų projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;

9) pakankamai žinių apie fizines problemas, technologijas ir pastatų funkcijas, kad būtų užtikrintas jų vidaus patogumas ir jie būtų apsaugoti nuo klimato poveikio pagal tvaraus vystymosi principus;

10) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgdamas į kainos ir statybos normų nustatytus apribojimus;

11) pakankamai žinių apie pramonę, struktūras, taisykles ir procedūras, reikalingas tam, kad projektų koncepcijos taptų pastatais, o planai būtų įtraukti į bendrąjį planavimą.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodyta akademinė studijų trukmė metais gali būti papildomai išreikšta lygiaverčiais ECTS kreditais.

4. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta profesinė praktika atliekama tik užbaigus pirmuosius trejus studijų metus. Bent vieno metų trukmės profesinė praktika turi būti grindžiama žiniomis, įgūdžiais ir kompetencijomis, įgytais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytų studijų metu. Tuo tikslu profesinė praktika atliekama prižiūrint Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos įgaliotam asmeniui ar įstaigai. Tokia praktika gali būti atliekama bet kurioje valstybėje narėje. Profesinę praktiką vertina Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

5. Asmeniui, baigusiam šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas ketverių metų trukmės universitetines studijas Lietuvoje, suteikiamas architektūros bakalauro

kvalifikacinis laipsnis. Tuo atveju šio įstatymo 18 straipsnyje nurodytas automatinio pripažinimo principas taikomas šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka atlikus profesinę praktiką.

45 straipsnis. Architektų rengimo reikalavimų taikymo išimtys

Nukrypstant nuo šio įstatymo 44 straipsnio, 18 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas ir šis rengimas: rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete pagal šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus, patvirtintas architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universitetinio lygio ir lygiavertis šio įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytam galutiniam egzaminui.

46 straipsnis. Architektų profesinė veikla

1. Taikant šį įstatymą, architekto profesinė veikla – tai reguliariai vykdoma veikla pagal architekto profesinį vardą.

2. Valstybės narės piliečiai, kuriems leista naudotis tuo profesiniu vardu pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, leidžiančius valstybės narės kompetentingai institucijai suteikti tą profesinį vardą valstybės narės piliečiams, ypač išsiskiriantiems pasiekimais architektūros srityje, laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus siekiant užsiimti architekto profesine veikla pagal architekto profesinį vardą. Atitinkamų asmenų veiklos architektūrinį pobūdį turi patvirtinti jų kilmės valstybės narės suteiktas atestatas.

47 straipsnis. Architektų įgytos teisės

1. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio įstatymo 4 priedo 4 punkte nurodytą architekto formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą kitų valstybių narių ir patvirtinantį, kad baigtos architektų studijos, prasidėjusios ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademinių metais, net jeigu jis neatitinka šio įstatymo 44 straipsnyje nustatytų architektų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir, siedama su galimybe užsiimti architekto profesine veikla, tokį formalios kvalifikacijos įrodymą prilygina jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

2. Esant šio straipsnio 1 dalies aplinkybėms, pripažįstami Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, patvirtinantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų ne anksčiau kaip 1945 m. gegužės 8 d. išduoti formalios kvalifikacijos įrodymai yra lygiaverčiai šio įstatymo 4 priede išvardytiems įrodymams.

3. Šio straipsnio 1 dalis taip pat taikoma į šio įstatymo 3 priedo 3.7.1 papunktyje nurodytą sąrašą įtraukto architekto formalios kvalifikacijos įrodymui, kai rengimas prasidėjo iki 2016 m. sausio 18 d.

4. Kad asmuo galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles nuo tokių datų:

- 1) Austrija, Suomija ir Švedija nuo 1995 m. sausio 1 d.;
- 2) Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lenkija, Lietuva, Malta, Slovakija, Slovėnija ir Vengrija nuo 2004 m. gegužės 1 d.;
- 3) Bulgarija ir Rumunija nuo 2007 m. sausio 1 d.;
- 4) Kroatija nuo 2013 m. liepos 1 d.
- 5) kitos valstybės narės nuo 1987 m. rugpjūčio 5 d.

5. Šio straipsnio 1–3 dalyse minimi pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojai ne ilgiau negu nurodytą terminą leista naudotis architekto profesiniu vardu ir kad jis pagal tas taisykles teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija šioje dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus Lietuvos teritorijoje pripažįsta kaip savo pačios išduodamus formalios kvalifikacijos įrodymus, suteikiančius teisę pradėti ir vykdyti architekto profesinę veiklą: įrodymus, kad baigtas nuo 1985 m. rugpjūčio 5 d. buvęs rengimas, pradėtas iki 2014 m. sausio 17 d., suteiktas Vokietijos Federacinės Respublikos profesinio rengimo mokyklose („Fachhochschulen“) per trejų metų laikotarpį, atitinkantis šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatytus reikalavimus ir suteikiantis teisę užsiimti šio įstatymo 46 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal „architekto“ profesiją, jeigu po rengimo buvo ketverių metų profesinės patirties Vokietijos Federacinėje Respublikoje laikotarpis, patvirtintas pažymėjimu, kurį išdavė profesinė asociacija, į kurios sąrašą įrašytas architektas, pageidaujantis pasinaudoti šio įstatymo nuostatomis.

IV SKYRIUS

PRIPAŽINIMAS, REMIANTIS BENDRAISIAIS PASIRENGIMO PAGRINDAIS IR BENDRAISIAIS PASIRENGIMO TESTAIS

48 straipsnis. Bendrieji pasirengimo pagrindai

1. Asmenims, pateikusiems įrodymą apie bendraisiais pasirengimo pagrindais įgytą profesinę kvalifikaciją ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje, suteikiama teisė dirbti pagal minėtą profesiją jos teritorijoje tomis pačiomis sąlygomis kaip ir asmenims, kuriems ji išduoda formalios kvalifikacijos įrodymą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti bendrieji pasirengimo pagrindai turi atitikti šias sąlygas:

1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos valstybės narės į kitą;

2) profesija, kuriai jie taikomi, arba tokios profesijos rengimas jau yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;

3) bendrą žinių, įgūdžių ir kompetencijų rinkinį sudaro bent trečdalis valstybių narių švietimo ir specialistų rengimo sistemose reikalaujamos žinios, įgūdžiai ir kompetencijos. Žinios, įgūdžiai ir kompetencijos valstybėse narėse gali būti įgyjami kaip bendrojo rengimo dalis universitete ar aukštojo mokslo institucijoje ar kaip profesinio mokymo kursų dalis;

4) būti grindžiami Lietuvos kvalifikacijų sandaros lygiais, kurie, vadovaujantis Europos kvalifikacijų sandara, apibrėžti Lietuvos kvalifikacijų sandaros apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės;

5) atitinkama profesija nėra įtraukta į kitus bendruosius pasirengimo pagrindus ir nėra pripažįstama pagal automatinį profesinės kvalifikacijos pripažinimo principą vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriumi;

6) buvo sudaryti vykdant atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;

7) juos taikant, bet kurios valstybės narės piliečiai gali siekti profesinės kvalifikacijos, atitinkančios šių pagrindų reikalavimus, prieš tai nereikalaujant, kad jie taptų profesinės organizacijos nariais ar joje prisiregistruotų.

3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su Europos Sąjungos lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.

4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo pagrindų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, jeigu yra nors viena iš šių sąlygų:

1) Lietuvos Respublikoje nėra švietimo institucijų, kurios vykdytų tokį atitinkamos profesijos rengimą;

2) bendrųjų pasirengimo pagrindų taikymas darytų neigiamą poveikį Lietuvos Respublikos švietimo sistemos organizavimui;

3) yra esminių skirtumų tarp bendrųjų pasirengimo pagrindų ir Lietuvos Respublikoje reikalaujamo rengimo ir tie skirtumai kelia didelę riziką viešajai politikai, viešajam saugumui, visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai arba aplinkos apsaugai.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo pagrindų nustatymo įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:

1) profesines kvalifikacijas ir, kai taikoma, profesinius vardus, kurie atitinka bendruosius pasirengimo pagrindus, arba

2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.

6. Šis straipsnis taip pat taikomas tam tikros profesijos specializacijoms su sąlyga, kad tokios specializacijos įgijimas susijęs su profesine veikla, kuri ar teisė kuria užsiimti valstybėse narėse yra reglamentuojamos, kai tokia profesija, bet ne jos specializacija, jau automatiškai pripažįstama pagal šio įstatymo III dalies III skyrių.

49 straipsnis. Bendrieji pasirengimo testai

1. Asmeniui, išlaikiusiam bendrąjį pasirengimo testą ir turinčiam atitinkamą profesinę kvalifikaciją, yra suteikiama teisė užsiimti profesine veikla bet kurioje dalyvaujančioje valstybėje narėje tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos asmenims, įgijusiems toje valstybėje narėje profesinę kvalifikaciją.

2. Bendrasis pasirengimo testas turi atitikti šias sąlygas:

1) sudaro galimybių, kad kuo daugiau specialistų galėtų judėti iš vienos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos valstybės narės į kitą;

2) profesija, kuriai taikomas bendrasis pasirengimo testas, arba jos rengimas yra reglamentuojami bent trečdalyje valstybių narių;

3) bendrasis pasirengimo testas sudarytas pagal atitinkamą procedūrą, dalyvaujant valstybių narių, kuriose profesija nėra reglamentuojama, atitinkamiems suinteresuotiesiems subjektams;

4) jį gali laikyti visų valstybių narių piliečiai ir dalyvauti praktiškai organizuojant tokius testus valstybėse narėse nereikalaujant, kad prieš tai jie taptų profesinės organizacijos nariais ar

būtų joje prisiregistravę.

3. Pasiūlymus dėl bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, Europos Komisijai gali teikti Lietuvos Respublikos profesinės organizacijos, kompetentingos institucijos kartu su Europos Sąjungos lygio profesinėmis organizacijomis, kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir profesinėmis organizacijomis, jeigu bendras šių kompetentingų institucijų ar profesinių organizacijų atstovaujamas valstybių narių skaičius yra ne mažiau kaip trečdalis.

4. Lietuvos Respublika gali neprisijungti prie bendrųjų pasirengimo testų, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, jeigu yra nors viena iš šių sąlygų:

- 1) Lietuvos Respublikoje atitinkama profesija neregamentuojama;
- 2) bendrojo rengimo testo turinys nepakankamai sumažina didelę riziką visuomenės sveikatai ar paslaugų gavėjų saugai, kuri užtikrinama Lietuvos Respublikoje;
- 3) bendrojo pasirengimo testo turinys suteiktų daug mažiau patrauklias galimybes dirbti pagal atitinkamą profesiją, palyginti su reikalavimais Lietuvos Respublikoje.

5. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per šešis mėnesius nuo Europos Komisijos priimtų deleguotųjų aktų dėl bendrųjų pasirengimo testų turinio ir organizavimo sąlygų įsigaliojimo dienos Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša apie:

- 1) savo pajėgumus rengti tokius testus arba
- 2) šio straipsnio 4 dalyje nurodytos išimties taikymą, pateikdamas pagrindimą, kurios sąlygos atitiko. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius per tris mėnesius nuo prašymo pateikti papildomą paaiškinimą Europos Komisijai gavimo dienos turi šį paaiškinimą pateikti, kai paaiškinimas, kad yra įvykdyta viena iš sąlygų, nurodytų šio straipsnio 4 dalyje, buvo netinkamas arba nepakankamas.

V SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO

50 straipsnis. Dokumentai ir formalumai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, priimančios sprendimus dėl prašymų leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalį, gali reikalauti šio įstatymo 5 priede išvardytų dokumentų.

2. Šio įstatymo 5 priedo 1 punkto d, e ir f papunkčiuose nurodyti dokumentai turi būti institucijų išduoti ne anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki jų pateikimo dienos.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina jų gaunamos informacijos, susijusios su reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimu, konfidencialumą.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonų, gali reikalauti iš valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti toje valstybėje narėje išduotų pažymėjimų ir formalios kvalifikacijos įrodymų autentiškumą, o kai taikytina, – ir patvirtinti, ar asmuo, siejant su šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nustatytus atitinkamai šio įstatymo 22, 23, 26, 29, 32, 33, 36, 38, 42 ir 44 straipsniuose.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonų, turi teisę pasiteirauti kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, ar šio įstatymo 3 straipsnio 6 dalyje apibrėžtas formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos ir susijęs su rengimu, visiškai ar iš dalies įgytu kitos valstybės narės teritorijoje teisėtai įsteigtoje institucijoje:

1) ar rengiančioje institucijoje rengimas buvo oficialiai patvirtintas švietimo įstaigos, įsikūrusios kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

2) ar išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas yra tas pats, kuris būtų išduotas, jeigu visas rengimas būtų vykęs kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

3) ar formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia tas pačias profesines teises kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės teritorijoje.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonų, gali reikalauti kitos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti, kad asmeniui nėra laikinai ar visam laikui sustabdyta teisė dirbti pagal profesiją dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar teistumo dėl padarytos nusikalstamos veikos, susijusios su bet kokia to asmens profesine veikla.

7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis šiame straipsnyje nurodyta informacija keičiasi per IMI.

8. Jeigu Lietuvos Respublikoje reikalaujama, kad, siekdami dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, Lietuvos Respublikos piliečiai duotų priesaiką, ir kai tos priesaikos tekstas negali būti taikomas kitų valstybių narių piliečiams, kompetentinga institucija užtikrina, kad atitinkamiems asmenims galėtų būti taikomas atitinkamas lygiavertis tekstas.

9. Asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nars ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįstamą remiantis būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis, šio įstatymo 5 priedo 1 punkto d papunktyje nurodytą dokumentą ir šio įstatymo 5 priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą išduoda Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

10. Asmenims, vykstantiems į kitas valstybes nares ir siekiantiems dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįstamą remiantis bendrąja formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo sistema, vadovaujantis šio įstatymo III dalies I skyriaus nuostatomis, dokumentą, nurodytą šio įstatymo 5 priedo 1 punkto d papunktyje, išduoda Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

51 straipsnis. Profesinės kvalifikacijos pripažinimo procedūra

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija patvirtina paraiškos gavimą per vieną mėnesį nuo jos gavimo dienos ir praneša asmeniui apie bet kokią trūkstamą dokumentą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija turi priimti tinkamai pagrįstą sprendimą kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo pateiktas visas asmens dokumentų rinkinys. Šio įstatymo III dalies I ir II skyriuose nurodytais atvejais šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau nei vieną mėnesį.

3. Sprendimas dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba jo nebuvimas gali būti skundžiami Apeliacinei komisijai arba administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

52 straipsnis. Profesinių vardų naudojimas

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje su viena iš atitinkamos profesijos veiklos rūšių susijusio profesinio vardo naudojimas reglamentuojamas, kitų valstybių narių piliečiai, kuriems leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalies nuostatas, naudoja Lietuvos Respublikos profesinį vardą, kuris atitinka tą profesiją toje valstybėje narėje, ir bet kokias su juo susijusias santrumpas.

2. Jeigu atitinkamą profesiją, reglamentuojamą Lietuvos Respublikoje, reglamentuoja ir šio įstatymo 1 priede nurodyta asociacija ar organizacija, tai valstybių narių piliečiams neleidžiama naudoti tos asociacijos ar organizacijos suteikto profesinio vardo arba jo santrumpas, nebent pateikiama įrodymų, kad jie yra minėtos asociacijos ar organizacijos nariai.

3. Jeigu narystė asociacijoje ir organizacijoje suteikiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali to reikalauti iš profesinę kvalifikaciją turinčių kitų valstybių piliečių tik pagal šio įstatymo nuostatas.

4. Lietuvos Respublika nesuteikia teisės naudoti profesinį vardą profesinių kvalifikacijų turėtojams, jeigu profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių neatliko pareigos pranešti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsnio 2 dalies

11 punktu.

IV DALIS

TAISYKLĖS SIEKIANČIOS DIRBTI PAGAL REGLAMENTUOJAMĄ PROFESIJĄ IR UŽSIIMTI PROFESINĘ VEIKLĄ

53 straipsnis. Taikymo sritis

Šios dalies nuostatos taikomos tiek asmenims, siekiantiems įsisteigti, tiek teikiantiems paslaugas, kaip apibrėžta šio įstatymo II ir III dalyse.

54 straipsnis. Lietuvių kalbos mokėjimas

1. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos pareigos asmenims mokėti lietuvių kalbą įvykdymo kontrolę atlieka Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos arba ji gali būti vykdoma joms prižiūrint.

3. Lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos.

4. Šio straipsnio 2 dalyje numatytas lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas gali būti atliekamas, jeigu profesija, kuria ketina užsiimti asmuo, daro poveikį pacientų saugumui. Lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas gali būti atliekamas ir ketinant dirbti pagal kitas profesijas, kai kyla pagrįstų abejonių dėl asmens tinkamo kalbos mokėjimo norint dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje.

5. Asmens lietuvių kalbos mokėjimas gali būti tikrinamas tik išdavus Europos profesinę kortelę pagal šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalį arba atitinkamai pripažinus jo profesinę kvalifikaciją.

6. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimas turi būti proporcingas veiklai, kuria asmuo ketina užsiimti Lietuvos Respublikoje.

7. Asmens lietuvių kalbos mokėjimo tikrinimo rezultatai gali būti skundžiami teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

55 straipsnis. Mokslo vardų naudojimas

1. Lietuvos Respublikos institucijos, nepažeisdamos šio įstatymo 9 ir 52 straipsnių, užtikrina suinteresuotų asmenų teisę naudoti mokslo vardus, suteiktus kilmės valstybėje narėje.

Mokslo vardai gali būti nurodomi sutrumpinta forma kilmės valstybės narės kalba.

2. Jeigu kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikoje gali būti painiojamas su vardu, kuriam reikia papildomo rengimo, kurio asmuo neturi, turi būti naudojamas kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

56 straipsnis. Sveikatos draudimo fondų suteikiamas patvirtinimas

Nepažeisdama šio įstatymo 7 straipsnio 1 ir 4 dalių, 8 straipsnio 2 punkto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nereikalauja iš asmenų, įgijusių profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikoje, sveikatos draudimo fondų patvirtinimo. Šiame straipsnyje nustatytas reikalavimas taikomas ir asmenims, turintiems kitose valstybėse narėse įgytą gydytojo ir gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

57 straipsnis. Profesinės praktikos pripažinimas

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama dirbti pagal reglamentuojamą profesiją tik baigus profesinę praktiką, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nagrinėdama prašymą leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, pripažįsta kitoje valstybėje narėje atliktą profesinę praktiką su sąlyga, kad tokia praktika atitinka šio straipsnio 2 dalyje nurodytas taisykles, ir atsižvelgia į asmens trečiojoje valstybėje atliktą profesinę praktiką.

2. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos teisės aktuose gali nustatyti pagrįstą profesinės praktikos dalies, kurią galima atlikti užsienyje, trukmės apribojimą ir priima taisykles dėl profesinės praktikos, kuri atliekama kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, organizavimo ir pripažinimo, įskaitant profesinės praktikos vadovo vaidmenį.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinės praktikos pripažinimas nekeičia Lietuvos Respublikoje nustatytų reikalavimų tam, kad būtų suteikta teisė dirbti pagal reglamentuojamą profesiją.

V DALIS

ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

58 straipsnis. Kompetentingos institucijos

1. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, teikia abipusę pagalbą ir užtikrina informacijos, kuria keičiasi, konfidencialumą.

2. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas, baudžiamąsias sankcijas arba kitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių šio įstatymo nustatyta veiklai.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos ir keisdamosi informacija su kilmės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, vadovaujasi 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL 2016 L 119, p. 1), Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nagrinėja aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, tikrumą ir priima sprendimus dėl tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdžio ir masto. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos praneša kitai valstybei narei apie padarytas išvadas jos nustatyta tvarka.

4¹. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis keičiasi informacija apie nuostatų proporcingumo vertinimą, konkrečių profesijų reglamentavimo sąlygas ar reglamentavimo poveikį reglamentuojama profesija užsiimantiems asmenims. Kompetentinga institucija ir kiti suinteresuoti subjektai turi teisę teikti pastabas kitai valstybei narei ar Europos Komisijai apie priimtas nuostatas ar jas pagrindžiantį proporcingumo vertinimą.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

5. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šio straipsnio 1–4¹ dalių nuostatomis, keisdamosi informacija naudojami IMI.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali būti paskirtos įstatymu. Įstatymų nustatytais atvejais kompetentingomis institucijomis gali būti skiriamos reglamentuojamų profesijų savivalda įgyvendinančios asociacijos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

7. Vadovaudamosi šio įstatymo 59 straipsnio 4 dalies 3 punktu, kompetentingos

institucijos nuostatas ir jų proporcingumo vertinimą įtraukia į Europos Komisijos reglamentuojamų profesijų duomenų bazę ir praneša apie tai Europos Komisijai.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

59 straipsnis. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija paskiria profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių ir praneša apie tai Europos Komisijai, taip pat kitoms valstybėms narėms.

2. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius:

1) koordinuoja Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų veiklą įgyvendinant šio įstatymo nuostatas;

2) renka informaciją, kuri reikalinga šio įstatymo nuostatomis įgyvendinti;

3) praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai apie Lietuvos Respublikos kompetentingas institucijas ir reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančias asociacijas, nurodytas šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje;

3¹) stebi, kaip priimtos nuostatos taikomos praktikoje, ir, kilus abejonių dėl jų atitikties proporcingumo principui, kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatyme, atsižvelgdamas į pokyčius, įvykusius po atitinkamų nuostatų priėmimo, atsakingai institucijai teikia pasiūlymus dėl nuostatų peržiūros, kad būtų pakartotinai įvertinta jų atitiktis proporcingumo principui;

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

4) dalyvauja Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komiteto veikloje;

5) nagrinėja pasiūlymus dėl bendrųjų profesinio pasirengimo pagrindų ir bendrųjų profesinio pasirengimo testų, kurie numatyti šio įstatymo 48 ir 49 straipsniuose;

6) keičiasi informacija ir geriausia praktika, siekdamas Lietuvos Respublikoje optimizuoti tęstinę kvalifikacijos tobulinimą asmenims, kurių turimoms profesinėms kvalifikacijoms taikomas šio įstatymo III dalies III skyrius;

7) keičiasi informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais taikant šio įstatymo 16 straipsnyje nurodytas kompensacines priemones;

8) teikia prašymus Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetui dėl atsiradusių sunkumų konkrečioje srityje taikant šio įstatymo nuostatas;

9) sudaro reglamentuojamų profesijų sąrašą; jį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija;

10) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų

profesijų, reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašų pakeitimus;

11) informuoja Europos Komisiją apie Lietuvos Respublikos asociacijas ir organizacijas, kurioms Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka suteikti įgaliojimai, nurodyti šio įstatymo 4 straipsnio 5 dalyje;

12) inicijuoja įvairių klausimų dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo sprendimą;

13) pagal kompetenciją užtikrina vienodą šio įstatymo nuostatų taikymą;

14) teikia išvadas dėl institucijų pateiktų teisės aktų projektų proporcingumo vertinimo.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

3. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius turi teisę gauti informaciją iš Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ar reglamentuojamų profesijų savivaldą įgyvendinančių asociacijų, nurodytų šio įstatymo 58 straipsnio 6 dalyje, ir 62 straipsnyje nurodyto Lietuvos Respublikos pagalbos centro šio straipsnio 2 dalyje numatytoms pareigoms atlikti.

4. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius kartu su Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis:

1) tikrina, ar reikalavimai, kurie taikomi pagal Lietuvos Respublikos teisinę sistemą ir kuriais apribojama teisė pradėti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją arba konkrečios profesinės kvalifikacijos turėtojai ribojama teisė užsiimti ta profesine veikla, įskaitant naudojimąsi profesiniu vardu ir veiklos pagal tokį profesinį vardą vykdymą (toliau šiame straipsnyje – reikalavimai), yra suderinami su toliau išvardytais principais:

a) neturi būti nei tiesiogiai, nei netiesiogiai diskriminaciniai dėl pilietybės ar gyvenamosios vietos;

b) turi būti pagrįsti svarbiomis bendrojo intereso priežastimis;

c) turi būti tinkami siekiant įgyvendinti nustatytą tikslą ir jais neturi būti reikalaujama daugiau, negu būtina tam tikslui pasiekti;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

2) kas dveji metai pateikia Europos Komisijai profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistemos taikymo ataskaitą ir priimtų sprendimų statistinę suvestinę bei pagrindinių šio įstatymo taikymo problemų sąrašą;

3) per šešis mėnesius nuo šios dalies 1 punkte nurodytų reikalavimų priėmimo dienos pateikia Europos Komisijai informaciją apie juos ir nurodo priežastis, kodėl tokie reikalavimai atitinka šios dalies 1 punkte nurodytus principus;

4) kas dvejus metus Europos Komisijai pateikia ataskaitą apie panaikintus arba mažiau ribojančius šios dalies 1 punkte nurodytus reikalavimus;

5) teikia informaciją Europos Komisijai apie šio įstatymo nuostatų įgyvendinimą.

5. Nuo 2016 m. sausio 18 d. į šio straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodytą priimtų sprendimų statistinę suvestinę įtraukiama išsami informacija apie sprendimų, priimtų pagal šį įstatymą, skaičių ir tipus, įskaitant kompetentingų institucijų pagal šio įstatymo 6 straipsnį priimtų sprendimų dėl teisės iš dalies užsiimti profesine veikla tipus, ir pagrindinių problemų, kylančių taikant šį įstatymą, apibūdinimas.

60 straipsnis. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba

1. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba (toliau – Taryba) padeda šio įstatymo 59 straipsnyje nurodytam profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriui įgyvendinti profesinių kvalifikacijų pripažinimo politikos kryptis.

2. Taryba sudaroma iš kompetentingų institucijų, profesinių asociacijų ir darbdavių atstovų. Tarybos sudėtį ir nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

61 straipsnis. Įspėjimo sistema

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos informuoja visas kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenį, kurio galimybes Lietuvos Respublikoje užsiimti šio straipsnio 2 dalyje išvardytomis profesinėmis veiklomis Lietuvos Respublikos institucijos ar teismai apribojo arba visiškai ar iš dalies uždraudė (net jeigu tai būtų laikinai).

2. Įspėjimas išsiunčiamas apie asmenis, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, ir užsiimančius šiomis profesinėmis veiklomis:

1) pagrindinio rengimo medicinos gydytojo ir šeimos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.1 ir 3.1.4 papunkčiuose nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) gydytojo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.1.3 papunktyje nurodytą kvalifikaciją;

3) bendrosios praktikos slaugytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.2.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

4) gydytojo odontologo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

5) gydytojo odontologo specialisto, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.3.3 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

6) veterinarijos gydytojo, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.4.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

7) akušerio, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.5.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

8) vaistininko, turinčio šio įstatymo 3 priedo 3.6.2 papunktyje nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

9) asmens, turinčio šio įstatymo 5 priedo 2 punkte nurodytą pažymėjimą, įrodantį, kad jis užbaigė rengimą, kuris atitinka šio įstatymo 22, 23, 29, 32, 33, 36, 38 ar 42 straipsniuose nurodytus būtiniausius reikalavimus, tačiau kuris prasidėjo anksčiau nei šio įstatymo 3 priedo 3.1.3, 3.1.4, 3.2.2, 3.3.2, 3.3.3, 3.4.2, 3.5.2, 3.6.2 papunkčiuose nurodytų kvalifikacijų įgijimo atskaitos datos;

10) asmens, turinčio pažymėjimą apie įgytas teises, kaip nurodyta šio įstatymo 21, 25, 27, 31, 35, 41 straipsniuose;

11) kitų asmenų, užsiimančių veikla, darančia poveikį pacientų saugumui, kai jie dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją;

12) asmenų, užsiimančių veikla, susijusia su nepilnamečių asmenų ugdymu, įskaitant vaikų priežiūrą ir ikimokyklinį bei priešmokyklinį ugdymą, kai asmuo dirba Lietuvos Respublikoje pagal reglamentuojamą profesiją.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas pateikti kitoms valstybėms narėms šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją ir ją tvarkyti.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos naudojami Lietuvos Respublikos registruose ir informacinėse sistemose tvarkoma informacija apie paskirtus draudimus asmenims, užsiimantiems veikla, nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, ir šią informaciją pateikia kitoms valstybėms narėms.

5. Įspėjimo sistemos organizavimo tvarką ir informacijos, nurodytos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, tvarkymo procedūras nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją per IMI turi išsiųsti ne vėliau kaip per tris dienas nuo sprendimo, kuriuo apribojamos atitinkamo asmens galimybės visiškai arba iš dalies užsiimti profesine veikla arba užsiimti tokia veikla jam uždraudžiama, priėmimo datos.

7. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimą apie asmenis, kuriems apribotos galimybės arba uždrausta užsiimti šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis profesinėmis veiklomis, pateikia tik šiuos duomenis:

- 1) asmens tapatybę;
- 2) atitinkamos profesijos pavadinimą;
- 3) informaciją apie sprendimą dėl atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo priėmusią Lietuvos Respublikos instituciją arba teisumą;
- 4) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo sritį;
- 5) informaciją apie atitinkamos veiklos apribojimo arba draudimo taikymo laikotarpį.

8. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija ne vėliau kaip per tris dienas po teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos per IMI informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie asmenų, kurie pateikė prašymą dėl kvalifikacijos pripažinimo pagal šio įstatymo nuostatas ir kurie, kaip pripažinta vėlesniais teismų sprendimais, tokiomis aplinkybėmis naudojami suklasťotais dokumentais, patvirtinančiais jų profesinę kvalifikaciją, tapatybę.

9. Nustojus galioti šio straipsnio 1 dalyje nurodytam atitinkamos veiklos draudimui arba apribojimui, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per IMI apie tai nedelsdama, bet ne vėliau kaip tą pačią dieną informuoja visų valstybių narių kompetentingas institucijas. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, pateikusi informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, taip pat informuoja ir apie veiklos draudimo ar apribojimo galiojimo pabaigos datą, ir apie bet koki vėlesnį tos datos pakeitimą.

10. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, apie asmenis kitoms valstybėms narėms, tuo pačiu metu turi informuoti tuos asmenis apie jų teisę apskųsti sprendimą, jį pakeisti ir gauti patirtos žalos atlyginimą.

11. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, siūsdamos įspėjimus, nurodytus šio straipsnio 1 dalyje, privalo nurodyti, kad asmuo, apie kurį yra siunčiamas įspėjimas, gali inicijuoti procesą dėl neteisingo įspėjimo apskundimo.

12. Duomenys apie įspėjimus IMI gali būti tvarkomi įspėjimų galiojimo laikotarpiu.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija per tris dienas nuo sprendimo panaikinti įspėjimą priėmimo arba nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto apribojimo ar draudimo galiojimo pabaigos dienos ištrina įspėjimą IMI.

62 straipsnis. Lietuvos Respublikos pagalbos centras

1. Lietuvos Respublikos pagalbos centro (toliau – Pagalbos centras) funkcijas atlieka Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Pagalbos centras:

1) teikia piliečiams ir kitų valstybių narių pagalbos centrams pagalbą dėl šiame įstatyme numatytų profesinių kvalifikacijų pripažinimo, įskaitant informaciją apie profesijas ir darbą pagal jas, socialinę apsaugą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus ir, kai taikytina, profesinės etikos taisykles;

2) padeda piliečiams įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises, jeigu reikia, bendradarbiaudamas su kilmės ar priimančiosios valstybės narės pagalbos centru, kompetentingomis institucijomis ir kontaktiniais centrais;

3) atlieka kompetentingos institucijos funkcijas IMI byloms tvarkyti ir Europos profesinėms kortelėms išduoti, kai profesija, pagal kurią asmuo siekia įsisteigti ar laikinai ir kartais teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje, yra neregamentuojama Lietuvos Respublikoje.

3. Pagalbos centras bendradarbiauja su kiekviena kilmės arba priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija ar pagalbos centru ir prireikus jų prašymu teikia jiems visą atitinkamą informaciją, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos valstybės informacinių išteklių valdymo įstatymo nuostatomis.

4. Pagalbos centras Europos Komisijos prašymu informuoja apie paklausimų, susijusių su sprendžiamais klausimais, rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos.

63 straipsnis. Lietuvos Respublikos kontaktinis centras

1. Lietuvos Respublikos kontaktinis centras (toliau – Kontaktinis centras), įsteigtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos paslaugų įstatymo nuostatomis, užtikrina, kad jo portale būtų prieinama ir reguliariai atnaujinama ši informacija:

1) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamų profesijų sąrašas, taip pat už kiekvieną reglamentuojamą profesiją atsakingos kompetentingos institucijos ir visų valstybių narių pagalbos centrų kontaktiniai duomenys;

2) profesijų, kurioms gali būti išduota Europos profesinė kortelė, sąrašas, Europos profesinės kortelės veikimas, įskaitant visus asmenų mokėtinus mokesčius, ir Europos profesinę kortelę išduodančios kompetentingos institucijos;

3) visų profesijų, kurioms Lietuvos Respublikoje yra taikomas šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalis, sąrašas;

4) Lietuvos Respublikoje reglamentuojamo rengimo ir šio įstatymo 13 straipsnio 4 dalies 2 punkte nurodyto specialios struktūros rengimo sąrašas;

5) Lietuvos Respublikos reglamentuojamoms profesijoms taikomi šio įstatymo 9, 50, 51 ir 54 straipsniuose nurodyti reikalavimai ir procedūros, įskaitant visus susijusius Lietuvos

Respublikos piliečių mokėtinus mokesčius ir Lietuvos Respublikos kompetentingoms institucijoms pateiktinus dokumentus;

6) informacija, kaip, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais, apskūsti pagal šį įstatymą priimtus Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų sprendimus.

2. Kontaktinis centras užtikrina, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir pagalba būtų teikiama naudotojams aiškiu ir suprantamu būdu, kad ji būtų lengvai prieinama nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis ir būtų nuolat atnaujinama. Esant galimybei, šio straipsnio 1 dalyje numatytą informaciją teikia kitomis oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis.

3. Kontaktinis centras užtikrina, kad į kiekvieną kontaktiniam centrui adresuotą prašymą pateikti informaciją būtų atsakyta ne vėliau kaip per penkias darbo dienas.

4. Kontaktinis centras bendradarbiauja su kitų valstybių narių kontaktiniais centrais ir su Europos Komisija šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalių įgyvendinimo tikslais.

5. Kontaktinio centro veikla šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms funkcijoms atlikti yra finansuojama iš Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijai skirtų valstybės biudžeto asignavimų ir (ar) kitų lėšų.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

64 straipsnis. Apeliacinė komisija

1. Šio įstatymo 6¹ straipsnio 27 dalyje, 9 straipsnio 14 dalyje ir 51 straipsnio 3 dalyje nurodytos Apeliacinės komisijos personalinę sudėtį tvirtina ir asmenų skundų nagrinėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Apeliacinė komisija sudaroma iš profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus, Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų ir Studijų kokybės vertinimo centro atstovų – iš viso ne mažiau kaip iš 11 narių.

3. Apeliacinė komisija atlieka šias funkcijas:

1) nagrinėja asmenų skundus dėl Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų priimtų sprendimų, susijusių su kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgytos profesinės kvalifikacijos pripažinimu, ir dėl šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytų sprendimų;

2) pagal kompetenciją teikia informaciją apie savo priimtus sprendimus.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimą dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo, priimtą išnagrinėjus asmens prašymą pripažinti jo kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgytą profesinę kvalifikaciją, Apeliacinei komisijai gali skūsti asmuo, nesutinkantis su Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimu nepripažinti jo kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgytos profesinės kvalifikacijos.

Tais atvejais, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustatytu laiku sprendimo dėl asmens prašymo pripažinti jo kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgytą profesinę kvalifikaciją nepriima, asmuo dėl pažeistos teisės gali pateikti skundą Apeliacinei komisijai.

5. Asmuo, nesutinkantis su šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytu Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos sprendimu, priimtu išnagrinėjus deklaraciją dėl leidimo laikinai ir kartais teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje, gali jį skusti Apeliacinei komisijai.

6. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyti skundai paduodami per 14 darbo dienų nuo skundžiamo sprendimo priėmimo arba termino išnagrinėti asmens prašymą pripažinti jo kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgytą profesinę kvalifikaciją pabaigos dienos.

7. Apeliacinei komisijai pateiktas skundas turi būti išnagrinėtas ir sprendimas dėl jo priimtas per vieną mėnesį nuo skundo gavimo dienos.

8. Apeliacinė komisija motyvuotu sprendimu atsisako nagrinėti asmens skundą, jeigu:

- 1) praleistas skundo padavimo terminas ir asmuo neprašo jo atnaujinti;
- 2) jau buvo priimtas vienas iš šio straipsnio 9 dalyje nurodytų sprendimų dėl to paties asmens, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu.

9. Apeliacinė komisija, išnagrinėjusi skundą, priima vieną iš šių motyvuotų sprendimų:

1) palikti galioti Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos priimtą sprendimą dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo, kai kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgyta profesinė kvalifikacija, ar šio įstatymo 9 straipsnio 9 dalies 2 punkte nurodytą sprendimą ir asmens skundą atmesti;

2) įpareigoti Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją atlikti pakartotinį kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje įgytos profesinės kvalifikacijos vertinimą;

3) įpareigoti Lietuvos Respublikos kompetentingą instituciją atlikti pakartotinį profesinės kvalifikacijos vertinimą, kai paslaugos teikiamos laikinai ir kartais.

10. Asmuo, nesutinkantis su Apeliacinės komisijos sprendimu, gali jį skusti administraciniam teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

65 straipsnis. Procedūrų atlikimas elektroninėmis priemonėmis

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos ir Kontaktinis centras užtikrina, kad visi reikalavimai, procedūros ir formalumai, susiję su šiame įstatyme nustatytais dalykais, būtų įvykdomi nuotoliniu būdu ir elektroninėmis priemonėmis, ir naudoja technines priemones, leidžiančias tvarkyti dokumentus su apibrėžtų formatų saugiais elektroniniais parašais teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Gavus dokumentus šio straipsnio 1 dalyje nurodytu būdu ir esant būtinybei ar jeigu kyla pagrįstų abejonių, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali prašyti pateikti patvirtintas dokumentų kopijas.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos profesinės adaptacijos laikotarpio įvykdymui ar profesinio tinkamumo testo atlikimui.

4. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje numatytas procedūras Lietuvos Respublikoje gali būti priimamas saugus elektroninis parašas, atitinkantis Lietuvos Respublikos elektroninio parašo įstatymo 2 straipsnio 5 dalį ir sukurtas saugia parašo formavimo įranga bei patvirtintas galiojančiu kvalifikuotu sertifikatu.

5. Šio įstatymo 9 straipsnio 8 dalyje ir 51 straipsnyje nustatytų procedūrinių laikotarpių pradžia yra asmens paraiškos arba bet kokio trūkstamo dokumento pateikimo Kontaktiniam centrui arba tiesiogiai atitinkamai Lietuvos Respublikos kompetentingai institucijai data.

6. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos prašymas pateikti patvirtintas dokumentų kopijas, kaip nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, nelaikomas prašymu pateikti trūkstamus dokumentus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

**LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ
PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO 5 DALIES SĄLYGAS ATITINKANČIŲ
PROFESINIŲ ASOCIACIJŲ ARBA ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS**

AIRIJA

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai).
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai).
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija (taikoma tik sąskaitų audito veiklai).
4. Airijos inžinierių institucija.
5. Airijos planavimo institutas.
6. Jungtinės Karalystės asociacijos ir organizacijos, kurių nariais yra ir Airijos piliečiai:
 - 1) Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas;
 - 2) Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas;
 - 3) Aktuarų institutas;
 - 4) Aktuarų fakultetas;
 - 5) Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas;
 - 6) Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas;
 - 7) Karališkasis miestų planavimo institutas;
 - 8) Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija;
 - 9) Privilegijuotasis statybos institutas.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas.
2. Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas.
3. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas.
4. Atestuotų apskaitininkų privilegijuotoji asociacija.
5. Nuostolių nustatymo ekspertų privilegijuotasis institutas.

6. Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas.
7. Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas.
8. Privilegijuotasis draudimo institutas.
9. Aktuarių institutas.
10. Aktuarių fakultetas.
11. Privilegijuotasis bankininkų institutas.
12. Škotijos bankininkų institutas.
13. Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija.
14. Karališkasis miestų planavimo institutas.
15. Privilegiuotoji fizioterapijos draugija.
16. Karališkoji chemijos draugija.
17. Britų psichologijos draugija.
18. Bibliotekų asociacija.
19. Diplomuotų miškininkų institutas.
20. Privilegiuotasis statybos institutas.
21. Inžinerijos taryba.
22. Energetikos institutas.
23. Statybinės inžinerijos institucija.
24. Inžinierių statybininkų institucija.
25. Kasybos inžinierių institucija.
26. Kasybos ir metalurgijos institucija.
27. Inžinierių elektrikų institucija.
28. Dujų inžinierių institucija.
29. Inžinierių mechanikų institucija.
30. Chemijos inžinierių institucija.
31. Gamybos inžinierių institucija.
32. Jūrų inžinierių institucija.
33. Karališkoji karinių laivų architektų institucija.
34. Karališkoji aeronautikos draugija.
35. Metalų institutas.
36. Privilegiuotoji pastatų tinklų inžinierių institucija.
37. Matavimų ir kontrolės institutas.
38. Britų kompiuterių draugija.

1 priedo redakcija, įsigaliojanti Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės išstojimo iš Europos Sąjungos dieną:

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
1 priedas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ
PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO 5 DALIES SĄLYGAS ATITINKANČIŲ
PROFESINIŲ ASOCIACIJŲ ARBA ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS**

AIRIJA

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai).
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas (taikoma tik sąskaitų audito veiklai).
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija (taikoma tik sąskaitų audito veiklai).
4. Airijos inžinierių institucija.
5. Airijos planavimo institutas.
6. Jungtinės Karalystės asociacijos ir organizacijos, kurių nariais yra ir Airijos piliečiai:
 - 1) Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas;
 - 2) Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas;
 - 3) Aktuarų institutas;
 - 4) Aktuarų fakultetas;
 - 5) Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas;
 - 6) Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas;
 - 7) Karališkasis miestų planavimo institutas;
 - 8) Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija;
 - 9) Privilegijuotasis statybos institutas.

Priedo pakeitimai:

Nr. [XIII-2049](#), 2019-04-11, paskelbta TAR 2019-04-24, i. k. 2019-06685

**VEIKLA, SUSIJUSI SU LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ
PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 17 STRAIPSNYJE
NURODYTOMIS PROFESINĖS PATIRTIES KATEGORIJOMIS**

I sąrašas

**Pagrindinės grupės, apibūdintos Direktyva 64/427/EEB su pakeitimais, padarytais
Direktyvomis 69/77/EEB, 68/366/EEB ir 82/489/EEB**

1

Direktyva 64/427/EEB

(Liberalizavimo direktyva 64/429/EEB)

NICE nomenklatūra (atitinka ISIC pagrindines grupes 23–40)

Pagrindinė grupė	23 tekstilės pramonė 232 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas vilnoniams audiniams austi skirtomis mašinomis 233 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas medvilniniams audiniams austi skirtomis mašinomis 234 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas šilkiniams audiniams austi skirtomis mašinomis 235 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas lininiams audiniams ir audiniams iš kanapių austi skirtomis mašinomis 236 kitų tekstilės pluoštų gamyba (džiutas, tvirti plaušai ir pan.), virvės 237 megztų ir nertų gaminių gamyba 238 tekstilės apdaila 239 kitų tekstilės gaminių gamyba
Pagrindinė grupė	24 avalynės, drabužių ir patalynės gamyba 241 mašininė avalynės gamyba (išskyrus gamybą iš gumos ir veltinio) 242 rankų darbo avalynės gamyba ir taisymas 243 drabužių (išskyrus kailinius) gamyba 244 čiužinių ir patalynės gamyba 245 odos ir kailių pramonė
Pagrindinė grupė	25 medienos ir kamščių pramonė, išskyrus baldų gamybą 251 medienos pjovimas ir pramoninis paruošimas 252 pusgaminių iš medienos gamyba 253 medinių statybinių komponentų, įskaitant medžiagą grindims, serijinė gamyba 254 medinių dėžių gamyba 255 kitų medinių gaminių (išskyrus baldus) gamyba 259 dirbinių iš šiaudelių, kamščiamedžio žievės, pintinių gaminių, dirbinių iš karklo vytelių ir rotango gamyba; šepečių gamyba
Pagrindinė grupė	26 260 medinių baldų gamyba

Pagrindinė grupė	27 popieriaus ir popieriaus dirbinių pramonė 271 medienos, popieriaus ir kartono pramonė 272 popieriaus ir kartono perdirbimas ir dirbinių iš medienos gamyba
Pagrindinė grupė	28 280 spausdinimas, leidyba ir giminingos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	29 odos pramonė 291 odų rauginimas ir odos galutinis apdorojimas 292 odos dirbinių gamyba
Ex pagrindinė grupė	30 guminių ir plastikinių dirbinių pramonė, gaminiai iš dirbtinio pluošto ir krakmolo 301 gumos ir asbesto perdirbimas 302 plastiko perdirbimas 303 dirbtinio pluošto gamyba
Ex pagrindinė grupė	31 chemijos pramonė 311 cheminių medžiagų gamyba ir tolesnis tokių medžiagų perdirbimas 312 cheminių produktų, skirtų daugiausia pramoniniams ir žemės ūkio tikslams (įskaitant augalinės arba gyvulinės kilmės riebalų ir aliejų, patenkančių į ISIC klasifikacijos 312 grupę, gamybą), specializuota gamyba 313 cheminių produktų, daugiausia skirtų namų ūkiui arba raštinei (išskyrus vaistinių ir farmacijos produktų gamybą (ex ISIC klasifikacijos 319 grupę), gamyba
Pagrindinė grupė	32 320 naftos pramonė
Pagrindinė grupė	33 nemetalinių mineralinių produktų pramonė 331 gaminių iš statybinio molio gamyba 332 stiklo ir stiklo dirbinių gamyba 333 keramikos dirbinių, įskaitant ugniai atsparius gaminius, gamyba 334 cemento, kalkių ir gipso gamyba 335 statybinių medžiagų iš betono, cemento ir gipso gamyba 339 akmens darbai ir kitų nemetalinių mineralinių dirbinių gamyba
Pagrindinė grupė	34 juodųjų ir ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija 341 geležies ir plieno gamyba (kaip nustatyta Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartyje, įskaitant bendras su plieno ir kokso darbais susijusias įmones) 342 plieno vamzdžių gamyba 343 vielos valcavimas, šaltasis valcavimas, šaltasis siaurų juostų valcavimas, šaltasis formavimas 344 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija 345 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
Pagrindinė grupė	35 metalo dirbinių (išskyrus mašinas ir transporto įrenginius) gamyba 351 kalimas, sunkusis šampavimas ir sunkusis presavimas 352 antrinė transformacija ir paviršiaus apdirbimas 353 metalinės struktūros 354 boilerių gamyba, pramoninės tuščiavidurės įrangos gamyba 355 instrumentų, įrankių ir gatavų metalo dirbinių gamyba (išskyrus

	elektrinius įrenginius)
	359 pagalbiniai mechaniniai mašinų statybos darbai
Pagrindinė grupė	36 kitų, ne elektrinių, mašinų gamyba 361 žemės ūkio mašinų ir traktorių gamyba 362 raštinės mašinų gamyba 363 metalinių ir kitų mašininių įrenginių bei vidaus įrenginių ir prietaisų šiems ir kitiems jėgos įrenginiams gamyba 364 tekstilės pramonės mašinų ir jų priedų gamyba, siuvimo mašinų gamyba 365 mašinų ir įrenginių maisto gamybos ir gėrimų pramonei, chemijos pramonei bei susijusioms pramonės šakoms gamyba 366 mašinų ir įrenginių kasykloms, geležies ir plieno liejimo darbams bei statybos pramonei gamyba, mechaninio valdymo įrenginių gamyba 367 perdavimo prietaisų gamyba 368 mašinų, skirtų kitiems specifiniams pramoniniams tikslams, gamyba 369 kitų, ne elektros, mašinų ir įrenginių gamyba
Pagrindinė grupė	37 elektros įrenginių pramonė 371 elektros laidų ir kabelių gamyba 372 elektros variklių, generatorių ir transformatorių, elektros srovės paskirstymo aparatūros ir kitų panašių įrenginių, skirtų elektros energijai tiekti, gamyba 373 elektros įrenginių, skirtų tiesioginiam komerciniam naudojimui, gamyba 374 telekomunikacijos įrangos, skaitiklių, kitų matavimo prietaisų ir elektromedicininės įrangos gamyba 375 elektroninės įrangos, radijo ir televizijos imtuvų audioaparaturės gamyba 376 elektros prietaisų, skirtų naudoti namų ūkyje, gamyba 377 lempų ir apšvietimo įrenginių gamyba 378 galvaninių baterijų ir akumuliatorių gamyba 379 specialistų atliekamas elektros įrenginių taisymas, surinkimas ir instaliavimas
Ex pagrindinė grupė	38 transporto priemonių gamyba 383 automobilių ir jų dalių gamyba 384 automobilių, motociklų ir dviračių remontas 385 motociklų, dviračių ir jų dalių gamyba 389 niekur kitur nepriskirtų transporto įrenginių gamyba
Pagrindinė grupė	39 įvairiarūšės pramonės šakos 391 tikslųjų įrankių ir matavimo bei tikrinimo instrumentų gamyba 392 medicinai skirtų chirurginių įrankių ir įrenginių bei ortopedinių prietaisų (išskyrus ortopedinę avalynę) gamyba 393 fotografavimo ir optinių įrenginių gamyba 394 rankinių ir kitų laikrodžių gamyba ir remontas 395 juvelyrinių dirbinių ir tauriųjų metalų gamyba 396 muzikos instrumentų gamyba ir remontas 397 žaidimų, žaislų, gaminių, skirtų sportui ir atletikai, gamyba 399 kitos pramonės šakos

Pagrindinė grupė	40 statyba
	400 statyba (nespecializuota), demontavimas
	401 pastatų statyba (gyvenamųjų namų arba pan.)
	402 civilinė statyba; tiltų statyba, kelių, geležinkelių ir pan. tiesimas
	403 instaliacijos darbai
	404 apdailos ir baigiamieji darbai

2

Direktyva 68/366/EEB
(Liberalizavimo direktyva 68/365/EEB)
NICE nomenklatūra

Pagrindinė grupė	20A200 gyvulinių ir augalinių riebalų bei aliejaus gamyba
	20B maisto produktų gamyba (išskyrus gėrimų gamybą)
	201 mėsos gamyba, paruošimas ir konservavimas
	202 pieno produktų gamyba
	203 vaisių ir daržovių perdirbimas ir konservavimas
	204 žuvies ir kitų jūros produktų perdirbimas ir konservavimas
	205 grūdų malimo produktų gamyba
	206 konditerijos kepinų, įskaitant džiūvėsėlius ir sausainius, gamyba
	207 cukraus gamyba
	208 kakavos, šokolado ir cukraus saldumynų gamyba
	209 kitų, niekur nepriskirtų, maisto produktų gamyba
Pagrindinė grupė	21 gėrimų gamyba
	211 etilo alkoholio gamyba iš fermentuotų medžiagų, mielių ir spirito
	212 vyno ir kitų nesalyklinių alkoholinių gėrimų gamyba
	213 alaus ir salyklo gamyba
	214 gaiviųjų ir angliarūgštės prisotintų gėrimų gamyba
	ex 30 gumos gaminių, plastikinių medžiagų, dirbtinio bei sintetinio plaušo ir krakmolo produktų gamyba
	304 krakmolo produktų gamyba

3

Direktyva 82/489/EEB
ISIC nomenklatūra

Ex 855	kirpyklos (išskyrus pedikiūrininkų veiklą ir kosmetologų mokyklas)
--------	--

II sąrašas

Direktyvų 75/368/EEB, 75/369/EEB ir 82/470/EEB pagrindinės grupės

1

Direktyva 75/368/EEB (5 straipsnio 1 dalyje minėtos veiklos rūšys)
ISIC nomenklatūra

Ex 04	žuvininkystė
	043 vidaus vandens žuvininkystė

Ex 38	transporto įrangos gamyba 381 laivų statyba ir remontas 382 geležinkelio įrangos gamyba 386 orlaivių (ir erdvėlaivių įrangos) gamyba
Ex 71	su transportu susijusi veikla ir kita veikla, išskyrus transportą, skirstoma į šias grupes: ex 711 miegamųjų vagonų ir vagonų-restoranų priežiūra; geležinkelio parko priežiūra remonto depuose; vagonų valymas ex 712 miesto, priemiestinio ir tarp miestinio keleivių transporto parko priežiūra ex 713 kito keleivinio sausumos transporto (pvz., automobiliai, turistiniai tarp miestiniai autobusai, taksi automobiliai) priežiūra ex 714 pagalbinių transporto paslaugų sričių (pvz., keliai, tuneliai ir mokamo važiavimo tiltai, prekių sandėliai, automobilių stovėjimo aikštelės, autobusų ir tramvajų parkai) eksploatavimas ir priežiūra ex 716 veiklos, susijusios su vidaus vandenų transportu (pvz., vandens kelių, uostų ir kitų vidaus vandenų transporto įrenginių eksploatavimas ir priežiūra; vilkimo ir locmano paslaugos, plūdurių įrengimas, laivų pakrovimas ir iškrovimas ir kitos panašios veiklos, pvz., laivų gelbėjimas, buksyravimas ir elingų eksploatacija)
73	ryšiai: pašto paslaugos ir telekomunikacijos
Ex 85	asmeninės paslaugos 854 skalbyklos ir skalbimo paslaugos, sausasis cheminis valymas ir dažymas ex 856 fotografijos studijos: portretinė ir komercinė fotografija, išskyrus nuotraukas leidybai ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos (tik pastatų priežiūra ir valymas arba aprūpinimas laikina buveine)

2

*Direktyva 75/369/EEB (6 straipsnis: jeigu veiklos rūšis laikoma pramoninio arba smulkiojo amato pobūdžio)
ISIC nomenklatūra*

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

– verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),

– dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar nemininčios jo.

*Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 1 ir 3 dalys)
ISIC nomenklatūros 718 ir 720 grupės*

Veiklos rūšys, kurias konkrečiai sudaro:

– pavienių ar grupinių dalykų (transporto, maitinimo, apgyvendinimo, ekskursijų ir pan.) organizavimas, siūlymas parduoti ar pardavimas tiesiogiai ar pagal užsakymą kelionėje ar laikinai apsistojus, nepaisant kelionės motyvų (2 straipsnio B punkto a papunktis),

– tarpininkavimo veikla tarp įvairių transporto rūšių tiekėjų ir asmenų, persiunčiančių arba gaunančių prekes ir atliekančių įvairias kitas susijusias veiklos rūšis:

aa) savininkų vardu sudarant sutartis su transporto rangovais;

bb) pasirenkant savininkams pelningiausią transportavimo būdą, įmonę ir maršrutą;

cc) tvarkant transporto panaudojimo techninius aspektus (pvz., įpakavimą, reikalingą transportuoti) ir atliekant įvairius darbus, būdingus transportui (pvz., užtikrinant ledo tiekimą vagonams-šaldytuvams);

dd) užbaigiant su transportu susijusius formalumus, pvz., kelionės sąskaitų projektų parengimas; surenkant ir išskirstant krovinius;

ee) koordinuojant įvairias transportavimo stadijas, užtikrinant tranzitą, perkrovimą ir kitas galutines operacijas;

ff) tvarkant krovinius ir vežėjus bei transporto priemones prekes persiunčiantiems arba jas gaunantiems asmenims:

– transporto išlaidų ir detalių sąskaitų patikrinimo įvertinimas,

– tam tikrų laikinų arba nuolatinių priemonių (derinamų su uosto vadovybe, dirbančiais laivuose smulkių prekių pardavėjais ir pan.) priėmimas laivo savininko ar jūrų transporto vežėjo vardu arba dėl jo

(2 straipsnio A punkto a, b ir d papunkčiuose išvardytos veiklos rūšys).

III sąrašas

Direktyvos 64/222/EEB, 68/364/EEB, 68/368/EEB, 75/368/EEB, 75/369/EEB, 70/523/EEB ir 82/470/EEB

1. Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos verslą, išskyrus didmeninę prekybą vaistais ir vaistiniais preparatais, nuodingosiomis bei patogeninėmis medžiagomis ir anglimis, veikla (ex 611 grupė).

2. Profesionali tarpininko, kuris yra vieno ar kelių asmenų įgaliotas ir kuriam pavesta derėtis ar sudaryti komercinius sandorius tų asmenų vardu, veikla.

3. Profesionali tarpininko, kuris, neturėdamas nurodymo nuolat tai daryti, suveda asmenis, norinčius sudaryti abipusę tiesioginę sutartį, arba tvarko jų komercinius sandorius, arba padeda juos įgyvendinti, veikla.

4. Profesionali tarpininko, kuris sudaro komercinius sandorius su kitais savo vardu, veikla.

5. Profesionali tarpininko, kuris kitų vardu dalyvauja didmeninės prekybos aukcionuose, veikla.

6. Profesionali tarpininko, užsiimančio išnešiojamąja prekyba, veikla.

7. Profesionalią veiklą vykdančio vienoje ar keliose pramonės, prekybos ar smulkiojo verslo įmonėse įdarbinto tarpininko paslaugų teikimas.

2

Direktyva 68/364/EEB
(*Liberalizavimo direktyva 68/363/EEB*)

Ex ISIC 612 grupė: mažmeninė prekyba

012	žemės ūkio technikos nuoma
640	nekilnojamasis turtas, turto nuoma
713	automobilių, vežimų ir arklių nuoma
718	keleivinių ir krovininių vagonų nuoma
839	technikos nuoma komercinėms įmonėms
841	kino teatro bilietų pardavimas ir kino filmų nuoma
842	teatro bilietų pardavimas ir teatro įrangos nuoma
843	valčių, dviračių, įgūdžius formuojančių žaidimų automatų, veikiančių su monetomis, nuoma
853	kambarių su baldais nuoma
854	išskalbtos patalynės nuoma
859	drabužių nuoma

3

Direktyva 68/368/EEB
(*Liberalizavimo direktyva 68/367/EEB*)
ISIC nomenklatūra

ISIC ex pagrindinė 85 grupė

1. Restoranai, kavinės, užkeigos ir kitos vietos, kuriose geriama ir valgoma (ISIC 852 grupė).

2. Viešbučiai, namai, kuriuose nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

4

Direktyva 75/368/EEB (7 straipsnis)

Visos Direktyvos 75/368/EEB priede išvardytos veiklos rūšys, išskyrus šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje išvardytas veiklos rūšis (šio priedo II sąrašo 1 punktas)
ISIC nomenklatūra

- Ex 62 bankai ir kitos finansų įstaigos
 ex 620 patentų pirkimo ir licencijavimo bendrovės
- Ex 71 transportas
 ex 713 keleivinis transportas, išskyrus vežimą automobiliais
 ex 719 skystų angliavandenilių ir kitų skystų cheminių produktų gabenimas vamzdynais
- Ex 82 bendruomenei teikiamos paslaugos
 827 bibliotekos, muziejai, botanikos ir zoologijos sodai
- Ex 84 poilsio organizavimo paslaugos
 843 niekur nepriskirtos poilsio ir pasilinksminimo paslaugos:
 – sporto veikla (sporto aikštelės, organizaciniai sporto renginiai ir kt.), išskyrus sporto instruktorių veiklą,
 – lenktynės (lenktyninių žirgų arklidės, lenktynių aikštės, hipodromai ir kt.),
 – kita poilsio ir pasilinksminimo veikla (cirkai, pramogų parkai ir kitos pramogos).
- Ex 85 asmeninės paslaugos
 ex 851 namų ūkio paslaugos
 ex 855 grožio salonai ir manikiūrininko paslaugos, išskyrus pedikiūrininkų ir profesionalių kosmetologų bei kirpėjų rengimo mokyklų paslaugas
 ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos, išskyrus sportą ir viduriniojo medicinos personalo masažuotojų ir kalnų vedlių paslaugas, skirstomos į šias grupes:
 – dezinfekcija ir kova su kenkėjais,
 – drabužių nuoma ir sandėliavimo įranga,
 – vedybų biurų ir panašios paslaugos,
 – astrologija, ateities spėjimas ir panašios paslaugos,
 – sanitarijos paslaugos ir susijusi veikla,
 – laidojimo paslaugos ir kapinių priežiūra,
 – kurjerių ir vertėjų gidų paslaugos.

5

Direktyva 75/369/EEB (5 straipsnis)

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

– verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),

– dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar nemininčios jo.

6

Direktyva 70/523/EEB

Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos anglimis verslą, ir tarpininkų prekybos anglimis versle veikla (ex 6112 grupė, ISIC nomenklatūra)

7

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 2 dalis)

(2 straipsnio A punkto c ir e papunkčiuose, B punkto b papunktyje ir C bei D punktuose išvardytos veiklos rūšys)

Šios veiklos rūšys ypač turi apimti:

- geležinkelių transporto arba vagonų, skirtų žmonėms arba prekėms pervežti, nuomą,
- tarpininkavimo veiklą parduodant, perkant ar nuomojant laivus,
- emigrantų pervežimo sutarčių sudarymą bei tvarkymą ir derybas dėl tokių sutarčių,
- visų depozitoriaus vardu atiduotų saugoti daiktų ir prekių, tikrinamų arba netikrinamų muitinėje, saugomų specializuotuose arba bendros paskirties sandėliuose, baldų saugyklose, šaldyklose, pašarams skirtose vietose ir pan., atsiėmimą,
- prekių čekių už saugomus daiktus arba prekes perdavimą jų depozitoriams,
- laikinai saugomų naminių gyvulių, belaukiant jų pardavimo arba pakeliui į pardavimo vietą arba iš jos, aprūpinimą laikymo užtvais, pašaru ir pardavimo žiedais,
- motorinių transporto priemonių patikrinimą arba techninį įvertinimą,
- prekių matavimą, svėrimą ir įvertinimą.

Lietuvos Respublikos
reglamentuojamų profesinių
kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
3 priedas

PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

3.1. MEDICINOS GYDYTOJAS

3.1.1. Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van arts / Diplôme de docteur en médecine	– Les universités / De universiteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976 m. gruodžio 20 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „магистър“ по „Медицина“ и професионална квалификация „Магистър-лекар“	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået lægevidenska- belig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	– Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
5.	Vokietija / Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		1976 m. gruodžio 20 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'État de docteur en médecine	Universités		1976 m. gruodžio 20 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor medicine / doctorica medicine“	Medicinski fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976 m. gruodžio 20 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'État	Certificat de stage	1976 m. gruodžio 20 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
17.	Vengrija / Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medi- čina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Čertifikat ta' reģistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		1976 m. gruodžio 20 d.
20.	Austrija / Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heil- kunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr. med. univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państ wowy	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de doctor medic	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine / doktorica medicine“	Univerza		2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / Medicine licentiatexamen	– Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto – Oulun yliopisto – Tampereen yliopisto – Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.

3.1.2. Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist / Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid / Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицинска академия	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976 m. gruodžio 20 d.
6.	Estija / Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976 m. gruodžio 20 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Ministarstvo nadležno za zdravstvo	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976 m. gruodžio 20 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjo ni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	– Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Sociaal- Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	1976 m. gruodžio 20 d.
20.	Austrija / Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătății Publici	2007 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
24.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoislääkärin tutkinto / Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.

3.1.3. Gydytojų specialistų studijų programų pavadinimai

1 lentelė. Anesteziologijos ir Bendrosios chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Anesteziologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Anesthésie-réanimation / Anesthesie reanimatie	Chirurgie / Heelkunde
2.	Bulgarija / България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
4.	Danija / Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
6.	Estija / Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
7.	Graikija / Ελλάδα	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
8.	Ispanija / España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
9.	Prancūzija / France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
10.	Kroatija / Hrvatska	Anesteziologija, reanimatologija i intenzivna medicina	Opća kirurgija
11.	Airija / Ireland	Anaesthesia	General surgery

Eil. Nr.	Valstybė	Anesteziologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
12.	Italija / Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
13.	Kipras / Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
14.	Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Ķirurgija
15.	Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
17.	Vengrija / Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
18.	Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
19.	Nyderlandai / Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
20.	Austrija / Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
21.	Lenkija / Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
22.	Portugalija / Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
23.	Rumunija / România	Anestezie și terapie intensivă	Chirurgie generală
24.	Slovėnija / Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Anestesiologia ja tehohoito / Anestesiologi och intensivvård	/ Yleiskirurgia / Allmän kirurgi
27.	Švedija / Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

2 lentelė. Neurochirurgijos, Akušerijos ir ginekologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neurochirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique / Gynaecologie en verloskunde
2.	Bulgarija / България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Neurochirurgie	Gyneekologie a porodnictví

Eil. Nr.	Valstybė	Neurochirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
4.	Danija / Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
5.	Vokietija / Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
6.	Estija / Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
8.	Ispanija / España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
9.	Prancūzija / France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
10.	Kroatija / Hrvatska	Neurokirurgija	Ginekologija i opstetricija
11.	Airija / Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
12.	Italija / Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
13.	Kipras / Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
14.	Latvija	Neiroķirurgija	Ginekoloģija un dzemdniecība
15.	Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ir ginekologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
17.	Vengrija / Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
18.	Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ġinekoloġija
19.	Nyderlandai / Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
20.	Austrija / Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
21.	Lenkija / Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
22.	Portugalija / Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
23.	Rumunija / România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
25.	Slovakija / Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Neurokirurgia / Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset / Kvinnosjukdomar och förlossningar
27.	Švedija / Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

3 lentelė. Vidaus ligų ir Oftalmologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Vidaus ligos Minimali studijų trukmė – 5 metai	Oftalmologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Médecine interne / Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie / Oftalmologie
2.	Bulgarija / България	Вътрешни болести	Очни болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
4.	Danija / Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
6.	Estija / Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
8.	Ispanija / España	Medicina interna	Oftalmología
9.	Prancūzija / France	Médecine interne	Ophtalmologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Opća interna medicina	Oftalmologija i optometrija
11.	Airija / Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
12.	Italija / Italia	Medicina interna	Oftalmologia
13.	Kipras / Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
14.	Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
15.	Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
17.	Vengrija / Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
18.	Malta	Medicina Interna	Oftalmoloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
20.	Austrija / Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
21.	Lenkija / Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
22.	Portugalija / Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
23.	Rumunija / România	Medicină internă	Oftalmologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
25.	Slovakija / Slovensko	Vnútroľné lekárstvo	Oftalmológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Sisätaudit / Inre medicin	Silmätaudit / Ögonsjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

4 lentelė. Otorinolaringologijos ir Vaikų ligų studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Otorinolaringologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Oto-rhinolaryngologie / Otorhinolaryngologie	Pédiatrie / Pediatrie
2.	Bulgarija / България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
4.	Danija / Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
5.	Vokietija / Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin
6.	Estija / Eesti	Otorinolarüingoloogia	Pediaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
8.	Ispanija / España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
9.	Prancūzija / France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Otorinolaringologija	Pedijatrija
11.	Airija / Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
12.	Italija / Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
13.	Kipras / Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
14.	Latvija	Otolaringoloģija	Pedijatrija
15.	Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
17.	Vengrija / Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
18.	Malta	Otorinolaringoloģija	Pedjatrija
19.	Nyderlandai / Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
20.	Austrija / Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
21.	Lenkija / Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
22.	Portugalija / Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
23.	Rumunija / România	Otorinolaringologie	Pediatrie
24.	Slovėnija / Slovenija	Otorinolaringologija	Pedijatrija
25.	Slovakija / Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
26.	Suomija / Suomi / Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit / Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit / Barnsjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

5 lentelė. Pulmonologijos ir Urologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Pulmonologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Urologija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Pneumologie	Urologie
2.	Bulgarija / България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
4.	Danija / Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Pneumologie	Urologie
6.	Estija / Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Φυματιολογία – Πνευμονολογία	Ουρολογία
8.	Ispanija / España	Neumología	Urología
9.	Prancūzija / France	Pneumologie	Urologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Pulmologija	Urologija
11.	Airija / Ireland	Respiratory medicine	Urology
12.	Italija / Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
13.	Kipras / Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
14.	Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
15.	Lietuva	Pulmonologija	Urologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Pneumologie	Urologie
17.	Vengrija / Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
18.	Malta	Medicina Respiratoria	Uroloģija
19.	Nyderlandai / Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
20.	Austrija / Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
21.	Lenkija / Polska	Choroby płuc	Urologia
22.	Portugalija / Portugal	Pneumologia	Urologia
23.	Rumunija / România	Pneumologie	Urologie
24.	Slovėnija / Slovenija	Pnevmologija	Urologija
25.	Slovakija / Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia / Lungsjukdomar och allergologi	Urologia / Urologi
27.	Švedija / Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

6 lentelė. Ortopedijos ir Patologinės anatomijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Ortopedija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie orthopédique / Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique / Pathologische anatomie
2.	Bulgarija / България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
4.	Danija / Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
5.	Vokietija / Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
6.	Estija / Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
8.	Ispanija / España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
9.	Prancūzija / France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
10.	Kroatija / Hrvatska	Ortopedija i traumatologija	Patologija
11.	Airija / Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology
12.	Italija / Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
13.	Kipras / Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
14.	Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
15.	Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
17.	Vengrija / Magyarország	Ortopédia	Patológia
18.	Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Orthopedie	Pathologie
20.	Austrija / Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
21.	Lenkija / Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
22.	Portugalija / Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
23.	Rumunija / România	Ortopedie și traumatologie	Anatomie patologică
24.	Slovėnija / Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
25.	Slovakija / Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Ortopedia ja traumatologia / Ortopedi och traumatologi	Patologia / Patologi

Eil. Nr.	Valstybė	Ortopedija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
27.	Švedija / Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

7 lentelė. Neurologijos ir Psichiatrijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neurologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte / Volwassen psychiatrie
2.	Bulgarija / България	Нервни болести	Психиатрия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
4.	Danija / Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
5.	Vokietija / Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
6.	Estija / Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
8.	Ispanija / España	Neurología	Psiquiatría
9.	Prancūzija / France	Neurologie	Psychiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Neurologija	Psihijatrija
11.	Airija / Ireland	Neurology	Psychiatry
12.	Italija / Italia	Neurologia	Psichiatria
13.	Kipras / Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
14.	Latvija	Neirolģija	Psihiatrija
15.	Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
17.	Vengrija / Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
18.	Malta	Newrologija	Psikjatrija
19.	Nyderlandai / Nederland	Neurologie	Psychiatrie
20.	Austrija / Österreich	Neurologie	Psychiatrie
21.	Lenkija / Polska	Neurologia	Psychiatria
22.	Portugalija / Portugal	Neurologia	Psiquiatria
23.	Rumunija / România	Neurologie	Psihiatrie

Eil. Nr.	Valstybė	Neurologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
24.	Slovėnija / Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
25.	Slovakija / Slovensko	Neurológia	Psychiatria
26.	Suomija / Suomi / Finland	Neurologia / Neurologi	Psykiatria / Psykiatri
27.	Švedija / Sverige	Neurologi	Psykiatri
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Neurology	General psychiatry

8 lentelė. Radiologinės diagnostikos ir Radioterapijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Radiodiagnostic / Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie / Radiotherapie-oncologie
2.	Bulgarija / България	Образна диагностика	Лъчелечение
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
4.	Danija / Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
5.	Vokietija / Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
6.	Estija / Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
8.	Ispanija / España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
9.	Prancūzija / France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička radiologija	Onkologija i radioterapija
11.	Airija / Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
12.	Italija / Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
13.	Kipras / Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
14.	Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
15.	Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
17.	Vengrija / Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
18.	Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija
19.	Nyderlandai /	Radiologie	Radiotherapie

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Nederland		
20.	Austrija / Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie
21.	Lenkija / Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
22.	Portugalija / Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
23.	Rumunija / România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
24.	Slovėnija / Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
25.	Slovakija / Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Radiologia / Radiologi	Syöpätaudit / Cancersjukdomar
27.	Švedija / Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

9 lentelė. Plastinės chirurgijos ir Klinikinės biologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique / Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique / Klinische biologie
2.	Bulgarija / България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Plastická chirurgie	
4.	Danija / Danmark	Plastikkirurgi	
5.	Vokietija / Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
6.	Estija / Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditisiin
7.	Graikija / Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
8.	Ispanija / España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
9.	Prancūzija / France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
10.	Kroatija / Hrvatska	Plastična, rekonstrukcijska i estetska kirurgija	

Eil. Nr.	Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
11.	Airija / Ireland	Plastic reconstructive and aesthetic surgery	
12.	Italija / Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
13.	Kipras / Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
14.	Latvija	Plastiskā ķirurģija	
15.	Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
17.	Vengrija / Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
18.	Malta	Kirurgija Plastika	
19.	Nyderlandai / Nederland	Plastische Chirurgie	
20.	Austrija / Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
23.	Rumunija / România	Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
24.	Slovėnija / Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
25.	Slovakija / Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland	Plastiikkakirurgia / Plastikkirurgi	
27.	Šveicarija / Sverige	Plastikkirurgi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Plastic surgery	

10 lentelė. Mikrobiologinės bakteriologijos ir Biochemijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Микробиология	Биохимия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
4.	Danija / Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
5.	Vokietija / Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin

Eil. Nr.	Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	– Ιατρική Βιοπαθολογία – Μικροβιολογία	
8.	Ispanija / España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička mikrobiologija	
11.	Airija / Ireland	Microbiology	Chemical pathology
12.	Italija / Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
13.	Kipras / Κύπρος	Μικροβιολογία	
14.	Latvija	Mikrobioloģija	
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
17.	Vengrija / Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
18.	Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
19.	Nyderlandai / Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
20.	Austrija / Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
21.	Lenkija / Polska	Mikrobiologia lekarska	
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen mikrobiologia / Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia / Klinisk kemi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

11 lentelė. Imunologijos ir Krūtinės chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Imunologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Chirurgie thoracique / Heelkunde op de

Eil. Nr.	Valstybė	Imunologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
			thorax (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)
2.	Bulgarija / България	Клинична имунология Имунология	Гръдна хирургия Кардиохирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
4.	Danija / Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
5.	Vokietija / Deutschland		Thoraxchirurgie
6.	Estija / Eesti		Torakaalkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
8.	Ispanija / España	Immunología	Cirugía torácica
9.	Prancūzija / France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	
11.	Airija / Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
12.	Italija / Italia		– Chirurgia toracica – Cardiochirurgia
13.	Kipras / Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
14.	Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
15.	Lietuva		Krūtinės chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
17.	Vengrija / Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
18.	Malta	Immunoloġija	Kirurgija Kardjo-Toračika
19.	Nyderlandai / Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
20.	Austrija / Österreich	Immunologie	
21.	Lenkija / Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
22.	Portugalija / Portugal		Cirurgia cardiotorácica
23.	Rumunija / România		Chirurgie toracică
24.	Slovėnija / Slovenija		Torakalna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt och thoraxkirurgi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

12 lentelė. Vaikų chirurgijos ir Kraujagyslių chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Chirurgie des vaisseaux / Bloedvatenheelkunde (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)
2.	Bulgarija / България	Детска хирургия	Съдова хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
4.	Danija / Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
6.	Estija / Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
7.	Graikija / Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
8.	Ispanija / España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
9.	Prancūzija / France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Dječja kirurgija	Vaskularna kirurgija
11.	Airija / Ireland	Paediatric surgery	
12.	Italija / Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
13.	Kipras / Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
14.	Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
15.	Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
17.	Vengrija / Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
18.	Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich	Kinderchirurgie	
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
23.	Rumunija /	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară

Eil. Nr.	Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	România		
24.	Slovėnija / Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Lastenkirurgia / Barnkirurgi	Verisuonikirurgia / Kärllkirurgi
27.	Švedija / Sverige	Barn-och ungdomskirurgi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Paediatric surgery	

13 lentelė. Kardiologijos ir Gastroenterologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Kardiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Gastroenterologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie / Gastro-enterologie
2.	Bulgarija / България	Кардиология	Гастроентерология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
4.	Danija / Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie
6.	Estija / Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
8.	Ispanija / España	Cardiología	Aparato digestivo
9.	Prancūzija / France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Kardiologija	Gastroenterologija
11.	Airija / Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
12.	Italija / Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
13.	Kipras / Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
14.	Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
15.	Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie
17.	Vengrija / Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia

Eil. Nr.	Valstybė	Kardiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Gastroenterologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
18.	Malta	Kardjologija	Gastroenterologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
22.	Portugalija / Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
23.	Rumunija / România	Cardiologie	Gastroenterologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Gastroenterologija
25.	Slovakija / Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kardiologia / Kardiologi	Gastroenterologia / Gastroenterologi
27.	Švedija / Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

14 lentelė. Reumatologijos ir Bendrosios hematologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Reumatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Rhumathologie / reumatologie	
2.	Bulgarija / България	Ревматология	Трансфузионна хематология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
4.	Danija / Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
6.	Estija / Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
8.	Ispanija / España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
9.	Prancūzija / France	Rhumatologie	
10.	Kroatija / Hrvatska	Reumatologija	Hematologija
11.	Airija / Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
12.	Italija / Italia	Reumatologia	Ematologia
13.	Kipras / Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
14.	Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija

Eil. Nr.	Valstybė	Reumatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
15.	Lietuva	Reumatologija	Hematologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
17.	Vengrija / Magyarország	Reumatológia	Haematológia
18.	Malta	Rewmatologija	Ematologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Reumatologie	
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Reumatologia	Hematologia
22.	Portugalija / Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
23.	Rumunija / România	Reumatologie	Hematologie
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Reumatologia / Reumatologi	Klininen hematologia / Klinisk hematologi
27.	Švedija / Sverige	Reumatologi	Hematologi
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Rheumatology	Haematology

15 lentelė. Endokrinologijos ir Fizioterapijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Endokrinologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine physique et réadaptation / Fysische geneeskunde en revalidatie
2.	Bulgarija / България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
4.	Danija / Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
5.	Vokietija / Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
6.	Estija / Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
7.	Graikija / Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση

Eil. Nr.	Valstybė	Endokrinologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
8.	Ispanija / España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
9.	Prancūzija / France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
10.	Kroatija / Hrvatska	Endokrinologija i dijabetologija	Fizikalna medicina i rehabilitacija
11.	Airija / Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
12.	Italija / Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
13.	Kipras / Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
14.	Latvija	Endokrinologija	Rehabilitologija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
15.	Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
17.	Vengrija / Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
18.	Malta	Endokrinologija u Dijabete	
19.	Nyderlandai / Nederland		Revalidatiegeneeskunde
20.	Austrija / Österreich		Physikalische Medizin
21.	Lenkija / Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
22.	Portugalija / Portugal	Endocrinologia	– Fisiatria – Medicina física e de reabilitação
23.	Rumunija / România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică și balneologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
25.	Slovakija / Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Endokrinologia / Endokrinologi	Fysiatria / Fysiatři
27.	Švedija / Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

16 lentelė. Neuropsichiatrijos ir Dermatovenerologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenerologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Neuropsychiatrie (studijų programa panaikinta 1987 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus asmenims, baigusiems	Dermato-vénéréologie / Dermato-venerologie

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsychiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenerologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
		rengimą iki tos datos)	
2.	Bulgarija / България		Кожни и венерически болести
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		Dermatovenerologie
4.	Danija / Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
5.	Vokietija / Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
6.	Estija / Eesti		Dermatoveneroloogia
7.	Graikija / Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
8.	Ispanija / España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
9.	Prancūzija / France	Neuropsychiatrie (studijų programos panaikinimo data 1971 m. gruodžio 31 d.)	Dermatologie et vénéréologie
10.	Kroatija / Hrvatska		Dermatologija i venerologija
11.	Airija / Ireland		
12.	Italija / Italia	Neuropsychiatria (studijų programos panaikinimo data 1999 m. spalio 31 d.)	Dermatologia e venerologia
13.	Kipras / Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
14.	Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
15.	Lietuva		Dermatovenerologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Neuropsychiatrie (baigus rengimą, prasidėjusį po 1982 m. kovo 5 d., formalios kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami)	Dermato-vénéréologie
17.	Vengrija / Magyarország		Bőrgyógyászat
18.	Malta		Dermato-venerejologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Zenuw en zielsziekten (studijų programos panaikinimo data 1984 m. liepos 9 d.)	Dermatologie en venerologie
20.	Austrija / Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
21.	Lenkija / Polska		Dermatologia i wenerologia
22.	Portugalija / Portugal		Dermatovenereologia
23.	Rumunija / România		Dermatovenerologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Dermatovenerologija
25.	Slovakija / Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
26.	Suomija /		Ihotaudit ja allergologia /

Eil. Nr.	Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenerologija Minimali studijų trukmė – 3 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Suomi / Finland		Hudsjukdomar och allergologi
27.	Švedija / Sverige		Hud- och könssjukdomar
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		

17 lentelė. Radiologijos ir Vaikų psichiatrijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile / Kinderen jeugdpsychiatrie
2.	Bulgarija / България	Радиобиология	Детска психиатрия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
4.	Danija / Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
5.	Vokietija / Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und – psychotherapie
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάδα	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
8.	Ispanija / España	Electrorradiología	
9.	Prancūzija / France	Electro-radiologie (studijų programos panaikinimo data 1971 m. gruodžio 3 d.)	Pédo-psychiatrie
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička radiologija	Dječja i adolescentna psihijatrija
11.	Airija / Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
12.	Italija / Italia	Radiologia (studijų programos panaikinimo data 1993 m. spalio 31 d.)	Neuropsichiatria infantile
13.	Kipras / Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
14.	Latvija		Bērnu psihiatrija
15.	Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Électroradiologie (baigus rengimą, prasidėjusį po 1982 m. kovo 5 d., formalios kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami)	Psychiatrie infantile
17.	Vengrija / Magyarország	Radiológia	Gyermekek-és ifjúságpszichiátria
18.	Malta		

Eil. Nr.	Valstybė	Radiologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
19.	Nyderlandai / Nederland	Radiologie (studijų programos panaikinimo data 1984 m. liepos 8 d.)	
20.	Austrija / Österreich	Radiologie	
21.	Lenkija / Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
22.	Portugalija / Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
23.	Rumunija / România		Psihiatrie pediatrică
24.	Slovėnija / Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
25.	Slovakija / Slovensko		Detská psychiatria
26.	Suomija / Suomi / Finland		Lastenpsykiatria / Barnpsykiatri
27.	Švedija / Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

18 lentelė. Geriatrijos ir Inkstų ligų studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Geriatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Inkstų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Гериатрична медицина	Нефрология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Geriatric	Nefrologie
4.	Danija / Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
5.	Vokietija / Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
6.	Estija / Eesti		Nefroloogia
7.	Graikija / Ελλάς		Νεφρολογία
8.	Ispanija / España	Geriatría	Nefrología
9.	Prancūzija / France		Néphrologie
10.	Kroatija / Hrvatska		Nefrologija
11.	Airija / Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
12.	Italija / Italia	Geriatric	Nefrologia

Eil. Nr.	Valstybė	Geriatrija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Inkstų ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
13.	Kipras / Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
14.	Latvija		Nefrologija
15.	Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
17.	Vengrija / Magyarország	Geriátria	Nefrológia
18.	Malta	Ġerjatrija	Nefrologija
19.	Nyderlandai / Nederland	Klinische geriatrie	
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska	Geriatría	Nefrologia
22.	Portugalija / Portugal		Nefrologia
23.	Rumunija / România	Geriatric și gerontologie	Nefrologie
24.	Slovėnija / Slovenija		Nefrologija
25.	Slovakija / Slovensko	Geriatría	Nefrológia
26.	Suomija / Suomi / Finland	Geriatría / Geriatri	Nefrologia / Nefrologi
27.	Švedija / Sverige	Geriatrík	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

19 lentelė. Užkrečiamųjų ligų ir Socialinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Užkrečiamosios ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai	Socialinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
4.	Danija / Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
5.	Vokietija / Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
6.	Estija / Eesti	Infektsioonhaigused	

Eil. Nr.	Valstybė	Užkrečiamosios ligos Minimali studijų trukmė – 4 metai	Socialinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
7.	Graikija / Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
8.	Ispanija / España		Medicina preventiva y salud pública
9.	Prancūzija / France		Santé publique et médecine sociale
10.	Kroatija / Hrvatska	Infektologija	Javnozdravstvena medicina
11.	Airija / Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
12.	Italija / Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
13.	Kipras / Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινοτική Ιατρική
14.	Latvija	Infektologija	
15.	Lietuva	Infektologija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
17.	Vengrija / Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
18.	Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
19.	Nyderlandai / Nederland		Maatschappij en gezondheid
20.	Austrija / Österreich		Sozialmedizin
21.	Lenkija / Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
22.	Portugalija / Portugal	Infeciologia	Saúde pública
23.	Rumunija / România	Boli infecțioase	Sănătate publică și management
24.	Slovėnija / Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
25.	Slovakija / Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Infektiosairaudet / Infektionssjukdomar	Terveystiete / Hälsovård
27.	Švedija / Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

20 lentelė. Farmakologijos ir Darbo medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Farmakologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine du travail / Arbeidsgeneeskunde
2.	Bulgarija / България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
3.	Čekijos Respublika /	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství

Eil. Nr.	Valstybė	Farmakologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Česká republika		
4.	Danija / Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
5.	Vokietija / Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
8.	Ispanija / España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
9.	Prancūzija / France		Médecine du travail
10.	Kroatija / Hrvatska	Klinička farmakologija s toksikologijom	Medicina rada i športa
11.	Airija / Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
12.	Italija / Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
13.	Kipras / Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
14.	Latvija		Arodslimības
15.	Lietuva		Darbo medicina
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Médecine du travail
17.	Vengrija / Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
18.	Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
19.	Nyderlandai / Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
20.	Austrija / Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
21.	Lenkija / Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
22.	Portugalija / Portugal		Medicina do trabalho
23.	Rumunija / România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
24.	Slovėnija / Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoido / Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto / Företagshälsovård
27.	Švedija / Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

21 lentelė. Alergologijos ir Branduolinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Alergologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Médecine nucléaire / Nucleaire geneeskunde
2.	Bulgarija / България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
4.	Danija / Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
5.	Vokietija / Deutschland		Nuklearmedizin
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
8.	Ispanija / España	Alergología	Medicina nuclear
9.	Prancūzija / France		Médecine nucléaire
10.	Kroatija / Hrvatska	Alergologija i klinička imunologija	Nuklearna medicina
11.	Airija / Ireland		
12.	Italija / Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
13.	Kipras / Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
14.	Latvija	Alergoloģija	
15.	Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Médecine nucléaire
17.	Vengrija / Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
18.	Malta		Medicina Nukleari
19.	Nyderlandai / Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
20.	Austrija / Österreich		Nuklearmedizin
21.	Lenkija / Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
22.	Portugalija / Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
23.	Rumunija / România	Alergologie și imunologie clinică	Medicină nucleară
24.	Slovėnija / Slovenija		Nuklearna medicina
25.	Slovakija / Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede /

Eil. Nr.	Valstybė	Alergologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
			Klinisk fiziologi och nukleärmedicin
27.	Švedija / Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Nuclear medicine

22 lentelė. Veido ir žandikaulio chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	
2.	Bulgarija / България	Лицево-челюстна хирургия
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
4.	Danija / Danmark	
5.	Vokietija / Deutschland	
6.	Estija / Eesti	
7.	Graikija / Ελλάδα	
8.	Ispanija / España	Cirugía oral y maxilofacial
9.	Prancūzija / France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
10.	Kroatija / Hrvatska	Maksilofacijalna kirurgija
11.	Airija / Ireland	
12.	Italija / Italia	Chirurgia maxillo-facciale
13.	Kipras / Κύπρος	
14.	Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
15.	Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
17.	Vengrija / Magyarország	Szájsebészet
18.	Malta	
19.	Nyderlandai / Nederland	
20.	Austrija / Österreich	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
21.	Lenkija / Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
22.	Portugalija / Portugal	Cirurgia maxilo-facial
23.	Rumunija / România	

Eil. Nr.	Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas
24.	Slovėnija / Slovenija	Maxilofaciálna chirurgija
25.	Slovakija / Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
26.	Suomija / Suomi / Finland	
27.	Švedija / Sverige	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	

23 lentelė. Biologinės hematologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Biologinė hematologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	
2.	Bulgarija / България	Клинична хематология
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	
4.	Danija / Danmark	Klinisk blodtypeserologi (1983 m. sausio 1 d., išskyrus atvejus, kai asmenys pradėjo rengimą prieš šią datą ir baigė iki 1988 m. pabaigos)
5.	Vokietija / Deutschland	
6.	Estija / Eesti	
7.	Graikija / Ελλάς	
8.	Ispanija / España	
9.	Prancūzija / France	Hématologie
10.	Kroatija / Hrvatska	
11.	Airija / Ireland	
12.	Italija / Italia	
13.	Kipras / Κύπρος	
14.	Latvija	
15.	Lietuva	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Hématologie biologique
17.	Vengrija / Magyarország	
18.	Malta	
19.	Nyderlandai / Nederland	
20.	Austrija / Österreich	

Eil. Nr.	Valstybė	Biologinė hematologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas
21.	Lenkija / Polska	
22.	Portugalija / Portugal	Hematologia clinica
23.	Rumunija / România	
24.	Slovėnija / Slovenija	
25.	Slovakija / Slovensko	
26.	Suomija / Suomi / Finland	
27.	Švedija / Sverige	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	

24 lentelė. Stomatologijos ir Dermatologijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Stomatologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark		
5.	Vokietija / Deutschland		
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς		
8.	Ispanija / España	Estomatología	
9.	Prancūzija / France	Stomatologie	
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland		Dermatology
12.	Italija / Italia	Odontostomatologia (studijų programos panaikinimo data 1994 m. gruodžio 31 d.)	
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas /	Stomatologie	

Eil. Nr.	Valstybė	Stomatologija Minimali studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
	Luxembourg		
17.	Vengrija / Magyarország		
18.	Malta		Dermatologija
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		
22.	Portugalija / Portugal	Estomatologia	
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		
26.	Suomija / Suomi / Finland		
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom		Dermatology

25 lentelė. Venerologijos ir Tropinės medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Venerologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark		
5.	Vokietija / Deutschland		
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς		
8.	Ispanija / España		
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
12.	Italija / Italia		Medicina tropicale

Eil. Nr.	Valstybė	Venerologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		
17.	Vengrija / Magyarország		Trópusi betegségek
18.	Malta	Medicina Uro-genetali	
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
21.	Lenkija / Polska		Medycyna transportu
22.	Portugalija / Portugal		Medicina tropical
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		Tropická medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland		
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

26 lentelė. Gastroenterologinės chirurgijos ir Skubiosios medicinos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Chirurgie abdominale / Heelkund eop het abdomen (studijų programos panaikinimo data 1983 m. sausio 1 d.)	
2.	Bulgarija / България		Спешна медицина
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		– Traumatologie – Urgentní medicína

Eil. Nr.	Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali studijų trukmė – 5 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
4.	Danija / Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mavetarmsygdomme	
5.	Vokietija / Deutschland	Visceralchirurgie	
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς		
8.	Ispanija / España	Cirugía del aparato digestivo	
9.	Prancūzija / France	Chirurgie viscérale et digestive	
10.	Kroatija / Hrvatska	Abdominalna kirurgija	Hitna medicina
11.	Airija / Ireland		Emergency medicine
12.	Italija / Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
13.	Kipras / Κύπρος		
14.	Latvija		
15.	Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
17.	Vengrija / Magyarorszag		Traumatológia
18.	Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		
21.	Lenkija / Polska		Medycyna ratunkowa
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		Medicină de urgență
24.	Slovėnija / Slovenija	Abdominalna kirurgija	
25.	Slovakija / Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	– Úrazová chirurgia – Urgentná medicína
26.	Suomija / Suomi / Finland	Gastroenterologinen kirurgia / Gastroenterologisk kirurgi	
27.	Švedija / Sverige		
28.	Jugtinė Karalystė / United Kingdom		Accident and emergency medicine

27 lentelė. Klinikinės neurofiziologijos ir Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgijos studijų programų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (rengimas (pagrindinis medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų rengimas), kurį baigus gaunamas dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtina, kad baigtas šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytas pagrindinis medicinos gydytojų rengimas ir papildomai šio įstatymo 32 straipsnyje numatytas pagrindinis gydytojų odontologų rengimas) Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale / Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
2.	Bulgarija / България		
3.	Čekijos Respublika / Česká republika		
4.	Danija / Danmark	Klinisk neurofysiologi	
5.	Vokietija / Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
6.	Estija / Eesti		
7.	Graikija / Ελλάς		
8.	Ispanija / España	Neurofisiología clínica	
9.	Prancūzija / France		
10.	Kroatija / Hrvatska		
11.	Airija / Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
12.	Italija / Italia		
13.	Kipras / Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
14.	Latvija		
15.	Lietuva		
16.	Liuksemburgas / Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
17.	Vengrija / Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészeti
18.	Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicċ
19.	Nyderlandai / Nederland		
20.	Austrija / Österreich		

Eil. Nr.	Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (rengimas (pagrindinis medicinos gydytojų ir gydytojų odontologų rengimas), kurį baigus gaunamas dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtina, kad baigtas šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytas pagrindinis medicinos gydytojų rengimas ir papildomai šio įstatymo 32 straipsnyje numatytas pagrindinis gydytojų odontologų rengimas) Minimali studijų trukmė – 4 metai
		Pavadinimas	Pavadinimas
21.	Lenkija / Polska		
22.	Portugalija / Portugal		
23.	Rumunija / România		
24.	Slovėnija / Slovenija		
25.	Slovakija / Slovensko		
26.	Suomija / Suomi / Finland	Kliininen neurofysiologia / Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia / Oral och maxillofacial kirurgi
27.	Švedija / Sverige	Klinisk neurofysiologi	
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

3.1.4. Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų dokumentų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts / Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts / Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge / Speciallæge i almen medicin	Almen praktiserende læge / Speciallæge i almen medicin	1994 m. gruodžio 31 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt / Fachärztin für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994 m. gruodžio 31 d.
8.	Ispanija / España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994 m. gruodžio 31 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'État de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994 m. gruodžio 31 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma o specijalističkom usavršavanju	Specijalist obiteljske medicine	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.
12.	Italija / Italia	Attestato di formazione specifica in medicina	Medico di medicina generale	1994 m. gruodžio 31 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
		generale		
13.	Kipras / Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maats- chappij tot bevordering der genees- kunst	Huisarts	1994 m. gruodžio 31 d.
20.	Austrija / Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplôme: dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994 m. gruodžio 31 d.
23.	Rumunija / România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/ Specialistka družinske medicine	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Todistus lääkäriin perusterveyden- huollon lisäkoulutuksesta / Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri / Allmänläkare	1994 m. gruodžio 31 d.
27.	Švedija / Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994 m. gruodžio 31 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of prescribed / equivalent experience	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.

3.2. BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAS

3.2.1. Bendrosios praktikos slaugytojų studijų ir mokymo programa

Bendrosios praktikos slaugytojų rengimą, kurį baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, sudaro dvi dalys:

A. Teorinis rengimas

a. Slauga: – Profesijos pobūdis ir etika – Bendrieji sveikatos ir slaugos principai – Slaugos principai, susiję su: – bendrąja ir specialiąja medicina – bendrąja ir specialiąja chirurgija – vaiko priežiūra ir pediatrija – nėščiųjų priežiūra – psichikos sveikata ir psichiatrija – senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatristika	b. Pagrindinės mokslo disciplinos: – Anatomija ir fiziologija – Patologija – Bakteriologija, virusologija ir parazitologija – Biofizika, biochemija ir radiologija – Dietologija – Higiena: – profilaktika – sveikatos mokymas – Farmakologija	c. Socialiniai mokslai: – Sociologija – Psichologija – Administravimo principai – Mokymo principai – Socialinės ir sveikatos sričių teisės aktai – Slaugos teisiniai aspektai

B. Klinikinis rengimas

- Slauga, susijusi su:
 - bendrąja ir specialiąja medicina
 - bendrąja ir specialiąja chirurgija
 - vaiko priežiūra ir pediatrija
 - nėščiųjų priežiūra
 - psichikos sveikata ir psichiatrija
 - senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija
 - slaugymu namuose

Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

Teorinis rengimas turi būti pagrindinis ir derinamas su klinikiu rengimu taip, kad būtų įgyjamos atitinkamos šiame priede nurodytos žinios ir įgūdžiai.

3.2.2. Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	– Diploma gegradueerde verpleger / verpleegster/ Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e) / Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) – Diploma in de ziekenhuisver-pleegkunde / Brevet d'infirmier(ère)	– De erkende opleidingsinstituten / Les établissements d'enseignement reconnus / Die anerkannten Ausbildungsanstalten – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / Der zuständige Prüfungsausschüß der	– Hospitalier(ère) / Verpleegassis- tent(e) – Infirmier(ère) hospitalier(ère) / Ziekenhuisver- pleger (-verpleegster)	1979 m. birželio 29 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		hospitalier(ère) / Brevet eines (einer) Krankenp- flegers (-pflegerin) – Brevet van verpleegassistent(e) / Brevet d'hospita-lier(ère) / Brevet einer Pflegeassistentin	Deutschsprachigen Gemeinschaft		
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Медицинска сестра“	Университет	Медицинска сестра	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	1.1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), prie jo pridedamas šis sertifikatas: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2.2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), prie jo pridedamas šis sertifikatas: Vysvědčení o absolutoriu	1.1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2.2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetrovatel	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979 m. birželio 29 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin / Gesundheits- und Krankenpfleger	1979 m. birželio 29 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
7.	Graikija / Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο- γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ- τικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	– Diplôme d'État d'infirmier(ère) – Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	1979 m. birželio 29 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	1. Svjedodžba „medicinska sestra opće njege / medicinski tehničar opće njege“ 2. Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus)	1. Srednje strukovne škole koje izvode program za stjecanje kvalifikacije „medicinska sestra opće njege / medicinski tehničar opće njege“ 2. Medicinski fakulteti sveučilišta	1. Medicinska sestra opće njege / medicinski tehničar opće njege	2013 m. liepos 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		sestrinstva / prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva“	u Republici Hrvatskoj Sveučilišta u Republici Hrvatskoj Veleučilišta u Republici Hrvatskoj	2. Prvostupnik (baccalaureus) sestrinstva / prvostupnica (baccalaurea) sestrinstva	
11.	Airija / Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979 m. birželio 29 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	– Diplôme d'État d'infirmier – Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979 m. birželio 29 d.
17.	Vengrija / Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem / főiskola	Ápoló	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	3. Egyetem		
18.	Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma Beroepson derwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	1979 m. birželio 29 d.
20.	Austrija / Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	– Diplomierte Krankenschwester – Diplomierter Krankenpfleger	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognized by the competent authorities)	Pielegniarka	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
22.	Portugalija / Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma / carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licență de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universități 2. Universități	Asistent medical generalist	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra / Diplomirani zdravstvenik	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto / Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK) / Yrkeshögs-kolexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Rerveidenhuolto- oppilaitokset / Hälsovårdsläroans-talter 2. Ammattikorkeakoulut / Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja / Sjukskötare	1994 m. sausio 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
27.	Švedija / Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	– State Registered Nurse – Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

3.3. GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

3.3.1. Gydytojų odontologų studijų programa

Į gydytojų odontologų studijų, kurias baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, programą įtraukiami bent jau toliau išvardyti dalykai. Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

A. Pagrindiniai dalykai: – Chemija – Fizika – Biologija	B. Medicinos ir biologijos bei bendrosios medicinos dalykai: – Anatomija – Embriologija – Histologija, įskaitant citologiją – Fiziologija – Biochemija (arba fiziologinė chemija) – Patologinė anatomija – Bendroji patologija – Farmakologija – Mikrobiologija – Higiena – Prevencinė medicina ir epidemiologija – Radiologija – Fizinė medicina ir reabilitacija – Bendroji chirurgija – Vidaus ligos, įskaitant vaikų ligas – Otorinolaringologija – Dermatovenerologija – Bendroji psichologija, psichopatologija, neurologija – Anesteziologija	C. Tiesiogiai su odontologija susiję dalykai: – Dantų protezavimas – Odontologinės medžiagos ir įranga – Konservatyvioji odontologija – Prevencinė odontologija – Skausmą malšinančios ir raminamosios priemonės odontologijoje – Specialioji chirurgija – Specialioji patologija – Klinikinė praktika – Vaikų odontologija – Ortodontologija – Periodontologija – Odontologinė radiologija – Dantų sąkandis ir žandikaulio funkcija – Profesijos organizavimas, etika ir teisės aktai – Gydytojo odontologo veiklos socialiniai aspektai
--	---	--

3.3.2. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van tandarts / Diplôme licencié en science dentaire	– De universiteiten / Les universités – De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde / Licencié en science dentaire	2008 m. sausio 28 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно квалификационна степен „Магистър“ по „Дентална медицина“ с професионална квалификация „Магистър-лекар по дентална медицина“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidateksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	1980 m. sausio 28 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980 m. sausio 28 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
6.	Estija / Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1980 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor dentalne medicine / doktorica dentalne medicine“	Fakulteti sveučilišta u Republici Hrvatskoj		Doktor dentalne medicine / doktorica dentalne medicine	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	– Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) – Bachelor of Dental Surgery (BDS) – Licentiate in Dental Surgery (LDS)	– Universities – Royal College of Surgeons in Ireland		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	1980 m. sausio 28 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augsts-kola un „Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas ap liecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmen u zobārstniecībā	Zobārsts	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004 m. gegužės 1 d.
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'État		Médecin-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
17.	Vengrija / Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja fil- Kirurgija	Universita' ta Malta		Kirurgu	2004 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
		Dentali			Dentali	gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Universitairgetuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980 m. sausio 28 d.
20.	Austrija / Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko – Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	– Faculdades – Institutos Superiores		Médico dentista	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de medic dentist	Universități		medic dentist	2003 m. spalio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine / doktorica dentalne medicine“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik / zobozdravnica	Doktor dentalne medicine / Doktorica dentalne medicine	2004 m. gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	Vysoká škola		Zubný lekár	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
26.	Suomija / Suomi / Finland	Hammaslääketie-teen lisensiaatin tutkinto / Odontologie licentiatexamen	– Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	Terveystieteiden tutkimuskeskuksen päättös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rätts- skyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
27.	Švedija / Sverige	Tandläkarexamen	– Universitetet i Umeå – Universitetet i Göteborg – Karolinska Institutet – Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	– Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) – Licentiate in Dental Surgery	– Universities – Royal Colleges		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

3.3.3. Gydytojų odontologų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

1 lentelė. Gydytojų odontologų ortodontijos specializacijos specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie / Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique / Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005 m. sausio 27 d.
2.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по „Ортодонтия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
3.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
4.	Vokietija / Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
5.	Estija / Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
6.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
7.	Prancūzija / France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980 m. sausio 28 d.
8.	Airija / Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
9.	Italija / Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005 m. gegužės 21 d.
10.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
11.	Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004 m. gegužės 1 d.
12.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
13.	Vengrija / Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
15.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
16.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
17.	Slovėnija / Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito / Specialtand-läkarexamen, Tandreglering	– Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
19.	Švedija / Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
20.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

2 lentelė. Gydytojų odontologų burnos chirurgijos specializacijos specialistų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
1.	Bulgarija / България	Свидетелство за призната специалност по „Орална хирургия“	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
2.	Danija / Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
3.	Vokietija / Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie / Mund- chirurgie	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
4.	Graikija / Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (iki 2002 m. gruodžio 31 d.)	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	2003 m. sausio 1 d.
5.	Airija / Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
6.	Italija / Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005 m. gegužės 21 d.
7.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντίατρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
8.	Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
9.	Vengrija / Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
10.	Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal- ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
11.	Nyderlandai / Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
12.	Lenkija / Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
13.	Slovėnija / Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
14.	Suomija / Suomi / Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja liauka-kirurgia / Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	– Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
15.	Švedija / Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
16.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	1980 m. sausio 28 d.

3.4. VETERINARIJOS GYDYTOJAS

3.4.1. Veterinarijos gydytojų studijų programa

Studijų, kurias baigus išduodamas veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas, programą sudaro bent jau toliau išvardyti dalykai.

Vienas ar keli šie dalykai gali būti dėstomi kaip kitų kursų dalis arba kartu su kitais kursais.

A. Pagrindiniai dalykai

- Fizika
- Chemija
- Gyvūnų biologija
- Augalų biologija
- Biomatematika

B. Specifiniai dalykai

a. Pagrindiniai mokslai: – Anatomija (įskaitant histologiją ir embriologiją) – Fiziologija – Biochemija – Genetika – Farmakologija – Farmacija – Toksikologija – Mikrobiologija – Imunologija – Epidemiologija – Profesinė etika	b. Klinikiniai mokslai: – Akušerija – Patologija (įskaitant pataloginę anatomiją) – Parazitologija – Klinikinė medicina ir chirurgija (įskaitant anestezilogiją) – Paskaitos apie įvairių naminių gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų rūšių ligas – Profilaktinė medicina – Radiologija – Reprodukcijs sutrikimai – Valstybinė veterinarija ir visuomenės sveikata – Veterinarijos teisės aktai ir teismo medicina – Terapija – Propedeutika	c. Gyvūnų auginimas: – Gyvūnų auginimas – Gyvūnų šėrimas – Agronomija – Kaimo ekonomika – Gyvulininkystė – Veterinarinė higiena – Gyvūnų etologija ir apsauga	d. Maisto higiena: – Gyvūninių maisto produktų ar gyvūninės kilmės maisto produktų tikrinimas ir kontrolė – Maisto higiena ir technologija – Praktinis darbas (įskaitant praktinį darbą vietose, kur skerdomi gyvūnai ir gaminami maisto produktai)

Praktinis rengimas gali vykti tam tikrą rengimo laikotarpį, jeigu tai nuolatinės formos studijos, kurias tiesiogiai kontroliuoja kompetentinga institucija, ir jų trukmė neviršija šešių mėnesių per visą penkerių metų studijų laikotarpį.

Teorinio ir praktinio rengimo paskirstymas įvairių dalykų grupėse gretinamas ir derinamas taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos žinios ir patirtis, kurios padėtų veterinarijos gydytojams atitinkamai vykdyti visas savo pareigas.

3.4.2. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van dierenarts / Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	– De universiteiten / Les universités – De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1980 m. sausio 28 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	– Лесотехнически университет – Факултет по ветеринарна медицина – Тракийски университет – Факултет по ветеринарна медицина		2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	– Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		1980 m. gruodžio 21 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980 m. gruodžio 21 d.
6.	Estija / Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981 m. sausio 1 d.
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Veterinaria	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad		1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme d'État de docteur vétérinaire			1980 m. gruodžio 21 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „doktor veterinarske medicine / doktorica veterinarske medicine“	Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu		2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	– Diploma of Bachelor in / of Veterinary Medicine (MVB) – Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980 m. gruodžio 21 d.
12.	Italija / Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985 m. sausio 1 d.
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
14.	Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos veterinarijos akademija		2004 m. gegužės 1 d.
16.	Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État		1980 m. gruodžio 21 d.
17.	Vengrija / Magyarorszag	Állatorvos doktor oklevél – dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Ličenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			1980 m. gruodžio 21 d.
20.	Austrija / Österreich	– Diplom-Tierarzt – Magister medicinae veterinariae	Universitāt	– Doktor der Veterinärmedizin – Doctor medicinae veterinariae – Fachtierarzt	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de doctor medic veterinar	Universități		2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija /	Diploma, s katero se podeljuje stro-	Univerza	Spričevalo o opravljenem	2004 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
	Slovenija	kovni naslov „doktor veterinarske medicine / doktorica veterinarske medicine“		državnem izpitu s področja veterinarstva	gegužės 1 d.
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004 m. gegužės 1 d.
26.	Suomija / Suomi / Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / Veterinärmedici-ne licentiatexamen	Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet		1994 m. sausio 1 d.
28.	Švedija / Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994 m. sausio 1 d.
29.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980 m. gruodžio 21 d.

3.5. AKUŠERIS

3.5.1. *Akušerių studijų ar mokymo programa (I ir II rengimo tipai)*

Studijų ar mokymo programą, siekiant gauti akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, sudaro šios dvi dalys:

A. Teorinis ir techninis rengimas

a. Bendrieji dalykai

- Anatomijos ir fiziologijos pagrindai
- Patologijos pagrindai
- Bakteriologijos, virusologijos ir parazitologijos pagrindai
- Biofizikos, biochemijos ir radiologijos pagrindai
- Pediatrija, ypač susijusi su naujagimiais
- Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika
- Sociologijos ir sociomedicinos pagrindai
- Farmakologijos pagrindai
- Psichologija
- Mokymo principai ir metodai
- Sveikatos ir socialinės teisės aktai bei sveikatos apsaugos organizavimas
- Profesinė etika ir profesinės teisės aktai
- Seksualinis auklėjimas ir šeimos planavimas
- Motinos ir vaiko teisinė apsauga

b. Akušerių veiklai būdingi dalykai

- Anatomija ir fiziologija
- Embriologija ir embriono vystymasis
- Nėštumas, vaiko gimimas ir laikotarpis po gimdymo
- Ginekologija ir akušerinė patologija
- Pasirengimas vaiko gimimui ir tėvystei (motinystei), įskaitant psichologinius aspektus
- Pasirengimas gimdymui (įskaitant žinias ir techninės įrangos naudojimą akušerijoje)
- Skausmo šalinimas, anestezija ir gaivinimas
- Naujagimio fiziologija ir patologija
- Rūpinimasis naujagimių ir jo priežiūra
- Psichologiniai ir socialiniai veiksniai

B. Praktinis ir klinikinis rengimas

Turi būti mokoma, atitinkamai prižiūrint:

- Patarimai nėščioms moterims, įskaitant ne mažiau nei 100 nėščiųjų sveikatos patikrinimų.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 40 nėščių moterų ir jų priežiūra.
- Studento dalyvavimas, priimant ne mažiau nei 40 gimdymų; jeigu tai neįmanoma dėl gimdančių moterų trūkumo, šis skaičius gali būti sumažintas iki 30, jeigu studentas vėliau padės priimti 20 gimdymų.
- Aktyvi pagalba, dalyvaujant gimdymuose esant sėdmeninei pirmegai. Jeigu tai neįmanoma, kadangi nebuvo gimdymų sėdmenine pirmega atvejų, galima imituojančios situacijos praktika.
- Patirtis taikant epiziotomiją ir užsiuvant žaizdą. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika. Užsiuvimo praktiką sudaro žaizdos po epiziotomijos ir paprasto tarpvietės plyšimo užsiuvimas. Jeigu neabejotinai reikalinga, tai gali būti atliekama imituojant situaciją.
- Rūpinimasis 40 moterų, esant rizikingam jų nėštumui, gimdymo metu arba po gimdymo ir jų priežiūra.
- Rūpinimasis ne mažiau nei 100 moterų po gimdymo ir sveikų naujagimių bei jų priežiūra (įskaitant patikrinimus).
- Stebėjimas ir rūpinimasis naujagimiais, kuriems reikia specialaus dėmesio, įskaitant gimusius per anksti, per vėlai, per mažo svorio ir sergančius kūdikius.
- Rūpinimasis moterimis esant patologiniams ginekologijos ir akušerijos atvejams.
- Susipažinimas su medicinine priežiūra ir chirurgija. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika.

Teorinis ir praktinis rengimas (rengimo programos A dalis) paskirstomas ir derinamas su klinikiu rengimu (tos pačios programos B dalis) taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos šiame priede išvardytos žinios ir patirtis.

Klinikinis instruktažas atliekamas vadovaujantis kvalifikacijos kėlimo kursų neatsitraukiant nuo darbo forma ligoninių skyriuose ar kitose kompetentingų institucijų patvirtintose sveikatos apsaugos tarnybose. Dalį tokio rengimo sudaro studentų akušerių dalyvavimas padalinių veikloje, jeigu tokia veikla susijusi su jų rengimu. Jie mokomi su akušerių veikla susijusių pareigų.

3.5.2. *Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai*

Lentelė. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van vroedvrouw / Diplôme d'accoucheuse	– De erkende opleidingsinstituten / Les établissements d'enseignement – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw / Accoucheuse	1983 m. sausio 23 d.
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Бакалавър“ с професионална квалификация „Акушерка“	Университет	Акушерка	2007 m. sausio 1 d.
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetrovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) – Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka / porodní asistent	2004 m. gegužės 1 d.
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983 m. sausio 23 d.
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und	Staatlicher Prüfungsausschuss	– Hebamme – Entbindungs- pfleger	1983 m. sausio 23 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
		Entbindungspfleger			
6.	Estija / Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	– Ämmaemand	2004 m. gegužės 1 d.
7.	Graikija / Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαΐας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	– Μαΐα – Μαιευτής	1983 m. sausio 23 d.
8.	Ispanija / España	– Título de Matrona – Título de Asistente obstétrico (matrona) – Título de Enfermería obstétrica- ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	– Matrona – Asistente obstétrico	1986 m. sausio 1 d.
9.	Prancūzija / France	Diplôme de sage-femme	L'État	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
10.	Kroatija / Hrvatska	Svjedodžba „prvostupnik (baccalaureus) primaljstva / sveučilišna prvostupnica (baccalaurea) primaljstva“	– Medicinski fakulteti Sveučilišta u Republici Hrvatskoj – Sveučilišta u Republici Hrvatskoj – Veleučilišta i visoke škole u Republici Hrvatskoj	Prvostupnik (baccalaureus) primaljstva / prvostupnica (baccalaurea) primaljstva	2013 m. liepos 1 d.
11.	Airija / Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983 m. sausio 23 d.
12.	Italija / Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983 m. sausio 23 d.
13.	Kipras /	Δίπλωμα στο μεταβασικό	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαΐα	2004 m.

[illegible]

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
17.	Vengrija / Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola / főiskola	Szülésznő	2004 m. gegužės 1 d.
18.	Malta	Lawrja jew diploma fl- istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	2004 m. gegužės 1 d.
19.	Nyderlandai / Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983 m. sausio 23 d.
20.	Austrija / Österreich	Hebammen-Diplom	– Hebammenakademie – Bundeshebammen-lehranstalt	Hebamme	1994 m. sausio 1 d.
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Aukštojo mokslo institucija pripažinta kompetentingos institucijos)	Położna	2004 m. gegužės 1 d.
22.	Portugalija / Portugal	1. Diploma de enfermeiro especia- lista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma / carta de curso de estudos superiores especiali- zados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós- licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. – Escolas Superiores de Enfermagem – Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986 m. sausio 1 d.
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de moașă	Universități	Moașă	2007 m. sausio 1 d.
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica / diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica / diplomirani babičar	2004 m. gegužės 1 d.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
25.	Slovakija / Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004 m. gegužės 1 d.
24.	Suomija / Suomi / Finland	1. Kätilön tutkinto / barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammatti- korkeakoulututkinto, kätilö (AMK) / Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus / hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut / Yrkeshögskolor	Kätilö / Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
25.	Švedija / Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
26.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Statement of registration as a Mid-wife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983 m. sausio 23 d.

3.6. VAISTININKAS

3.6.1. Vaistininkų studijų programos dalykai

- Augalų ir gyvūnų biologija
- Fizika
- Bendroji ir neorganinė chemija
- Organinė chemija
- Analitinė chemija
- Farmacinė chemija, įskaitant vaistinių preparatų analizę
- Bendroji ir taikomoji biochemija (medicininė)
- Anatomija ir fiziologija; medicinos terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija ir farmakoterapija
- Vaistų technologija
- Toksikologija
- Farmakognozija
- Teisės aktai ir, jeigu reikia, profesinė etika

Kiekvieno dėstomojo dalyko teorinio ir praktinio rengimo santykis yra toks, kad būtų skiriama pakankamai dėmesio teorijai, siekiant išlaikyti universitetinio mokymo lygį.

3.6.2. Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	Diploma van apotheker / Diplôme de pharmacien	– De universiteiten / Les universités – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française
2.	Bulgarija / България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен „Магистър“ по „Фармация“ с професионална квалификация „Магистър-фармацевт“	Фармацевтичен факултет към Медицински университет
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity České republice
4.	Danija / Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole
5.	Vokietija / Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden
6.	Estija / Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool
7.	Graikija / Ελλάς	Άδειάσκησης φαρμακευτικού	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija
		επαγγέλματος	
8.	Ispanija / España	Título de Licenciado en Farmacia	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad
9.	Prancūzija / France	– Diplôme d'État de pharmacien – Diplôme d'État de docteur en pharmacie	Universités
10.	Kroatija / Hrvatska	Diploma „magistar farmacije/magistra farmacije“	– Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu – Medicinski fakultet Sveučilišta Splitu – Kemijsko-tehnološki fakultet Sveučilišta u Splitu
11.	Airija / Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist	
12.	Italija / Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università
13.	Kipras / Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής
14.	Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola
15.	Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas
16.	Liuksemburgas / Luxembourg	Diplôme d'État de pharmacien	Jury d'examen d'État, visa du ministre de l'éducation nationale
17.	Vengrija / Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, rövid: mag. Pharm)	EG Egyetem
18.	Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta
19.	Nyderlandai / Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie
20.	Austrija / Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit und Gesundheit und Soziales
21.	Lenkija / Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego
22.	Portugalija / Portugal	Carta de cursode licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades
23.	Rumunija / România	Diplomă de licență de farmacist	Universități
24.	Slovėnija / Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije / magistra farmacije“	Univerza

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija
25.	Slovakija / Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola
26.	Suomija / Suomi / Finland	Proviisorin tutkinto / Provisore- xamen	– Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto
27.	Švedija / Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet
28.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist	

3.7. ARCHITEKTAS

3.7.1. Vadovaujantis šio įstatymo 44 straipsniu, pripažinti architektų formalios kvalifikacijos įrodymai

Lentelė. Architektų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažym kv
1.	Belgija België / Belgique / Belgien	1. Architect / Architecte 2. Architect / Architecte 3. Architect 4. Architect / Architecte 5. Architect / Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte / Architect	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymys kv
		2. Architecte / Architect 3. Architect 4. Architecte / Architect 5. Architecte / Architect 6. Ingénieur-civil – architecte	d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. École provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Écoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons	
2.	Danija / Danmark	Arkitekt cand. arch.	– Kunstakademiets Arkitektskole København; – Arkitektskolen i Århus.	
3.	Vokietija / Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	– Universitäten (Architektur / Hochbau); – Technische Hochschulen (Architektur / Hochbau); – Technische Universitäten (Architektur / Hochbau); – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur / Hochbau); – Hochschulen für bildende Künste; – Hochschulen für Künste; – Fachhochschulen (Architektur / Hochbau) (Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen); – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur / Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen	
4.	Graikija / Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα – μηχανικού	– Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών; – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση Επιμελητηρίου, η οποία δραστηριοποιείται στην αρχιτεκτονική

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažym kv
5.	Ispanija / España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: – Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; – Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; – Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; – Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; – Universidad de Sevilla, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; – Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; – Universidad de A Coruña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; – Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; – Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; – Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; – Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; – Universidad de Alicante, Escuela Politécnica Superior de Alicante; – Universidad Europea de Madrid; – Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; – Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; – Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de Segovia; – Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažym kv
			Granada	
6.	Prancūzija / France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. École spéciale d'architecture de Paris 3. École nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture	
7.	Kroatija / Hrvatska			
8.	Airija / Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch.) 3. Certificate of associate ship (ARIAI) 4. Certificate of Membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas kv
9.	Italija / Italia	– Laurea in architettura – Laurea in ingegneria edile – architettura – Laurea specialistica in ingegneria edile – architettura – Laurea specialistica quinquennale in	– Università di Camerino – Università di Catania – Sede di Siracusa – Università di Chieti – Università di Ferrara – Università di Firenze – Università di Genova – Università di Napoli Federico II – Università di Napoli II – Università di Palermo – Università di Parma – Università di Reggio Calabria – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Roma III – Università di Trieste – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano – Politecnico di Torino – Istituto universitario di architettura di Venezia – Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ – Università dell'Aquila – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Ancona – Università di Basilicata – Potenza – Università di Pisa – Università di Bologna – Università di Catania – Università di Genova – Università di Palermo – Università di Napoli Federico II – Università di Roma Tor Vergata – Università di Trento – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano – Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“	Diploma indipend che vien della Pul il candid esito pos davanti a compete Diploma indipend viene ril Publica candidat positivo una com Diploma all'eserc professio minister dopo che sostenut di Stato commiss Diploma all'eserc

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimai kv...
		Architettura – Laurea specialistica quinquennale in Architettura – Laurea specialistica quinquennale in Architettura – Laurea specialistica in Architettura	– Università di Ferrara – Università di Genova – Università di Palermo – Politecnico di Milano – Politecnico di Bari – Università di Roma III – Università di Firenze – Università di Napoli II – Politecnico di Milano II	della pro rilasciato Pubblica candidat con esito davanti a competen Diploma all'eserc profession rilasciato Pubblica candidat con esito davanti a competen Diploma indipend viene ril Pubblica candidat positive una com Diploma indipend viene ril Pubblica candidat esito pos davanti a competen
10.	Nyderlandai / Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde,	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklari Architec de oplei van artik

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažym kv
		differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: – de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam; – de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam; – de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg; – de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem; – de Rijkshogeschool Groningen te Groninge – de Hogeschool Maastricht te Maastricht		
11.	Austrija / Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažym kv
		4. Examination in architecture 5. Examination Part II	4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	

**ĮGYTOS TEISĖS, TAIKOMOS PROFESIJOMS, PRIPAŽĖSTAMOMS PAGAL
BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMĄ**

*4. Architektų, kurie naudojami pagal šio įstatymo 47 straipsnio 1 ir 2 dalis įgytomis teisėmis,
formalios kvalifikacijos įrodymai*

Lentelė. Architektų formalios kvalifikacijos įrodymų pavadinimai

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
1.	Belgija / België / Belgique / Belgien	– Diplomai, kuriuos išdavė nacionalinės aukštosios architektūros mokyklos arba nacionaliniai architektūros institutai (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė Haselto provincijos aukštoji architektūros mokykla (architect); – diplomai, kuriuos išdavė Karališkosios dailės akademijos (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect); – universiteto civilinės inžinerijos diplomai, prie kurių pridedamas Architektų asociacijos išduotas profesinio mokymosi pažymėjimas, jo turėtoji suteikiantis architekto profesinę kvalifikaciją (architecte – architect); – architektūros diplomai, kuriuos išdavė centrinės arba valstybinės architektūros egzaminų komisijos (architecte – architect); – civilinės inžinerijos (architektūros) diplomai ir architektūros (inžinerijos) diplomai, kuriuos išdavė universitetų taikomųjų mokslų fakultetai ir Monso politechnikos fakultetas (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)	1987–1988 m.
2.	Bulgarija / България	Diplomai, išduoti akredituotų aukštojo mokslo įstaigų ir suteikiantys šias architekto (архитект), statybos inžinieriaus (строителен инженер) ar inžinieriaus (инженер) kvalifikacijas: – Architektūros, statybos inžinerijos ir geodezijos universitetas – Sofija: specializacija – urbanistika ir architektūra (Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“) ir visos inžinerijos specializacijos šiose srityse: statinių ir struktūrų statyba („конструкции на сгради и съоръжения“, kelių statyba („пътища“),	2009–2010 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		transportas („транспорт“), hidrotechnika ir hidrokonstrukcijos („хидротехника и водно строителство“), drėkinimas etc. („мелиорации и др.“); – technikos universitetų ir aukštojo mokslo įstaigų išduoti statybos diplomai šiose srityse: elektros ir šilumos technika („электро- и теплотехниката“), telekomunikacijų technika ir technologijos („съобщителна и комуникационна техника“), statybos technologijos („строителни технологии“), taikomoji geodezija („приложна геодезия“) ir landšaftas etc. („ландшафт и др.“) statybos vietoje). Siekiant užsiimti dizaino veikla architektūros ir statybos srityse, prie diplomų turi būti pridedama: teisinio veiksnio dizaino srityje pažymėjimas („придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“), išduotas Architektų rūmų („Камарата на архитектите“) ir Investicijų dizaino inžinierių rūmų („Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“), kurie suteikia teisę vykdyti veiklą investicijų dizaino srityje	
3.	Čekijos Respublika / Česká republika	– Diplomai, kuriuos išdavė Čekijos technikos universiteto Prahoje („České vysoké učení technické“) fakultetai: Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“) (iki 1951 m.); Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Fakulta architektury a pozemního stavitelství“) (nuo 1951 m. iki 1960 m.); Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1960 m.) šiose studijų srityse: pastatų statyba ir struktūra, pastatų statyba, statyba ir architektūra, architektūra (įskaitant miestų planavimą ir žemėtvarką), civilinė statyba ir statyba pramoninei bei žemės ūkio produkcijai ar civilinės inžinerijos studijų programa pastatų statybos ir architektūros studijose; Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1976 m.) šiose studijų srityse: architektūra, miestų planavimas ir žemėtvarka, ar studijų programoje architektūra ir miestų planavimas, šiose studijų srityse: architektūra, architektūros dizaino teorija, miestų planavimas ir žemėtvarka, architektūros istorija ir istorinių paminklų rekonstrukcija ar architektūra ir pastatų statyba; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (iki 1951 m.) architektūros ir statybos srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (nuo 1951 m. iki 1956 m.) architektūros ir statybos srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoké učení technické v Brně“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1956 m.) architektūros ir miestų planavimo srityje ar Civilinės	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1956 m.) statybos studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“, Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1997 m.) konstrukcijos ir architektūros studijų srityje ar civilinės inžinerijos studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Technická univerzita v Liberci“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1994 m.) architektūros ir miestų planavimo studijų programos architektūros studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Akademie výtvarných umění v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūrinio dizaino studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūros studijų srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė „Česká komora architektů“, nenurodydama konkrečios srities arba pastatų statybos srityje	
4.	Danija / Danmark	– Diplomai, kuriuos išdavė Kopenhagos ir Orhuso nacionalinės architektūros mokyklos (architekt); – registracijos pažymėjimas, kurį išdavė Architektūros taryba pagal 1975 m. gegužės 28 d. įstatymą Nr. 202 (registreret arkitekt); – diplomai, kuriuos išdavė Aukštosios civilinės inžinerijos mokyklos (bygningskonstruktør). Prie jų pridedamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje nurodytos tikrosios praktikos metus	1987–1988 m.
5.	Vokietija / Deutschland	– Diplomai, kuriuos išdavė dailės institutai (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)); – diplomai, kuriuos išdavė „Technische Hochschulen“, technikos universitetų ar universitetų architektūros katedros (Architektur / Hochbau), tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“ „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteikiamas vėliau); – diplomai, kuriuos išdavė „Fachhochschulen“ architektūros katedros (Architektur / Hochbau) tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ architektūros katedras (Architektur / Hochbau), o kai studijos trunka trumpiau nei ketverius metus, bet ne trumpiau nei trejus metus, prie jų pridedamas pažymėjimas,	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		patvirtinantis ketverių metų profesinę patirtį Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Šį pažymėjimą išduoda profesinė institucija pagal šio įstatymo 47 straipsnio 1 dalį (Ingenieur grad. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteiktas vėliau); – diplomai (Prüfungszeugnisse), kuriuos iki 1973 m. sausio 1 d. išdavė „Ingenieurschulen“ ir „Werkkunstschulen“ architektūros katedros. Prie jų pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje nurodytos tikrosios praktikos metus	
6.	Estija / Eesti	– Architektūros studijų diplomai, kuriuos išdavė Estijos menų akademijos Architektūros fakultetas nuo 1996 m. (diplom architektuurierialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast), Talino meno universitetas 1989–1995 m. (väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989–1995), Estijos SSR valstybinis meno institutas 1951–1988 m. (väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951–1988)	2006–2007 m.
7.	Graikija / Ελλάς	– Inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Thrakis. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Patron. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla	1987–1988 m.
8.	Ispanija /	Formali architekto kvalifikacija (título oficial de arquitecto),	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	Espana	kurį suteikė Švietimo ir mokslo ministerija arba universitetai	
9.	Prancūzija / France	– Valstybinis architekto diplomas, kurį iki 1959 m. išdavė Švietimo ministerija, o vėliau – Kultūros ministerija (architecte DPLG); – diplomai, kuriuos išdavė „École spéciale d'architecture“ (architecte DESA); – diplomai, kuriuos nuo 1955 m. išdavė „École nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg“ (buvusios „École nationale d'ingénieurs de Strasbourg“) Architektūros katedra (architecte ENSAIS)	1987–1988 m.
10.	Kroatija / Hrvatska	– Diplomas „magistar inženjer arhitektūroje i urbanizma“ / magistra inženjerka arhitektūroje i urbanizma“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomai „magistar inženjer arhitektūroje“ / magistra inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu; – diplomai „magistar inženjer arhitektūroje“ / magistra inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitektūroje i geodezije Sveučilišta u Splitu; – diplomai „diplomirani inženjer arhitektūroje“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomai „diplomirani inženjer arhitektūroje“ / diplomirana inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Građevinsko-arhitektonski fakultet Sveučilišta u Splitu; – diplomai „diplomirani inženjer arhitektūroje“ / diplomirana inženjerka arhitektūroje“, kurį suteikė Fakultet građevinarstva, arhitektūroje i geodezije Sveučilišta u Splitu; – diplomai „diplomirani arhitektonski inženjer“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomai „inženjer“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu; – diplomai „inženjer“, kurį suteikė Arhitektonsko-građevinsko-geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonski odjel Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog fakulteta; – diplomai „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta; – diplomai „inženjer“, kurį suteikė Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu baigus studijas Arhitektonsko-inženjerski odjel Tehničkog fakulteta; – diplomai „inženjer arhitektūroje“, kurį suteikė Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Visi diplomai pateikiami kartu su Kroatijos architektų rūmų (Hrvatska komora arhitekata) nario pažymėjimu, išduotu Kroatijos architektų rūmų (Zagrebas)	Treti akademiniai metai po įstojimo į Europos Sąjungą datos

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
11.	Airija / Ireland	– Architektūros bakalauro laipsnis, kurį Dublino universiteto koledžo architektūros absolventams suteikia Airijos nacionalinis universitetas (B Arch. (NUI); – mokslo laipsnį patvirtinantis architektūros diplomai, kurį išduoda Technologijos koledžas, Boltono gatvė, Dublinas (Dipl. Arch.); – Airijos karališkojo architektūros instituto asociacijos pažymėjimas (ARIAI); – Airijos karališkojo architektūros instituto narystės pažymėjimas (MRIAI)	1987–1988 m.
12.	Italija / Italia	– Diplomai, kuriuos išdavė Venecijos ir Kalabrijos srities universitetai, politechnikos institutai ir architektūros institutai – „laurea in architettura“. Prie jų pridedamas diplomai, suteikiantis teisę jo turėtojui savarankiškai verstis architekto veikla. Šį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Architetto); – pastatų statybos diplomai, kuriuos išduoda universitetai ir politechnikos institutai – „laurea in ingegneria“. Prie jų pridedamas diplomai, suteikiantis teisę jo turėtojui savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Ing. Architetto arba dott. Ing. In ingegneria civile)	1987–1988 m.
13.	Kipras / Κύπρος	Registracijos Architektų registre pažymėjimas, kurį išdavė Kipro mokslo ir technikos rūmai (ETEK) (Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου)	2006–2007 m.
14.	Latvija	Architekto diplomai, kurį išdavė Latvijos valstybinio universiteto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas iki 1958 m., Rygos politechnikos instituto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas 1958–1991 m., Rygos technikos universiteto Architektūros fakultetas nuo 1991 m. ir 1992 m., ir Latvijos architektų asociacijos registracijos pažymėjimas („Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991.gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība)	2006–2007 m.
15.		– Inžinieriaus architekto ir (arba) architekto diplomai, kuriuos	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	Lietuva	išdavė Kauno politechnikos institutas iki 1969 m.; – architekto ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Vilniaus inžinerinis statybos institutas iki 1990 m., Vilniaus technikos universitetas iki 1996 m., Vilniaus Gedimino technikos universitetas nuo 1996 m.; – specialisto, baigusio architektūros kursus ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro kursus, diplomai, kuriuos išdavė LTSR Valstybinis dailės institutas iki 1990 m., Vilniaus dailės akademija nuo 1990 m.; – architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Kauno technologijos universitetas nuo 1997 m. Visi šie diplomai pateikiami kartu su atestacinės komisijos išduodamu pažymėjimu, suteikiančiu teisę užsiimti veikla architektūros srityje (atestuotas architektas)	2006–2007 m.
16.	Vengrija / Magyarorszag	– Architektūros, architektūros magistro diplomas („okleveles építész-mérnök“ diplomas), kurį išdavė universitetas; – architektūros ir pastatų statybos magistro diplomas („okleveles építész tervező művész“ diplomas), kurį išdavė universitetas	2006–2007 m.
17.	Malta	– Perit: Lawrja ta' Perit diplomas, išduotas Universita' ta' Malta, kuris suteikia teisę įsiregistruoti kaip „Perit“	2006–2007 m.
18.	Nyderlandai / Nederland	– Pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas išlaikė egzaminą architekto mokslo laipsniui gauti, kurį suteikia Delfto ir Eindhoveno technikos koledžų architektūros katedros (bouwkundig ingenieur); – diplomai, kuriuos išdavė valstybės pripažintos architektūros akademijos (architect); – diplomai, kuriuos iki 1971 m. išdavė buvę architektūros koledžai (Hoger Bouwkundonderricht) (architect HBO); – diplomai, kuriuos iki 1970 m. išdavė buvę architektūros koledžai (voortgezet Bouwkundonderricht) (architect VBO); – pažymėjimas, nurodantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė egzaminą, kurį organizavo „Bond van Nederlandse Architecten“ architektų taryba (Olandijos architektų ordinas, BNA) (architect); – Architektūros instituto fondo („Stichting Instituut voor Architectuur“) diplomas (IVA), išduotas baigus šio fondo organizuojamas studijas, trunkančias ilgiau nei ketverių metų minimalų laikotarpį (architect). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato	1987–1988 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje nurodytos tikrosios praktikos metus; – kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamas asmuo išlaikė „Kandidaat in de bouwkunde“ egzaminą mokslo laipsniui gauti, kurį surengė Delfto ir Eindhoveno technikos koledžai, ir ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos jis vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus užtikrina, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect); – pažymėjimas, kompetentingos institucijos išduotas tik tiems asmenims, kurie iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. sulaukė 40 metų, patvirtinantis, kad ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos atitinkamas asmuo vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect); – septintojoje ir aštuntojoje pastraipoje minimi pažymėjimai nebeturi būti pripažįstami nuo tos dienos, kai Nyderlanduose įsigalioja įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys architekto veiklos pradžią ir užsiėmimą pagal architekto profesinę kvalifikaciją tiek, kiek pagal šias nuostatas šie pažymėjimai neleidžia pradėti tokios veiklos pagal šią profesinę kvalifikaciją	
19.	Austrija / Österreich	– Vienos ir Graco technologijos universitetų, Insbruko universiteto Statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“) ir architektūros („Architektur“) fakulteto išduoti diplomai architektūros, statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“), statybos („Hochbau“) ir „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“ srityse; – „Bodenkultur“ universiteto išduoti „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ studijų diplomai; – Vienos universiteto Taikomojo meno kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai; – Vienos dailės akademijos išduoti architektūros studijų diplomai; – aukštesniųjų technikos kolegijų arba statybos technikos kolegijų išduoti sertifikuotų inžinierių (Ing.) diplomai su „Baumeister“ licencija, patvirtinančia ne trumpesnę kaip šešerių metų profesinę patirtį Austrijoje ir išduodama išlaikius egzaminą; – Linco meninio ir pramoninio profesinio rengimo universitetinės kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai; – pagal Statybos technikų įstatymą (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr. 156/1994) išduoti statybos inžinierių ar inžinierių	1997–1998 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		konsultantų statybos srityje kvalifikacijos („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) pažymėjimai	
20.	Lenkija / Polska	Diplomai, kuriuos išdavė šie architektūros fakultetai: – Varšuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Varšuvoje (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; inžynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1948 m. vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1951 m. iki 1956 m. vardą inžynier architekt; nuo 1954 m. iki 1957 m. antros pakopos vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1957 m. iki 1959 m. vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1959 m. iki 1964 m. vardą magistra inżyniera architektury; nuo 1964 m. iki 1982 m. vardą magistra inżyniera architekta; nuo 1983 m. iki 1990 m. vardą magister inżynier architekt; nuo 1991 m. vardą magistra inżyniera architekta); – Krokuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Krokuvoje (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1953 m. Kasybos ir metalurgijos universiteto Politechninis architektūros fakultetas – Akademia Górniczo- Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury); – Vroclavo technologijos universiteto Architektūros fakultetas Vroclave (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (nuo 1949 m. iki 1964 m. vardą: inžynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1956 m. iki 1964 m. vardą magister inżynier architektury; nuo 1964 m. vardą magister inżynier architekt); – Silezijos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Gliwicėse (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos ir statybos fakultetas – Wydział Inżynieryjno-Budowlany vardą inżynier architekt; nuo 1961 m. iki 1969 m. Pramoninės statybos ir bendrosios inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego vardą magister inżynier architekt; nuo 1969 m. iki 1976 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury vardą magister inżynier architekt; nuo 1977 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury vardą magister inżynier architekt, nuo 1995 m. vardą	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		inžynier architekt); – Poznanės technologijos universiteto Architektūros fakultetas Poznanėje (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inžynier architekt; nuo 1978 m. vardą magister inžynier architekt, nuo 1999 m. vardą inžynier architekt); – Gdanskio technikos universiteto Architektūros fakultetas Gdanske (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžynier architekt (nuo 1945 m. iki 1969 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury nuo 1969 m. iki 1971 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury; nuo 1971 m. iki 1981 m. Architektūros ir miestų planavimo institutas – Instytut Architektury i Urbanistyki; nuo 1981 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury); – Balstogės technikos universiteto Architektūros fakultetas Balstogėje (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inžynier architekt (nuo 1975 m. iki 1989 m. Architektūros institutas – Instytut Architektury); – Lodzės technikos universiteto Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas Lodžėje (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1973 m. iki 1993 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury, o nuo 1992 m. Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; vardą: nuo 1973 m. iki 1978 m., vardą inžynier architekt, nuo 1978 m. vardą magister inžynier architekt); – Ščecino technikos universiteto Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas Ščecine (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesinį architekto vardą: inžynier architekt; magister inžynier architekt (nuo 1948 m. iki 1954 m. Aukštosios inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inžynier architekt, nuo 1970 m. vardą magister inžynier architekt, o nuo 1998 m. vardą inžynier architekt). Prie visų šių diplomų pridedamas narystės pažymėjimas, kurį išduoda atitinkamo regiono architektų rūmai Lenkijoje ir kuris suteikia teisę Lenkijoje verstis veikla architektūros	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		srityje	
21.	Portugalija / Portugal	– diplomas „diploma do curso especial de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos; – architekto diplomas „diploma de arquitecto“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos; – diplomas „diploma o curso de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto aukštosios dailės mokyklos; – diplomas „diploma de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos aukštoji dailės mokykla; – diplomas „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos technikos universitetas ir Porto universitetas; – civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Lisabonos technikos universiteto Aukštojo technikos mokslo institutas (licenciatura em engenharia civil); – civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Porto universiteto Inžinerijos (de Engenharia) fakultetas (licenciatura em enegenharia civil); – civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Koimbros universiteto Mokslų ir technologijos fakultetas (licenciatura em enegenharia civil); – civilinės inžinerijos (gamybos) universiteto diplomas, kurį išdavė Minjo universitetas (licenciatura em enegenharia civil, produção)	1987–1988 m.
22.	Rumunija / România	Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“ (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București): – 1953–1966 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București), architektas (Arhitect); – 1967–1974 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură); – 1975–1977 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură); – 1978–1991 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir sisteminimo fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Sistematizare), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir sisteminimas (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură și Sistematizare); – 1992–1993 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), architekto diplomas,	2009–2010 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		specializacija – architektūra ir urbanistika (Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură și Urbanism); – 1994–1997 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu“ București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Klužo-Napokos technikos universitetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca): – 1990–1992 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1993–1994 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1997 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcții), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură și Urbanism), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași): – 1993 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1999 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 2000–2003 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Construcții și Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2004 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iași, Facultatea de Arhitectură), arhitekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Timișoaros politechnikos universitetas (Universitatea Politehnica din Timișoara): – 1993–1995 m.: Timișoaros technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Timișoara, Facultatea de Construcții), arhitekto diplomas, architektūros ir urbanistikos studijos, specializacija – bendroji architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură și urbanism, specializarea Arhitectură generală); – 1995–1998 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții), Licență diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		Construcții și Arhitectură), Licență diplomas, arhitektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licență, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Timișoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timișoara, Facultatea de Construcții și Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Oradios universitetas (Universitatea din Oradea): – 2002 m.: Oradios universiteto Aplinkos apsaugos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecția Mediului), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2003 m.: Oradios universiteto Architektūros ir civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură și Construcții), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Bukarešto Spiru Haret universitetas (Universitatea Spiru Haret București): – nuo 2002 m.: Bukarešto Spiru Haret universitetas, Architektūros fakultetas (Universitatea Spiru Haret București, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură)	
23.	Slovėnija / Slovenija	– universiteto architektūros diplomas, kurį išdavė Architektūros fakultetas („Univerzitetni diplomirani inženir arhitecture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitecture“). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu; – universiteto diplomas, kurį išdavė technikos fakultetui, suteikdami „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka“ vardą. Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu	2006–2007 m.
24.	Slovakija / Slovensko	– architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universitetas (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1950–1952 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų	2006–2007 m.

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – urbanistikos („urbanizmus“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 1977–1997 m. (vardas: Ing.); – architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 1998 m. (vardas: Ing.); – pastatų statybos – specializacija: architektūra („pozemné stavby – špecializácia: architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 2000–2001 m. (vardas: Ing.); – pastatų statybos ir architektūros („pozemné stavby a architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 2001 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Vaizduojamojo meno ir dizaino akademija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavoje nuo 1969 m. (vardas: Akad. arch. iki 1990 m.; Mgr. 1990–1992 m.; Mgr. arch. 1992–	

Eil. Nr.	Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
		1996 m.; Mgr. art. nuo 1997 m.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomai, kurį išdavė Technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košicėje 1981–1991 m. (vardas: Ing.). Prie visų išvardytų diplomų pridedamas: – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos architektų rūmai (Slovenská komora architektov) Bratislavoje, nenurodydami konkrečios srities arba pastatų statybos („pozemné stavby“) ar žemėtvarkos („územné plánovanie“) srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos civilinių inžinierių rūmai (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavoje pastatų statybos srityje („pozemné stavby“)	
25.	Suomija / Suomi / Finland	– technologijos universitetų ir Oulu universiteto architektūros fakultetų išduoti diplomai (arkkitehti / arkitekt); – technologijos institutų išduoti diplomai (rakennusarkkitehti / byggnadsarkitekt)	1997–1998 m.
26.	Švedija / Sverige	– Karališkojo technologijos instituto Architektūros fakulteto, Chalmerso technologijos instituto ir Lundo universiteto Technologijos instituto išduoti diplomai (arkitekt, universiteto diplomas architektūros srityje); – „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR) nario pažymėjimas, jeigu atitinkami asmenys yra įgiję išsilavinimą valstybėje, kurioje taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB	1997–1998 m.
27.	Jungtinė Karalystė / United Kingdom	– kvalifikacijos, suteikiamos išlaikius egzaminus: – Karališkajame Britanijos architektūros institute; – architektūros mokyklose, esančiose universitetuose, politechnikos universitetuose, koledžuose, akademijose, technologijos ir meno mokyklose, kurias nuo 1985 m. birželio 10 d. pripažino Jungtinės Karalystės architektų registracijos taryba, įtraukdama į registrą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1931 m. Architektų registracijos akto 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba 6 straipsnio 1 dalies d punktą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1938 m. Architektų registracijos akto 2 straipsnį (architektas)	1987–1988 m.

**DOKUMENTAI IR PAŽYMĖJIMAI, KURIE GALI BŪTI REIKALINGI LAIKANTIS
LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ
PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 50 STRAIPSNIO 1, 2 IR 3 DALIŲ**

1. Dokumentai

a) Asmens pilietybę įrodantis dokumentas.

b) Asmens profesinę kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų, suteikiančių teisę dirbti pagal atitinkamą profesiją, ir, kai taikoma, asmens profesinę patirtį patvirtinančių dokumentų kopijos. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti asmenį pateikti reikalingą informaciją apie jo rengimą, siekdama nustatyti, ar yra esminių skirtumų, palyginti su tos valstybės rengimu, kaip nustatyta šio įstatymo 16 straipsnyje. Jeigu asmuo negali pateikti tokios informacijos, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kreipiasi į kilmės valstybės narės kontaktinę instituciją, kompetentingą instituciją ar kitą reikiamą instituciją.

c) Šio įstatymo 17 straipsnyje minėtais atvejais reikiamas dokumentas apie profesinę patirtį ir jos trukmę, išduotas kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios asmuo atvyko, kompetentingos institucijos, kitos reikiamos institucijos ar įstaigos.

d) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš asmenų, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja dokumentų, patvirtinančių, kad tie asmenys turi geras rekomendacijas ar yra geros reputacijos, nėra bankrutavę, ir jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija laikinai sustabdo arba uždraudžia tokių asmenų profesinę veiklą dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar kriminalinio nusikaltimo, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą priima kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingų institucijų per du mėnesius išduotus dokumentus, patvirtinančius, kad šie asmenys atitinka reikalavimus.

Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingos institucijos neišduoda šiame punkte nurodytų dokumentų, tokie dokumentai pakeičiami pareiškimu prisiekiant arba valstybėse, kuriose netaikoma nuostata dėl pareiškimo prisiekiant, – oficialiu pareiškimu, kurį pateikia asmuo kompetentingai teisminei ar administracinei institucijai arba tam tikrais atvejais – kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, notarui, arba kvalifikuotai profesinei institucijai; tokia institucija arba

notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekiant arba oficialaus pareiškimo autentiškumą.

e) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja asmens fizinę ar psichinę sveikatą patvirtinančio dokumento, tai ji kaip pakankamą patvirtinimą priima kilmės valstybėje narėje reikalaujamą dokumentą. Jeigu kilmės valstybė narė neišduoda tokio dokumento, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima tos valstybės narės kompetentingos institucijos per du mėnesius išduotą pažymėjimą.

f) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja:

- asmens finansinės padėties patvirtinimo,
- patvirtinimo, kad asmuo yra apdraustas nuo finansinės rizikos, susijusios su jo profesiniais įsipareigojimais, laikantis Lietuvos Respublikoje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl draudimo sąlygų ir masto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą patvirtinimą priima su tuo susijusius dokumentus, kuriuos išdavė kitos valstybės narės bankai ir draudimo įmonės.

g) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš savo piliečių, pateikiama pažyma, patvirtinanti, kad nebuvo nei trumpalaikiu, nei ilgalaikiu laikotarpiu uždrausta užsiimti profesine veikla ar kad asmuo nebuvo teistas už nusikalstamą veiką.

2. Pažymėjimai

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti, kad, be formalios kvalifikacijos įrodymų, rengimo reikalavimus atitinkantis asmuo privalo pateikti kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad šiems formalios kvalifikacijos įrodymams taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB. Šis punktas taikoma profesinėms kvalifikacijoms, kurių pripažinimas remiasi būtiniausių rengimo reikalavimų derinimu vadovaujantis šio įstatymo III dalies III skyriaus nuostatomis.

IGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/55/ES.

2. 2009 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva 2009/50/EB dėl trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų siekiant dirbti aukštos kvalifikacijos darbą.

3. 2018 m. birželio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/958 dėl proporcingumo patikros prieš priimanč naujas profesijų reglamentavimo nuostatas.

Priedo pakeitimai:

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-762](#), 2014-01-23, paskelbta TAR 2014-01-30, i. k. 2014-00718

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 45 straipsnio ir 5, 6, 8 priedų pakeitimo įstatymas

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-2233](#), 2015-12-22, paskelbta TAR 2016-01-06, i. k. 2016-00361

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-2049](#), 2019-04-11, paskelbta TAR 2019-04-24, i. k. 2019-06685

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 18 straipsnio ir 1 priedo pakeitimo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-2240](#), 2019-06-13, paskelbta TAR 2019-06-27, i. k. 2019-10363

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 9 ir 21 straipsnių pakeitimo įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-2616](#), 2019-12-05, paskelbta TAR 2019-12-19, i. k. 2019-20646

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 1, 2, 3, 5, 9, 12, 15, 21, 50, 51, 58, 59, 63, 64 straipsnių, 6 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 6-1 straipsniu įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XIII-2985](#), 2020-05-28, paskelbta TAR 2020-06-11, i. k. 2020-12789

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo Nr. X-1478 9, 58, 59 straipsnių, 6 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 3-1 straipsniu įstatymas